

Boek van de Arc van Bon

De geschiedenis van Capilya, Mozes en Chine, de drie grote leidsmannen van de Faithists ten tijde van Lika, de zoon van Jehovih. Zoals het voorgaande boek over de hemelen gaat, zo handelt dit boek voornamelijk over de aardse aangelegenheden in de regering van God.

HOOFDSTUK I

De geschiedenis van Capilya

1. In de bergen van Dharma, in het hoogland van Yatinghadatta in Vind'yu, koos God, de Zoon van Jehovih, de familie van Capilya om de verstrooide Faithists bij elkaar te brengen en hen in veiligheid en voorspoed te vestigen.
2. Zes generaties voorafgaand aan de tijd van Capilya kwam God omlaag van zijn heilige heuvel in de hemel om het land Shem, dat nu Vind'yu werd genoemd, te bezoeken.
3. En God riep luid over heel dat land, maar niemand was in staat zijn stem te horen.
4. Toen riep God zijn engelen en hij zei: Kom hierheen. Kijk eens, hier is een groot land met miljoenen mensen, maar zij kunnen de stem van God niet horen.
5. God droeg de engelen op om naar beneden te gaan, temidden van de stervelingen, en gedurende zes generaties bij hen te wonen.
6. God zei tegen de engelen: Door inspiratie en op andere manieren moeten jullie de man en de vrouw bij elkaar brengen als echtelieden, tot voordeel van de stem van God. Verwek voor mij een man die mij kan horen, want ik zal de uitverkorenen van de Vader verlossen.
7. Toen kwamen de engelen van God, ten getale van een half miljoen, omlaag naar de aarde. De engel Hirattax was hun bevelvoerder. Hij verdeelde zijn engelscharen in groepen en wees hen bepaalde plaatsen in het land Vind'yu toe, waar zij moesten wonen en werken.
8. In die dagen stonden de Faithists bekend onder de namen: Vede, Parsi'e en Hiyah, en Syiattahoma, naast diverse andere namen van minder belang.
9. In sommige plaatsen waren zij slaven, in andere plaatsen lijfeigenen, en in weer andere plaatsen verborgen zij zich in de wildernissen en in het gebergte; ze waren geweldloos en schuchter, en hadden aan grote vervolgingen blootgestaan door de afgodendienaren van Dyaus en andere valse Goden en Heren.

HOOFDSTUK II

1. Dit zijn de geslachten van de verstrooide stammen, die hebben bijgedragen aan de voortbrenging van Capilya:
2. In Brahma, verwekt vanwege de Heer, Hathiv, die gewon Runoad, die gewon Yaid, die gewon Ovarana, die gewon Chesam, die gewon Hottaya, die gewon Riviât, die gewon Dhor, die gewon Avra, die gewon Zutha, die gewon Jaim, die gewon Yanhad, die gewon Vravishaah, die gewon

Hoamya, die gewon Wothcha, die gewon Saratta, die gewon Hrivista die gewon Samatray, die gewon Gatonat, die gewon Thurin, die gewon Vrissagga, die gewon Hessemwotchi, die gewon Ratha, die gewon Yoshorvat, die gewon Capilya.

3. Verneem dan nu over de handelwijze van God door middel van zijn heilige engelen, en doe uw voordeel met het licht van zijn openbaringen.

4. Capilya was een natuurlijk geboren iesu; en ook een natuurlijk geboren su'is en sar'gis.

5. God zei: Kijk, de mens moet niet alleen leren om zaadloze vruchten voort te brengen in zijn tuin, maar hij moet ook leren dat alle vlees naar dezelfde richting neigt, naar onvruchtbaarheid.

6. En zodra de mens steeds dichterbij het licht van Jehovih wordt getrokken, wordt zijn ras minder vruchtbaar. En wanneer de mens erin slaagt om één te worden met het Al Licht, dan is hij ook een iesu.

7. God zei: Door dieet en vasten kan de toestand van iesu bereikt worden, zelfs door de velen die het niet bezitten. Maar de natuurlijk geboren iesu bevindt zich meer op de weg van Jehovih.

8. Toen Capilya geboren was, verscheen er een licht in de vorm van een halvemaan boven zijn hoofd, en de stem van God sprak uit het licht daarvan en zei: Dit is mijn zoon, door hem zal ik de heerschappij omverwerpen van de tirannen die mijn volk onderdrukt hebben.

9. Toen Capilya's moeder zwanger was, hielden de engelen van Jehovih onder de aartsengel Hirattax over haar de wacht, dag en nacht heilige gedachten denkend, waardoor de ziel van de moeder zich voortdurend met hemelse dingen bezighield.

10. En nadat Capilya geboren was stelde Hirattax een schare van honderd vierenveertig engelen aan die dag en nacht bij het kind moesten blijven. In vier wachten van elk zes uur verdeelde hij de beschermengelen.

11. Zo onderwezen de engelen van God Capilya vanaf de tijd van zijn geboorte, en hij werd wijs boven alle andere kinderen.

12. Maar over de wijze waarop God regeert over de naties voor de glorie van de Schepper, dient u de geschiedenis van deze verlossing in overweging te nemen.

13. Jehovih had toegestaan dat de macht van de koningen van Vind'yu zich in hoofdzaak toespitste op Yokovrana, de koning van Hafghanistan, in de hoofdstad Oblowski, een grote stad die aan Dyaus gewijd was. Yokovrana had veertig provincies en vierhonderd steden in bezit die schatplichtig waren aan hemzelf, en iedere stad verschaftte een gouverneur, en zij vormden de koninklijke raad van koning Yokovrana.

14. Volgens de wetten van Hafghanistan werd de oudste mannelijke erfgenaam de troonopvolger; maar in het geval dat de koning geen mannelijke erfgenaam had, werd de mannelijke erfgenaam van de oudste broer van de koning de troonopvolger. Dus verlangde elke koning naar een zoon, maar Yokovrana werd teleurgesteld door de plannen van de loo'is, de engelen van Jehovih.

15. Want Hirattax, het hoofd van de loo'is, had gezegd: Ik zal niet alleen een erfgenaam verwekken voor U, Jehovih; maar ik zal de heerschappij verkrijgen over Uw vijanden, tot Uw heerlijkheid. Want door inspiratie zal ik de koning der koningen ertoe bewegen met een onvruchtbare vrouw te trouwen; en omdat hij geen erfgenamen zal hebben, zal hij een werktuig worden in mijn handen voor de verlossing van de Faithists, die vervolgd en buiten de wet gesteld worden.

16. En al wie in die dagen uit het zaad van de volgelingen van de Grote Geest Ormazd was voortgekomen, werd uitgesloten van het ontvangen van onderwijs. Daardoor werden de uitverkorenen, de Faithists, in onwetendheid gehouden, tenzij iemand met kennis onder hen zou opstaan en hen zou bevrijden. En de engel van Jehovih voorzag dat Capilya een geleerd man zou worden die op de hoogte was van de steden en de koninklijke raad. Om die reden zorgde de engel Hirattax ervoor dat de opperkoning Yokovrana, kinderloos zou blijven en een erfgenaam als opvolger voor de troon zou wensen.

17. Toen de koning het orakel raadpleegde, namen de engelen van Jehovih er bezit van en zij antwoordden de koning en zeiden: Zet uw vrouw gedurende negen maanden in een donkere kamer en zij zal u een mannelijk kind schenken dat de kroon zal redden van het kind van uw broer.

18. De koning vertelde het aan de koningen die dichtbij de overgangstijd voor de vrouwen was, en ze wilde het niet geloven. Niettemin ging ook zij om het orakel te raadplegen en tegen haar zei de engel van Jehovih: Hebben de koningen hun vrouwen niet gedood teneinde er een te krijgen die wel een erfgenaam voor de troon zou hebben?

19. De koningin erkende dit en voegde eraantoe: Wat moet ik dan doen, want ik weet inderdaad dat ik geen kind zal dragen.

20. De engel zei: Doe als de koning gezegd heeft, en de engelen zullen een mannelijk kind bij u brengen in uw donkere kamer; en uw dienstmaagden en dienaren zullen erop toezien dat geen andere vrouw uw plaats binnenkomt; en zij zullen getuigen dat het kind van uzelf is. Noch zult u, op straffe van de dood, de koning anders inlichten.

21. Aan de andere kant voorspelden de engelen van Jehovih de vader en moeder van Capilya, nog voor zijn geboorte, dat het kind weggehaald zou worden en aan koning Yokovrana zou worden gegeven, die als de meest gehate der mensen bekendstond vanwege zijn wreedheid. En de engelen zeiden bovendien: ook moet u niet treuren om het verlies van het kind, want Ormazd zal hem tot een bevrijder van Zijn volk maken. En het zal gebeuren dat precies op de dag wanneer het kind bij de koningin gebracht wordt, zijn eigen moeder zijn verzorgster zal worden.

22. Zo gebeurde het; en, na het moment van de geboorte van Capilya, brachten de engelen hem naar de stad Oblowski in het paleis van de koning, en bij de koningin in de donkere kamer. En op datzelfde ogenblik verlichtten de engelen de kamer zodat al de maagden en dienaren het kind en ook het licht zagen, en zij werden bang en vielen neer, Dyaus om bescherming smekend.

HOOFDSTUK III

1. Toen Yokovrana naar de tempel ging om te offeren, smeekte de hogepriester hem het orakel te raadplegen vanwege het kind, en omwille van zijn koninkrijk. En dus vroeg hij het orakel en de engelen van Ormazd zeiden tegen hem: O koning, u, die door alle mensen wordt gevreesd, luister naar de engelen uit de hemel en wees wijs, omwille van uw koninkrijk en voor Capilya. Kijk eens, u hebt het gebruik van uw voorvaders in stand gehouden en op het altaar van uw God Dyaus twaalf jonge mannen en twaalf maagden laten doden, voor iedere dag van de twaalfde nieuwe maan, opdat uw God door het bloed zou triomferen op de aarde en opdat u de meest gevreesde van de koningen zou zijn. En u hebt al de streken van de rijke aarde onderworpen om u en uw wetten te eren.

2. De God van de hemel zegt daarom dat u niet langer het offer van het menselijk bloed zult voortzetten, maar in plaats daarvan het bloed van het lam zult heiligen, hetgeen genoemd zal

worden het Lam van uw God (Dyaus - uitg.). En op de dag van uw eerste offerande moet u Capilya naar het altaar brengen en het bloed van het lam, dat u geslacht hebt, over zijn hoofd sprenkelen, als een bloedoffer aan uw God. En hij zal genoemd worden: Capilya, het Lam des Hemels.

3. Hier stemde de koning in toe en Capilya werd dus met het bloed van een lam besprenkeld dat geofferd was op het altaar van de koning. Zo eindigde de eerste van de boosaardige edicten van de slechte Goden van Vind'yu; en na deze tijd werden niet langer stervelingen aan de Goden geofferd met goedvinden van de koning.

4. Capilya werd Yokovrana's zoon genoemd en men leerde hem alle zaken die gewettigd waren in die dagen om aan een prins te onderwijzen; en omdat hij werd voorbereid op de troon liet men hem kennismaken met de koningen en gouverneurs van al de schatplichtige steden en landerijen in het land Vind'yu.

5. Wat de aangelegenheden van Capilya betreft, die hierna geopenbaard worden, dient u te weten dat hij in alle dingen geleid werd door de engelen van Jehovih (Ormazd).

6. Toen Capilya de volwassenheid bereikt had, smeekte hij de koning om verlof om op reis te gaan en hij zei tegen de koning: Is niet de grootste wijsheid datgene wat tot het oog en het oor komt? En is het niet verstandig dat hij, die op zekere dag koning zal worden, zich op de hoogte stelt van zijn koninkrijk terwijl hij nog jong is? Want dan zal hij niet alleen beter zien en horen dan wanneer hij oud zou zijn, maar hij zal de tijd hebben om de aard van het bestuur te overwegen, wat betreft de beste aanpassing aan het volk.

7. Daarop antwoordde de koning: Je bent reeds wijs, mijn zoon; je weet voldoende van de aarde en haar mensen volgens de wetten van de Ouden. Daarom zou het een grote dwaasheid zijn om te gaan reizen omwille van wijsheid. Jouw ogen en oren zijn al scherp; het is beter voor je dat je de mensen van je koninkrijk niet te zien krijgt. Want er kan een tijd komen dat je heel streng tegen hen moet optreden en door onbekend met hen te zijn zal je sympathie je niet afhouden van de gerechtigheid.

8. Capilya zei: U redeneert goed, O koning en omdat u wijs bent, heb ik geen gezag door ook wijs te zijn. Want het moet wel juist zijn dat een zoon zijn wijsheid van zijn vader heeft. En aangezien u mij zo wijselijk hebt afgescheept met uw argumenten, moet u me hier eens op antwoorden: Is het niet nuttig dat een jonge prins, voordat hij de zorgen van een machtig koninkrijk draagt, eropuit trekt en het plezier van de wereld geniet?

9. De koning zei: Er zijn slechts drie soorten plezier in de hele wereld: eten en drinken is er één van; slapen is de volgende en de aanwezigheid van vrouwen is de derde. Waarom zou een man er dan opuit gaan?

10. Capilya zei: En toch verbergt u de ware reden waarom u wenst dat uw zoon niet op reis gaat.

11. De koning zei: Als jij me de ware oorzaak vertelt, dan kun je gaan waarheen je maar wilt.

12. Capilya zei: Allereerst wil ik u zeggen dat ik verheugd was omdat u het me weigerde want ik hield zoveel van u, O koning dat ik geen andere vreugde kende dan bij u te blijven. En, bovendien, hield u zo van uw zoon dat u hem niet graag ver van u weg liet gaan?

13. De koning was zo verrukt van dit antwoord dat hij zei: Werkelijk, O prins je hebt het goed geraden. En als je in je hart vindt dat je me een tijdje moet verlaten om op reis te gaan, dan zal ik inderdaad je afwezigheid verdragen totdat je terugkomt.

14. Capilya reisde gedurende negen jaar en hij ging naar de verste uithoeken van het land Vind'yu,

oost en west, noord en zuid. En omdat zijn verzorgster, die in feite zijn echte moeder was, hem duizenden verhalen had verteld over de onderdrukking van de Faithists en hun lijdensweg, trachtte hij inlichtingen te verkrijgen over dit verstrooide volk, maar tot nog toe wist hij niet dat hij tot dat ras behoorde.

15. Aan het eind van de negen jaar keerde Capilya naar Yatinghadatta terug, rijk aan kennis wat betreft de inwoners van Vind'yu. En toen hij voor koning Yokovrana stond, waar hij met groot eerbetoon ontvangen was, verhaalde hij van de kennis die hij over het land verkregen had; de uitgestrektheid en grootsheid en de honderden grote steden en ontelbare mensen. De koning leende een willig oor aan al die wijsheid en hij verklaarde dat Capilya de wijste en meest geleerde man op de hele wereld was.

16. En nu was de tijd gekomen dat God, de Zoon van Jehovih, kwam om Jehovih te grondvesten en met de verlossing van de Faithists te beginnen en ze bijeen te brengen in de plaatsen die voor hen bestemd waren.

HOOFDSTUK IV

1. Het woord van Jehovih (Ormazd) kwam tot Capilya: Zoon van de hemel, luister naar de Stem van de Eeuwig Tegenwoordige! Capilya vroeg: Wat zegt U? De Eeuwig Tegenwoordige?

2. Jehovih (Ormazd) zei: Aanschouw Mij; Ik ben niet uit de wetten van de koning; Ik ben de Maker van koningen. Zij hebben een wet tegen Mij, de Eeuwig Tegenwoordige, uitgevaardigd. Zij hebben Mijn volk het recht om kennis te verkrijgen ontzegd.

3. Capilya zei: Mijn ogen en oren hebben deze dingen als waar bevonden. Wat moet Uw dienaar doen?

4. Jehovih zei: U zult de slaven naar de vrijheid leiden en hen voorzien van plaatsen waar zij samen kunnen wonen, overeenkomstig de wetten van de Ouden.

5. Capilya zei: O Ormazd (Jehovih), waarom hebt U mij, Uw dienaar, dit opgelegd? Waarom gaf U zo'n zaak niet in handen van de Vrix (Faithists - uitg.)?

6. Jehovih zei: U bent zelf van het ras van de Faithists (Vrix'Vede - uitg.) en werd voor dit werk voorbereid sinds de tijd van uw geboorte. Ga heen en zoek uw verzorgster die u verzorgde in de kindsheid, en wanneer u alleen met haar bent, moet u tegen haar zeggen: Pleegmoeder, de stem uit de hemel is tot mij gekomen en heeft gezegd: Capilya u bent uit het ras van de Faithists; wat zegt u hierop? En de verzorgster zal tegen u zeggen: Mijn zoon! Mijn zoon! Wee mij! Denkt u dat ik uw dood zou willen zijn, of uw moeders dood? Want luidt zo niet de wet?

7. Capilya ging heen en vroeg het aan de verzorgster en zij zei tegen hem: Mijn zoon, mijn zoon. Wee mij! Denkt u dat ik uw dood zou willen zijn, of uw moeders dood? Want luidt zo niet de wet? Capilya antwoordde: Zo is de wet. Maar zeg me de waarheid en ik zweer u, zowel in de naam van Dyaus als in de naam van uw God Jehovih (Ormazd), dat ik uw woorden geheim zal houden, als het de wil van de Goden is ben ik een geadopteerde Vrix?

8. De verzorgster zei: Kijk eens, al uw dagen hebt u van mij gehouden; uit mijn eigen borsten werd u gevoed. Moet ik dan uw liefde verliezen en sterven aan een gebroken hart?

9. Toen legde Capilya een eed af voor de Goden en daarna antwoordde ze hem en zei: Ik ben je

moeder. O prins! De engelen van de Eeuwige Tegenwoordige kwamen bij me op het moment dat je geboren werd en ze legden je in de armen van de koningin; en de koning weet tot op vandaag niet anders dan dat je van hem bent.

10. Capilya zei: Waarom werd mij dit aangedaan?

11. De verzorgster zei: Luister, O prins! De vrouw van de koning was onvruchtbaar; de koning verlangde naar een zoon die de troon zou erven.

12. Capilya onderbrak haar: En hiervoor verkwanselde u uw vlees en bloed aan de koningin?

13. De verzorgster zei: Geduld, O prins! Ik ben van een ras dat slechts aan één Koning toebehoort. De Eeuwige Tegenwoordige. Ontzie mij dus, tot je de hele waarheid kent. De engelen van Ormazd kwamen bij mij, voor je geboorte, en ze zeiden: Helaas het uitverkoren volk wordt onderdrukt en mishandeld, verstrooid en veracht; maar omdat zij trouw en heel deugdzaam zijn, zal de Eeuwige Tegenwoordige komen om hen te verlossen. Toen zei ik tegen de engelen: Wat heb ik daarmee te maken? Kijk eens, ik ben zelf maar een bediende en kan niets uitrichten.

14. Daarop antwoordde de engel en zei: U zult een zoon krijgen, en hem Capilya noemen; en hij zal de bevrijder van uw volk worden. Voor dit doel zal bij grote kennis ontvangen. Maar omdat grote kennis aan uw volk ontzegd wordt, zal uw zoon door de koningin geadopteerd worden en de koning, die gelooft dat het zijn eigen zoon is, zal het kind kennis en ook macht schenken.

15. En ik zei tegen de engel: Vlees en bloed betekenen niets voor mij als ik daardoor Jehovih (Ormazd) kan dienen.

16. Capilya zei.: Aangezien u me aan uw God toevertrouwde ben ik inderdaad van Hem. Terwijl zij nog aan het praten waren, sprak Jehovih tot Capilya: Ik ben niet gekomen om nieuwe doctrines aan de mensen te geven, maar om Mijn volk van de slavernij te redden, en de gelijke rechten te herstellen voor alle inwoners van de aarde. Voor dit doel werd u, O Capilya in de wereld gezonden. Omdat u uit het ras van de Faithists bent, is Mijn stem tot u gekomen.

17. Omdat de koning denkt dat u zijn zoon bent en u innig liefheeft, zult u van hem niets te lijden hebben. Ga dan waarheen Ik u leiden zal, en het zal een bewijs voor u zijn dat Ik de Eeuwige Tegenwoordige ben 1) die hen beweegt door middel van de geest die tot u zal komen.

18. Te zijner tijd vertrok de prins van huis. Hij lichtte de koning niet in over zijn doel; en hij ging zoals Jehovih hem leidde en kwam te Hosagoweth, aan de rivier Vesuthata waar een bos lag met hier en daar weilanden. En hij vond er een kamp van vier families rondzwervende Faithists en zij waren uitgehongerd en haveloos.

19. De prins die zag dat ze bang van hem waren, zei: Wees niet bang, ik kom niet om jullie lastig te vallen of weg te jagen. Zoals je aan mijn kleding kunt zien ben ik een prins, veroordeel me niet je vijand te zijn die jullie komt vernietigen. Want door dezelfde kracht die jullie hier bracht, ben ik ook gekomen. Dit land schenk ik jullie, om voor altijd van jullie te zijn. Houd dus op met rond te reizen en ga de grond bewerken.

20. Yatithackka, de rab'bah, zei: Wat zegt u? Werd u door dezelfde God hierheen gebracht? Kent u dan waarachtig ook de tekenen en wachtwoorden?

21. Capilya zei: Geen van die dingen heb ik geleerd; maar evenals er een legende onder uw volk bestaat, dat er iemand van Jehovih zou komen om Zijn uitverkoren volk te herstellen, zo verklaar ik u dat ik het ben. Dat uw Heerser mijn Heerser is; neem me bij u in beslotenheid, O rab'bah, en de

Eeuwig Tegenwoordig zal de tekenen en wachtwoorden geven, en mij zodoende bewijzen.

22. Bovendien voorspel ik u, dat eer er drie zonnen zijn opgekomen en ondergegaan, er honderden van uw volk naar deze plaats zullen komen. Toen nu de rab'bah Capilya ondervraagd had en ontdekte dat hij de tekens en wachtwoorden kende, werd hij uiterst nieuwsgierig. Daarop liet de prins hout en stenen in de vorm van een halvemaan leggen, en de afmeting daarvan was groot genoeg voor zitplaatsen voor honderd mensen. Hij zei: Dit is het altaar van Jehovih (Ormazd). Laat ons deze nacht zitting houden want de stem van de Vader is met mij.

23. Gedurende de dag kwamen er nog velen, zodat er 's nachts honderd mannen, vrouwen en kinderen waren, en de prins gebod hen om rond het altaar van Jehovih te gaan zitten. En weldra sprak de Stem in het midden van het altaar: Deze is Mijn Zoon, waarover voorspeld werd dat er een zou komen om Mijn volk te herstellen. Zie, Ik ben de Eeuwig Tegenwoordige, en niet in de gestalte of beeltenis van een man, want Ik ben de Totale Ruimte en Plaats. Mijn wil geschiedt door Mijn engelen en door de zielen van de mensen. Wees standvastig in rechtvaardige werken en liefde jegens elkaar; en zeer rechtvaardig tot in het geringste jegens alle andere volken. Door u wil Ik Mijzelf grondvesten, evenals in de oude tijden bij uw voorvaderen.

24. Vervolgens stelde Capilya de oudste rab'bah aan als hoofd van het altaar; en dit was de eerste gevestigde familie (gemeenschap - uitg.) sinds vele honderden jaren, waarin door een prins verzekerd werd dat zij niet verdreven zouden worden.

25. De volgende dag bracht de prins de mensen wat verder weg, ongeveer een half uur lopen en hij zei tegen hen: Bouwen jullie hier nog een altaar, want voordat de nacht valt zullen ook hier anderen komen. Laat de Eeuwig Tegenwoordige een altaar voor hen gereed hebben. Dus gingen de mensen vol vertrouwen aan het werk en bouwden weer een altaar en toen het klaar was en de zon was ondergegaan, kwamen er vele zwervers, Faithists, naar die plaats.

26. Capilya zei tegen ze: Komen jullie naar het altaar van Ormazd, want Hij verlangt een offerande (eredienst - uitg.) van allen die Hij zegent. En zij deden mee en zongen en baden, en dankten God. Jehovih zei: Laat hem, die Ik tot u gezonden heb, nog drie altaren oprichten op gelijke afstanden van elkaar, want Ik zal Mijn volk bijeenbrengen op drie offerplaatsen.

27. De volgende dag kwamen er nog veel meer zwervers die gevlucht waren uit de provincie Anassayon, waar een oorlog aan de gang was tegen aanvallers uit Tubet, de streek van de hooglanden. En Capilya bouwde ook voor hen altaren; en ook stelde hij rab'bah's en hoofd'rab'bah's over hen aan.

28. Maar zie, zij zaten zonder voedsel en velen hadden gedurende heel wat dagen honger geleden. Capilya, die in de gaten had dat sommige mensen hem wantrouwden, zei tegen hen: Laat al wie vertrouwen heeft in mij of in Jehovih deze nacht bij mij blijven, want de Vader zal ons een teken geven.

29. Er kwamen er niet meer dan veertig naar de aangewezen plaats; want zij waren bang dat Capilya een oplichter was. En toen zij bijeen waren, beproefde Capilya hen en vond dat zij werkelijk geloof hadden. En hij zei tegen ze: Ga in een kring staan en geef elkaar de hand, en ik ga in het midden staan. Maar ik weet niet wat de Grote Geest voor ons wil doen.

30. En toen zij daar zo stonden, stuurde Jehovih een koude wind, en daar viel uit de hemel een overvloed aan Ahaoma 2), voldoende om alle mensen gedurende vele dagen van te eten te geven. Niemand wist waar ahaoma uit bestond; maar het was smakelijk en voedzaam.

31. En de mensen kwamen en aten ervan, en ook verzamelden zij het ahaoma en namen het mee

naar huis. Capilya zei tegen ze: Omdat Ormazd dit gedaan heeft, moeten jullie naar de altaren gaan en Hem nogmaals dankzeggen.

32. En de mensen deden zoals geboden was, en sinds dat ogenblik was er niet één die gebrek aan vertrouwen had in Capilya. En daarna zei hij tegen hen: Deze plaats zal Maksabi genoemd worden, want het is de eerste kolonie (Tarag-attu) in de hele wereld waar de Vader Zijn volk met Zijn Eigen hand gevoed heeft. Dus werd de plaats Maksabi genoemd, hetgeen in het Vedisch zou luiden: Suta-ci-ci (Ik spreek met voedsel).

HOOFDSTUK V

1. Gedurende veertig dagen bleef Capilya in Maksabi en Hij onderwees en hielp de mensen; en op de veertigste dag zei hij tegen hen: Ik vertrek nu; de Vader verlangt het van me. Wees getrouw aan Jehovih en handhaaf de offerandes (eredienst). Het oog van Jehovih is op u gericht; Zijn oor hoort niet alleen jullie gesproken woorden, maar ook de gedachten in jullie hart. Na verloop van tijd zal ik bij jullie terugkomen en jullie ritens en ceremoniën herstellen.

2. Jehovih zei tegen Capilya: Evenals u in Hosagoweth te werk bent gegaan, zo moet u het ook doen in Tibethkilrath; want daarheen zal Ik ook Mijn uitverkorenen uit de provincie Yusitra brengen.

3. Capilya ging naar Tibethkilrath, waar meer dan zevenhonderd Faithists bijeengekomen waren; en zij vreesden hem en zeiden tegen elkaar: Is dat niet iemand die door de koning is gestuurd om ons in de val te lokken?

4. Maar toen Capilya zag dat ze bang van hem waren, zei hij tegen ze: Hij die vertrouwen in Ormazd heeft vreest niets in de hemel of op aarde. Want de Vader stelt een tijd vast voor alle mensen; noch kunnen zij eraan af of toedoen. Throtona, een van de rab'bah's zei tegen Capilya: Bent u werkelijk één van ons? Capilya zei: Omdat ik ben zoals ik ben, kan ik u niet antwoorden. Als ik zeg dat ik van uw ras ben, zal uw volk niet in vrijheid gesteld worden; want ik zou gedood worden omdat ik een leraar van uw volk was. Als ik zeg dat ik niet van uw ras ben, zal uw volk geen vertrouwen in mij hebben.

5. Ik zeg u, ik ben slechts een man net als u; ook ben ik niet zuiver en goed, want er is slechts Eén reine, de Schepper. Vestig dus uw geloof op Jehovih en voorzover mijn woorden en mijn werken goed zijn, vergeld het mij dan zoals aan elke andere man, niet meer of minder. Maar evenals u in de Eeuwig Tegenwoordige gelooft, doe ik dat ook; net als u niet in een menselijke God gelooft doe ik dat ook niet.

6. Zijn niet alle mensen broeders, en geschapen door dezelfde Geest? Omdat de koningen deze doctrine niet erkennen, vervolgen zij uw ras en stellen u buiten de wet. Ik ben in de wereld gezonden om uw volk, dat ook het mijne is, te herstellen. Ik ben nu met mijn arbeid belast, en met dat doel ben ik hier bij u en uw volk.

7. Dit land, rondom, schenk ik aan de Faithists; en zij zullen zich hier vestigen en de grond bewerken en de oogsten binnenhalen, en ze zullen niet verdreven worden. En in de komende tijd zal ik voor leraren zorgen en de Faithists zullen het recht hebben om kennis te verwerven. Door de ritens te verwaarlozen worden alle dingen verwaarloosd. Kennen jullie de doctrines van de Ouden?

8. Capilya richtte altaren op voor de menigte en hij zei tegen hen: Allereerst moeten jullie alle dingen die je in handen krijgt aan God opdragen, want zonder de ritens van schenking aan de Grote Geest kan jullie volk niet in harmonie verkeren.

9. Geen van de rab'bah's kon Capilya antwoord geven, en dus zei hij: Ormazd voorzag uw dienaar van grote kennis. Daarom ben ik naar u toegestuurd. Verneem dan nu de doctrines van de Ouden, uit de tijd van Brahma en Zarathoestra:

10. Sta op als de zon opkomt; baad het lichaam elke dag eenmaal; eet geen vlees of vis; bid tot Ormazd bij zonsopkomst, 12 uur 's middags, bij zonsondergang en voor het slapen gaan.

11. Bepaalde filosofen, wijs in ijdelheid, zeiden: Een uur na zonsopkomst opstaan is geen zonde; eenmaal in de zeven dagen baden is voldoende; vis eten, die koudbloedig is, is geen zonde. Maar kijk, het gebeurde dat zij twee uur langer in bed lagen; zij hielden helemaal op met baden en wat eten betreft stopten zij niet bij vis, maar aten ze alle vlees. En de zonde kwam over hen; door hun gedrag sneden zij zich af van de Vader.

12. Wees nauwgezet in het volgen van de teksten; en wat betreft degene die de deur naar ongehoorzaamheid opent, met hem of met zijn filosofie dient u niets te maken te hebben.

13. Capilya vroeg: Waarom doet de ene man liever een goede daad dan een slechte daad? Waarom doet een andere man liever een slechte dan een goede daad? De rab'bah's zeiden: De eerste is de spraak van Ormazd; de tweede is de taal van satan; want zoals dit in de mens leeft, zo treedt het aan de dag.

14. Capilya zei: ik ben blij met het antwoord; daarom heb ik u tevoren verzocht om altaren op te richten en te offeren; want dit is de uitdrukking van jullie ziel die ervan getuigt dat je eerder de Schepper zou dienen dan de vernietiger.

15. Dit gold ook bij de oude doctrines van Zarathoestra, maar bepaalde andere filosofen die ijdel waren in hun zelfkennis zeiden: Kan een mens niet in de ziel aanbidden, en zonder een altaar van steen en hout te bouwen? En de menigte luisterde naar hen; en naderhand gingen ze verder en zeiden: Waarom ook aanbidden? Dus vielen zij in de duisternis. Een ziel zonder een naar buiten gerichte uitdrukking van verering staat aan de rand van de hel.

16. Het zien van een altaar, als we voorbijkomen, dwingt ons tot de gedachte aan aanbidding en aan Ormazd, de Schepper; het leidt de ziel naar omhoog. Het zien van kwaad, of de verleiding ertoe, voert de ziel naar de duisternis. Laat mannen en vrouwen dus discreet van zichzelf zijn, maar maak de offeraltaren talrijk.

17. Capilya vroeg: wat is het eerste vergif? De rab'bah's's wisten niet wat te antwoorden, ze bemerkten dat Capilya een grote kennis en wijsheid bezat. Capilya zei: Het eerste vergif is het ego. Iemand zei: Riten en gebeden zijn goed voor de dommen en de ongeleerden; ik hoef ze niet. Ik zeg jullie dat zo iemand dronken is van het eerste vergif; laat zijn adem niet over je heen blazen; want hier komt het begin van de vernietiging binnen.

18. Capilya zei: Wat is het tweede vergif? Maar toen hij merkte dat niemand zou antwoorden, zei hij: Het eerste vergif leidt tot het tweede, dat is het verlangen om anderen te leiden en over ze te heersen. Htah-ai, één van de rab'bah's, vroeg: Hoe kunnen we het stellen zonder leiders?

19. Capilya zei: Sta niet toe dat iemand je leidt; goede mensen zijn een uitdrukking van het Al Licht. Capilya vroeg: Wat is het beste en toch het meest gevaarlijke? Sommigen gaven het ene antwoord en anderen een volgend. Capilya zei: Het beste en toch gevaarlijkste ding is de spraak. Het praten over goede dingen, over genoegens, over de liefde, over Ormazd en Zijn wonderlijke scheppingen, over leven en dood, over eeuwigdurend geluk; dat is goede spraak en geeft de ziel groot geluk. Het praten over kwaad, over duistere daden, over je burens, over walgelijke dingen en

woorden; dit verrijkt de oogst van satan.

20. Een bepaald drietal reisde door een grote stad, en nadat zij thuis gekomen waren en de burens bij elkaar kwamen om het verhaal van hun reizen te vernemen, vertelde één van de reizigers over al wat hij gezien had, het goede en het slechte; de volgende vertelde alleen over alle slechte dingen die hij zag; en de laatste vertelde alleen over alle goede dingen die hij zag, de genoegens en de machtigste dingen. Wie van de drie, zeggen jullie, doet nu het meest voor het koninkrijk van de Vader? De rab'bahs zeiden: De laatste. Capilya zei: Precies! Wees dan net als hij jegens elkaar; want alleen met deze gedragslijn is de spraak niet gevaarlijk, maar tot nut van de wereld.

21. Voldoende is het aantal slechte mensen dat over het kwaad in de wereld vertelt; Vertellen jullie van het goede, want door voortdurend op schone grond te lopen blijven jullie schoon, in woord en daad.

22. Onderzoeken jullie zowel de geesten als de mensen, niet vanwege de begaafdheid van de spraak, want vaak verbergt de begaafdheid het vergif of sluipt ongemerkt in de zintuigen, maar onderzoek hun woorden of ze heilige ideeën of goede genoegens uitdrukken en om de mens blijdschap te geven in zijn leven. Hij die het steeds weer heeft over bedriegers en leugenaars en brassers is een stoker voor satans hellen. Geef hem geen antwoord, opdat uw spraak geen valstrik wordt waar u zelf in terecht komt.

HOOFDSTUK VI

1. Drie jaar lang reisde Capilya door het land Vind'yu, in het oosten en westen, noorden en zuiden en hij vestigde de Faithists waar hij ze maar tegenkwam; en hij schonk hen alle landerijen die braak lagen en niet bewerkt werden; maar hij kwam niet aan een land waarop andere mensen woonden en de grond bewerkten.

2. En het gebeurde dat de dienaren in de provincies hun meesters ontvluchtten en in de plaatsen van Jehovih gingen wonen; in een dergelijke omvang dat de gouverneurs en onderkoningen zich over Capilya beklagden, en hij werd aangegeven bij Yokovrana, de opperkoning, Capilya's pleegvader. En de koning stuurde een opdracht waarin hij zijn vermeende zoon in de hoofdstad ontbood, om de tegen hem ingebrachte beschuldigingen te beantwoorden.

3. Toen Capilya voor de koninklijke raad verscheen en hem door de koning werd gevraagd waarom hij gekomen was, zei Capilya: de dienaar van de grote koning antwoordt; hij staat voor zijn woorden in. Al wat uit Capilya's mond komt, beschouwt Capilya als het zijne. Er zijn degenen die beweren dat iemand, wiens tong door de geesten van de doden beroerd wordt, niet verantwoordelijk is voor zijn woorden.

4. Capilya kruipt niet door zo'n klein gat. Meester te zijn over het vlees, de verlangens, hartstochten en woorden is inderdaad een grote gave. Capilya belijdt dit. Daarom staat Capilya voor elk woord in. Weet dan, hoge koninklijke raad, dienaren van onze grote koning Yokovrana, dat Capilya hier werd ontboden door de koning, om bepaalde aanklachten te beantwoorden die zijn ingebracht door leden van de koninklijke raad. Deze aanklachten behelzen dat Capilya bepaalde kolonies heeft gesticht die de dienaren van de onderkoningen en de rijken hebben weggetrokken, en daardoor zou dit ongehoorzaamheid bij de rest hebben gezaaid.

5. Capilya is gekomen om deze beschuldigingen te beantwoorden. Verneem dan Capilya's antwoord: Capilya, erfgenaam van de troon zijnde, smeekte de koning verlof om te mogen reizen en de koning zei tegen hem: Al wat de ziel waarneemt en goed kan zijn voor de Verenigde

Koninkrijken, moet u doen. Zei de koning dit niet?

6. Yokovrana zei: Jawel, mijn zoon. Daarop zei Capilya: Terwijl Capilya negen jaar lang wild en zijd reisde, was zijn hart ziek vanwege de ellende van de armen en de glorie van de rijken. Hij aanschouwde vele bossen en vele vlakten waar niemand woonde; en hij zei tegen zichzelf: Laat de armen hierheen komen om te wonen. Toch riep hij geen enkel arm mens. Was het dan slecht van Capilya om dit tegen zichzelf te zeggen?

7. De koning zei: Zeker niet. Toen ging Capilya verder: Na een lange periode van nietsdoen ging Capilya voor de tweede keer op reis en toen hij bij de bossen en vlakten was aangekomen, kwamen daar de armen bijeen, en er kwamen er nog meer. Dus begaf Capilya zich onder hen om hen te laten zien hoe men op verstandige wijze tezamen kon wonen. Was dit een kwaad in Capilya?

8. De koning zei: Nee, dat was waarlijk goed. Waarna Capilya zei: Na korte tijd ontdekten zij dat het goed voor ze was om bijeen te wonen en elkaar te helpen; en het nieuws verspreidde zich, waarop de dienstknechten van de gouverneurs en van de welgestelden van hen weglieden. Is het niet terecht om van de koning en de gouverneurs en de rijke lieden te zeggen dat zij hun dienaren van zich wegjagen, vanwege de ontberingen die groter zijn dan de ontberingen van de Goden?

9. De koning zei: Een degelijk bewijs. Maar waarom zeg je: de Goden? Deze mensen geloven voor het grootste deel niet in de Goden. En vele van hen zijn, naar ik hoor, gelovigen van de Grote Geest! Capilya zei: Dat zegt u terecht, O koning. Maar dat is hun zaak, en niet die van Capilya. De koning zei: Je hebt gelijk, mijn zoon. Maar wat zeg je van ontwikkeling? Moeten de wetten niet gehandhaafd worden?

10. Capilya zei: Bent u de koning? Of enkel maar de dienaar van de doden? Moet Capilya hem vader noemen die slechts een dienaar is om de wetten van de doden ten uitvoer te brengen? Als dit zo is, dan heeft Capilya tegen de wet gezondigd. Maar hoor eens, u allen die grote kennis bezit; gehoorzaamt u de ene wet van de Ouden en niet de andere? De wet van de Ouden luidde dat met het sterven van de koning alle wetten stierven, en dat degene die daarna koning werd, indien nodig, nieuwe wetten van zichzelf moest maken. De wet tegen het onderwijzen van de Faithists is een wet van de Ouden. Laat Capilya's beschuldigers vinden wat zij willen; want als zij vasthouden aan de wetten van de Ouden, dan hebben we inderdaad geen wetten en geen koning of onderkoning. Als zij de wetten van de Ouden afwijzen, dan heeft Capilya niet gezondigd tegen welke wet dan ook.

11. Yokovrana zei: Je bent vrijgesproken, Capilya. De wetten van de Ouden kunnen noch uw koning noch de koningen van de koning binden. Wat deze zaken betreft zal de koninklijke raad nieuwe wetten maken. En aangezien Capilya geen enkele wet heeft overtreden, zullen ook de nieuwe wetten de besluiten van de staat niet belemmeren zoals ze nu zijn.

12. Vanwege Capilya's aanwezigheid in de koninklijke raadkamer was de kracht van Jehovih en Zijn engelen groot in dat huis.

13. Op de volgende manier gingen de toespraken van de onderkoningen en gouverneurs: toestaan van grote kennis aan de Faithists betekent het omverwerpen van Dyaus en zijn regerende Goden en Heren; want door grote geleerdheid zullen de Faithists uiteindelijk leden worden van de koninklijke raad; daarom moet, wat er ook gebeurt, grote kennis verboden worden. Grote geleerdheid is schadelijk voor goede dienstbaarheid.

14. Jehovih zei tegen Capilya: Zorg ervoor aanwezig te zijn wanneer deze wetten worden aangenomen; want op deze wijze zullen Mijn heilige engelen over de koninklijke raad heersen ten bate van alle mensen.

15. Honderd dagen lang besprak de koninklijke raad de zaak, maar de hemelse engelen hielden hen verdeeld wat betreft oordeel en overtuiging, zodat door hen geen wet werd aangenomen. Nadat ze op die manier veel tijd verspild hadden zonder resultaat, vroeg Capilya toestemming om voor de koning en de raad te spreken over hetgeen wijsheid was in het bestuur van de naties; en dat werd hem toegestaan. Hetgeen hier volgt is de kern van Capilya's betoog:

HOOFDSTUK VII

1. Al wie op de wereld geboren wordt, is gedeeltelijk de eigenaar van de wereld door het feit van zijn geboorte. Allen komen naakt en hulpeloos op de wereld, en zij verdienen onze hulp vanwege die hulpeloosheid. De hulpelozen bij te staan is de hoogste deugd.
2. Twee wijze lieden zijn meer waard dan één; wat zou er groter zijn dan een natie van wijze mensen? Toch komen alle mensen op de wereld zonder iets te weten; door hen grote wijsheid te geven maakt men de naties wijs en groot. Het aan alle kanten openstellen van de toegangen tot grote kennis is de grondslag voor een groot koninkrijk.
3. Is het bewerken van de grond niet belangrijker dan jagen en vissen? Het openwerpen van de landen in het oosten en westen, noorden en zuiden voor de bewerker van de grond is de grondslag voor overvloed. Wanneer de armen en onwetenden worden voorzien van voedsel en kleding, met een plek om te leven, is er weinig misdaad, maar grote deugdzaamheid; en dergelijke dingen zijn een grote kracht in dat koninkrijk.
4. Meer land bezitten dan men kan bebouwen is zondigen tegen degenen die niets hebben, die niet in hun levensonderhoud kunnen voorzien. Ja, zo iemand is een vijand van de staat.
5. Er zijn twee soorten van bestuur: het ene is bestuur voor het bestuur; en het andere is bestuur voor het volk. Dat laatste bestuur zullen de mensen steunen, en machtig maken door hun wil. Het eerste soort bestuur tracht zichzelf machtig te maken ten koste van de mensen. Zo'n bestuur worstelt met de dood.
6. Bestuur en volk tot een eenheid te maken wat betreft voorspoed en vrede; dat is het hoogste bestuur. De regering die overvloedig aan de mensen schenkt, wat betreft land en water, en grote kennis en muziek 3), is de verstandigste en beste regering.
7. Waar vindt men een man die niet van vrijheid houdt, het voornaamste van alle verlangens? Kan een regering dit beperken zonder zichzelf te verlammen of de liefde en medewerking van haar volk te verspelen? Vrijheid te schenken en het in stand te houden voor alle mensen is het grootste goed dat een regering kan doen.
8. Maar wie zal zeggen wat vrijheid is en waar het eindigt? Een man zal geen vrijheid hebben die zijn buurman kwetst of hem berooft van een deugdzaam bestaan. Niemand behoort naakt te lopen; noch behoort iemand de vrijheid te hebben om het veld van een ander te betreden en zijn oogst weg te halen. Hoe zal de regering dan iemands bezittingen tegen zijn wil afnemen? Maar hij die grote kennis ontvangen heeft zal geen aanstoot geven door naaktheid, noch door te nemen wat van een ander is.
9. Wat is er dan groter voor een regering dan het schenken van grote kennis aan het volk? Het is niet voldoende om tegen de armen te zeggen: hier heb je land; voed jezelf maar. Want er moeten mensen met grote kennis naar ze toegestuurd worden die hen laten zien hoe de grond te bewerken en hoe te bouwen en zichzelf rein van ziel en lichaam te houden. Want grote geleerdheid staat niet alleen in

de boeken; nee, er zijn mensen met een grote boekengeleerdheid die zelf veelvrat en schuinsmarcheerders, en dweppers met een minderwaardig gezag. Zulke mensen bezitten geen grote kennis; maar in feite een grote ijdelheid.

10. Twee koninkrijken liggen naast elkaar; in het ene bevinden zich grote filosofen en colleges, maar de massa lijdt gebrek; in het andere koninkrijk zijn geen filosofen als zodanig, ook geen colleges; maar de massa heeft overvloed: dit laatste is een koninkrijk met grotere kennis dan het eerste. Want waaruit bestaat grote kennis anders dan te weten hoe men verstandig moet leven? Een paar filosofen zijn nog geen natie. Maar het schenken van die kennis aan de mensen die hen in staat zal stellen verstandig te leven en gelukkig te zijn tot op hoge leeftijd, dat is het werk van het beste en hoogste bestuur.

11. Het is een gangbaar gezegde dat die en die koning zo'n groot koning is omdat hij, waarachtig, colleges heeft gesticht. En dat is geen geringe zaak. Maar hoeveel groter is de koning die duizend arme families heeft gevestigd en ze geleerd heeft hoe verstandig te leven?

12. Het maken van een wet om vrijheid te beletten; om slaven nog strakker te binden, betekent het verzwakken van de natie. Want kijk eens, een man had tien dienaren en zij waren vrij; toen bond hij negen van hen met ketenen en beklagde zich omdat ze hem niet goed dienden. Hij was een dwaas.

13. Werken voor jezelf ten koste van de staat betekent de staat beroven; het vergaren van bezittingen betekent het beroven van de armen. Wat voor schat heeft iemand dat hij die uit de wereld kan weghalen? Het is beter te geven terwijl men nog kan, want morgen gaan we dood en laten het achter voor hen die het niet verdienen.

14. De hoogste vrede is de vrede van de ziel, die voortkomt uit het besef het verstandigste en beste in alle dingen gedaan te hebben volgens je eigen licht. Want is het aardse leven tenslotte niet slechts het begin, waarin we als in een schoot zijn en onze zielen vormen tot die toestand die na de dood over ons komt? In dat geval behoorden we ons gretig meester te maken van de voorbijgaande tijd en die te bestemmen voor het doen van rechtvaardige werken voor elkaar.

HOOFDSTUK VIII

1. Toen de koning en de koninklijke raad de grote wijsheid van Capilya aanschouwden, zaten ze als met stomheid geslagen in hun zetels. Na een poosje zei de koning: Was het niet met bloed dat onze voorvaderen Dyaus grondvestten? De Faithists verstrooiden onder grote verwoesting? Moeten we de ontsnapte rassen weer bijeenbrengen en ze verzorgen en ze dan tegen ons laten keren en ons bijten? Moeten we met onze dappere wapenen Dyaus niet verdedigen?

2. Hierop antwoordde Capilya: De God van Vind'yu is geschikt voor zijn eigen oorlogen. Als de koning zo nodig Dyaus oorlogen moet uitvechten, dan is Dyaus inderdaad een zwakke God. De hemel verhoede het dat Capilya in zo een God gelooft of werkt voor iemand die zo zwak is!

3. Maar u hebt gelijk, O koning, met bloed hebben onze voorvaderen Dyaus gevestigd, maar waar staat er, hetzij in de oude of in de moderne leerstellingen, een gebod dat Dyaus met bloed gehandhaafd moet worden? Hebt u niet zelf een gebod ontvangen om op te houden met het offeren van menselijk bloed op het altaar? Is het slagveld dan echt een heiliger plaats, dat deze dingen moeten voortduren?

4. De mens houdt van wraak; en hiervoor wenst hij anderen meer te kwellen of te vernietigen dan uit gerechtigheid. Niettemin worden alle dingen beantwoord in overeenstemming met wat zij zijn:

wraak beantwoordt wraak: bloed beantwoordt bloed; oorlog beantwoordt oorlog. En dezelfde regel geldt voor deugdzaamheid, hetgeen deugdzaamheid verwekt; liefde, hetgeen liefde verwekt; vrede, de vrede; goede werken, goede werken. Want in deze dingen speelt onze ziel een grotere rol dan ons uiterlijk lichaam.

5. Iemand uit de koninklijke raad zei: Wat vindt u van riten en ceremoniën? Capilya antwoordde: Zonder riten en ceremoniën is de geestelijke persoonlijkheid van de staat en van de gemeenschap en van de natie als een man die zijn kleren heeft weggegooid en zich vervolgens, van afschuw, verdrinkt. Zoals de soldaten in het leger exercitie hebben, hetgeen discipline is, zo moeten de vereerders riten en ceremoniën hebben, hetgeen de oefeningen zijn om de ziel in eerbied op de Schepper gericht te houden.

6. Maar het behoort mij niet toe om u te zeggen welke riten of welke ceremoniën; want ook dit valt onder de categorie 'vrijheid'.

7. Iemand anders uit de koninklijke raad vroeg: Sommige mensen die slecht zijn hebben veel plezier en genoegens; sommige mensen die deugdzaam en verstandig zijn krijgen vele beproevingen en ellende; wat is dan de beloning die uw filosofie biedt aan degene die rechtvaardigheid en goede werken in praktijk brengt?

8. Capilya zei: Als uw ogen konden zien zoals de mijne hebben gezien, of uw oren konden horen zoals die van mij gehoord hebben, dan was het gemakkelijk om u te antwoorden. Niettemin verklaar ik u een grote waarheid, die ook geopenbaard wordt in de doctrines van de Ouden: dat dit niet het werkelijke leven is, maar het embryonale stadium. En velen die groot plezier en genoegens in dit leven hebben, ontwaken als baby's in de hemel; terwijl velen die deugdzaam en wijs zijn maar grote ellende in dit leven lijden, in kracht en heerlijkheid in de hemel ontwaken. Beter is het beproevingen en inspanningen te wensen dan gemak en genoegens, want het eerste doet de ziel naar omhoog kijken; maar het laatste doet de ziel omlaag zien. Toch zijn zware beproevingen een groot onrecht voor ieder mens.

9. Toen de koning en de koninklijke raad zagen dat Capilya een grotere wijsheid bezat dan ieder ander mens, zei de koning tegen hen: Niemand op de hele wereld bezit genoeg wijsheid om mijn zoon op de proef te stellen. Wat zeggen jullie? En zij antwoordden: Dat is waar. Waarop de koning zei: Capilya, hoor het besluit van de koning, en het zal een wet voor je zijn in al de koninkrijken der wereld, hetgeen luidt: dat je beproefd bent door de grootste koning op de aarde, en vrijgesproken van de heerschappij van stervelingen en verklaard bent daar boven te staan. En je zult in elk land gaan waarheen je ook wilt en doen hetgeen je maar wenst, en geen mens zal je ook maar ergens in tegenhouden of verbieden. En wat voor wet je ook uitvaardigt, geen koning zal een andere wet uitvaardigen boven die van jou, om hem opzij te zetten. Als je mijn eigen zoon niet was, zou ik zeggen dat je door de Goden verwekt was!

10. Het besluit van de koning werd opgetekend in het huis van de archieven, en afschriften van het besluit werden naar de schatplichtige steden en koninkrijken in heel Vind'yu gezonden. Yokovrana had ook een afschrift gemaakt van Capilya's rede, en ook die werd vastgelegd en getekend door de koning en de raad onder de titel: De Grondslag der Wetten.

11. Jehovih zei tegen Capilya: Ik heb toegestaan dat dit land honderden jaren lang de oorlogen onderging, opdat zij hiervoor gereed zouden zijn. Zie, zij zijn niet traag in het aanvaarden van doctrines van vrede en vrijheid.

12. Capilya informeerde over de wetten en Jehovih zei: Bezwaar jezelf daar niet mee; Mijn hand rust op de koning en de raad. Zij zullen wetten uitvaardigen die vermelden wat jij gezegd hebt. Ga dan heen, Mijn zoon, temidden van Mijn uitverkorenen, en je zult hen opnieuw grondvesten in riten

en ceremoniën.

HOOFDSTUK IX

1. Toen Capilya in Wes-tu-chaw-aw was aangekomen, zei Jehovih tegen hem: Stuur boodschappers naar de twaalf kolonies die Ik u zal noemen, naar de hoofdrab'bah's daarvan en ontbied ze hierheen, want u moet ze allemaal hetzelfde leren.
2. De kolonies waren: Tahdayis, L'wellaat, Ha'darax, Thowaka, Dormstdatta, Ghiballatu, Yhon, Themmista, Vrach'hao, Ebotha, Ewen en Sravat en elk van hen stuurde de hogepriester (rab'bah) met drie begeleidende rab'bah's, zodat er in totaal dertien hoofdrab'bah's en negenendertig rab'bah's waren. En Capilya liet ze rode hoeden zonder rand opzetten, volgens het gebruik van de oude Zarathoestriërs.
3. Jehovih zei tegen Capilya: Kies twintig jonge dames uit die jong en goed volgroeid zijn en twintig vrouwen die kinderen hebben gebaard. En hen moet u tooien met blauwe hoeden met oorkleppen, op de manier van de dochters van de Zarathoestrische wet.
4. Toen Capilya hen gekleed had met hoeden en voorschoten, liet hij de rab'bah's en de vrouwen met hem meegaan naar de top van een berg, zodat ze niet zonder tijdige waarschuwing benaderd konden worden door leeglopers en toeschouwers. En op de top van de berg zei Capilya: Toen jullie kleine kinderen waren, bad ik voor jullie; nu jullie volwassen zijn moeten jullie de Schepper aanbidden in je eigen woorden. Breng daarom allemaal een steen en werp die neer, want het zal een altaar voor onze offerande zijn voor het aangezicht van Jehovih. En zoals ik doe, doen jullie ook.
5. Allemaal pakten zij stenen en wierpen die op een hoop; en toen zij daar zo stonden, hief Capilya de handen op naar de hemel en zei: Vader, toen ik zwak was, zorgde U voor mij. Mijn moeder en mijn vader en mijn rab'bah baden voor mij en leerden me over U. Daarvoor prijs ik U met dankzegging en verheerlijking. Nu ik sterk ben, sta ik rechtop voor Uw aangezicht en loof U en bid tot U in mijn eigen woorden, en niet als de heidenen die priesters hebben om voor ze te bidden.
6. Omdat U me tot een man (of vrouw) schiep, zal ik werken om mezelf waar te maken voor Uw aangezicht. Zoals ik hier deze steen heb neergeworpen, laat dit gelden als mijn verbond met U opdat ik van nu aan de hartstochten en verlangens zal wegwerpen. En omdat ik mijn beide handen naar U heb opgeheven, leid U mij, O Vader, op het rechte pad!
7. Toen zij allemaal deze woorden herhaald hadden, liep Capilya eenmaal rond het altaar, gevolgd door de anderen, en hij zei: Jehovih (Ormazd) Almachtig, U zij de heerlijkheid tot in eeuwigheid! U bent op de bergtop en in het dal; Uw cirkel is de omtrek van de wereld. Ik wandel in de cirkel met U; U bent eeuwig aan mijn zijde; uw licht de heerlijkheid van mijn ziel. Loof Hem, O gij bergen en dalen; zing Hem toe, gij maan en sterren; Zijn hand houdt jullie omhoog; Zijn adem beweegt alle dingen!
8. In U leef ik; uit Uzelf schiep U mij! O, laat ik Uw handwerk niet onteren; of mijzelf beschaamd maken voor Uw aangezicht. Omdat U Eeuwig Tegenwoordig bent, vrees ik U; omdat ik mij niet voor U verbergen kan, zal ik zeer omzichtig zijn in mijn handelen.
9. Capilya ging vervolgens op het altaar zitten en zei: Gaan jullie een eindje hier vandaan, en kom dan terug, opdat ik jullie kan leren hoe je het altaar van Jehovih dient te naderen. De mensen deden zoals geboden was en toen zij naderbij kwamen, zei Capilya: Wie komt daar?

10. Hier volgen de vragen en antwoorden zoals Jehovih ze door middel van Capilya aan Zijn kinderen leerde:
11. Een vereerder van Jehovih (Ormazd): Aanschouw het altaar van Mijn volk, dat bekendstaat om zijn vroomheid en goede werken, en om het helpen van elkander.
12. Wie is Jehovih?
13. De Eeuwig Tegenwoordige. Hij vult elke plaats en ruimte. Hij schiep mij levend en leerde me Hem en Zijn werken te aanbidden.
14. Waarom komt u naar deze plaats en niet naar een andere? Als Hij Eeuwig Tegenwoordig is, waarom Hem dan niet aanbidden op een andere plaats?
15. Hij zendt beschermengelen om bij Zijn kinderen te verblijven die rein en goed zijn. Deze engelen verlangen bepaalde plaatsen en tijden, waarin mijn ziel kan worden overgegeven aan Jehovih. Door Zijn heilige engelen onderwijst Hij mij in wijsheid en liefde.
16. Waarom niet de engelen zelf aanbidden, aangezien zij uw beschermers en weldoeners zijn?
17. Mijn religie betekent: niet de naam van welke engel dan ook die een Heer of God is aan te roepen, maar Jehovih aanroepen, de Grote Geest. Al wie de naam van engelen, Heren of Goden aanroept zal door hen beantwoord worden. Maar hij die de Schepper aanroept, zal door Hem die de Allerhoogste is, beantwoord worden.
18. Hoe kan Jehovih u antwoorden? Heeft Hij lippen, een tong, een mond?
19. Jehovih is de ziel van alle dingen; Hij spreekt tot de ziel. Zijn stem heeft vele namen gehad; door de heidenen en de afgodendienaars wordt Hij het geweten genoemd.
20. Wat baat het u Hem te aanbidden?
21. Zo ben ik geschapen; vanwege de volheid van Hem in mij, verlang ik ernaar mijn verering tot uitdrukking te brengen, en in gemeenschap met Hem te komen. Al wie dit verlangen niet heeft is een slecht mens.
22. Zal Hij uw gebeden beantwoorden? Wijkt Hij van Zijn gebruikelijke pad af en komt Hij speciaal bij u, eerder dan bij een ander?
23. Zoals een paard water drinkt uit een trog en zo zichzelf omvangrijker maakt, zo drinkt de ziel van de rechtvaardige mens uit de eeuwige Fontein, Jehovih, en de ziel van die mens vermeerderd en vervult zich op die manier in antwoord op zijn eigen gebed; toch komt het allemaal van Jehovih. Ook wijkt Hij niet van Zijn gebruikelijke pad af, want Hij is Eeuwig Tegenwoordig en aldus beantwoordt Hij het gebed uit de ziel van de mens.
24. Welke gebeden beantwoordt Hij? En welke gebeden beantwoordt Hij niet?
25. Hij beantwoordt het gebed om reinheid en liefde, wijsheid en deugd. Al wie tot Hem bidt voor toestemming om goed te doen aan anderen, beantwoordt Hij zonder mankeren. Hij beantwoordt geen zelfzuchtigheid, noch de gebeden van de verdorvenen. Daarom zeggen de verdorvenen: Hij antwoordt niet op gebeden.
26. Capilya zei: Mijn beminden, wanneer jullie het altaar van Jehovih naderen, moeten jullie de

wijze woorden herhalen die ik je geleerd heb; maar niet hardop zoals de afgodendienaars, maar fluisterend of met zachte stem.

27. Waaruit bestaat de eredienst van Jehovih's uitverkorenen? En waarin verschilt het van die van de heidenen?

28. Jehovih's uitverkorenen staan gelijkwaardig voor het aangezicht van de Vader, en ieder moet zijn eigen verrijzenis uitwerken, zowel op deze wereld als in de volgende. Vandaar dat zij rechtstreekse vereerders zijn aan wie geleerd is dat zij Jehovih kunnen aanbidden met hun eigen gebeden en liederen. De heidenen hebben priesters om de eredienst te verrichten voor de mensen, die hen bijdragen met geld voor de dienst. De heidense priesters aanbidden de geesten van de doden, die zichzelf Heer, en God en verlosser noemen. De uitverkoren kinderen voeren geen oorlog, nemen geen aanstoot aan geweld, maar beantwoorden het kwade met het goede en beoefenen liefdadigheid en liefde. De heidenen, de volgelingen van God, en van de Heer, en van Dyaus en alle andere idolen brengen de oorlog in praktijk; ze houden legers met soldaten in stand, die de kunst van het doden en van grote verwoesting wordt geleerd. Zij bouwen monumenten voor mensen en lasteren Jehovih op andere manieren. Zij leren dat Jehovih nietig is, maar dat Hij zichzelf tot Dyaus heeft gemaakt, een grote man, die vervolgens alle dingen schiep, waarna hij zich terugtrok op zijn troon en bepaalde wetten naliet om zijn werken te regeren.

29. Hoe luidt de Zarathoestrische levenswet?

30. Geen vlees te eten van iets dat Jehovih schiep met de levensadem. Eenmaal per dag te baden. Op te staan met de ochtendzon, en gematigd te zijn in alle dingen.

31. Wat is het Zarathoestrische vaderschap en moederschap?

32. Slechts één vrouw te hebben; slechts één echtgenoot te hebben; de periode van het moederschap heilig te houden. 4)

33. Wat was de Zarathoestrische compensatie?

34. Alle dingen behoren aan Jehovih; de mens is slechts Zijn dienaar. De vruchten van de aarde en van alle arbeid zullen naar het huis van de rab'bah gebracht worden om door hem aan de behoeftigen uitgedeeld te worden.

35. Waarom werden de Zarathoestriërs onderdrukt en vernietigd?

36. Omdat zij geen weerstand boden door geweld, en omdat zij niet de idolen van de heidenen vereerden.

37. Bezaten zij geen manier om zichzelf te behoeden?

38. Voor dat doel gaf Jehovih hen bepaalde tekens en wachtwoorden waardoor ze elkaar konden herkennen en in tijd van nood elkaar konden bijstaan om te vluchten.

39. Waarom bewaarde Jehovih Zijn uitverkoren volk niet?

40. Door de wetten van de besnijdenis konden de Faithists alleen onder elkaar trouwen, teneinde de kennis van Jehovih (Ormazd) onder de stervelingen te bewaren. Zij die heilig waren, werden behoed; zij die achter aardse dingen aangingen, en de afgodendienaars volgden, werden afgesneden. Maar zelfs hierin begunstigde Jehovih het zaad van de Faithists, door erfgenamen van su'is onder de heidenen te verwekken.

41. Capilya zei: Onderwijzen jullie deze dingen aan je kinderen vanaf hun jeugd en druk hen op het hart het aan hun kinderen te leren.

HOOFDSTUK X

1. Jehovih zei tegen Capilya: U zult bij Mijn uitverkorenen blijven totdat zij deze riten en ceremoniën en doctrines geleerd hebben; daarna zult u naar een andere streek gaan waarheen Ik u zal leiden, en daar onderricht u dezelfde dingen, en op dezelfde manier. En Capilya gehoorzaamde de geboden van de Grote Geest in al deze dingen.

2. In het vijfde jaar van Capilya's prediking kwam de stem van Jehovih tot hem en zei: Uw pleegvader staat op de drempel van de dood. Ga naar hem toe en laat de wet van protectie voor zijn dood uitvaardigen; en na zijn dood, wanneer u koning bent, moet u de wet bekrachtigen en vervolgens afstand doen van de troon.

3. Zo keerde Capilya naar koning Yokovrana terug, die ziek was en aan koorts leed. De koning zei: O mijn zoon, mijn zoon! Ik was bang dat ik zou sterven voordat mijn ogen je weer aanschouwden. Nog een paar dagen en het zal met me gedaan zijn. Jij zult koning worden. Denk eens na, wat zou je me willen vragen nu ik het nog kan vervullen?

4. Capilya zei: Roep uw koninklijke raad bijeen en laat een wet aannemen die de Brahmins, de Zarathoetriërs (Faithists) garandeert dat de landerijen die zij in bezit genomen hebben en bewerken en waar ze nu op wonen, voor altijd van hen zijn.

5. De koning stemde hierin toe en dus werd het tot wet verheven; en dit was de eerste wet waarin door de enige koning in heel de wereld land in eigendom geschonken werd aan de Faithists. En de wet bepaalde dat de Faithists hun eigen eredienst zouden hebben; noch zouden zij geprest worden om in wat voor leger dan ook dienst te doen als soldaten voor de oorlogvoering.

6. Nadat de wet tot stand gebracht was zei Yokovrana tegen Capilya; Ik vroeg me af waarom je niet gewacht hebt tot je koning was om dan zelf de wet te verordenen, want het zou tijdens je leven toch niet buiten werking gesteld zijn? Ik zal gauw sterven en dan zal de wet met mij sterven.

7. Capilya antwoordde; Ik zal uw wet bekrachtigen op de dag dat ik de troon bestijg, hetgeen bindend is volgens de regels van de Ouden. Als ik gewacht had tot ik koning zou zijn, was ik gebonden geweest, volgens mijn godsdienst hetgeen luidt dat niemand in persoon land bezit, behalve wat hij bebouwt, en dan alleen maar door schenking van de gemeenschap waarin hij woont, en alleen maar gedurende zijn leven, waarna het teruggaat naar de gemeenschap. 5)

8. Yokovrana zei: Je bent wijs, O mijn zoon! Wat is er dat je niet begrijpt? Nadat de koning een tijdje gerust had zei hij: Capilya, je hebt dikwijls gezegd dat je de hemelse engelen hebt gezien; wie zeg je dat zij zijn?

9. Capilya zei: Personen die ooit op deze aarde gewoond hebben. Sommige van hen leefden eens op de sterren.

10. De koning zei: Aangezien jij het zegt moet het wel zo zijn. Ik dacht soms, dat het andere wezens konden zijn die in de lucht wonen en nooit hier woonden. Zeg jij Capilya, dat alle zielen onsterfelijk zijn?

11. Capilya zei: Zo worden ze in het leven geboren; maar toch beërven ze niet allemaal het eeuwige leven. Net zoals het lichaam vergaat, kan de geest van een mens oplossen uit het bestaan. De vrucht van hen die geloof in het eeuwige leven verkregen hebben is veilig; maar degenen die van het geloof in het eeuwige leven zijn afgefallen en van het geloof in de Schepper, met hen en hun nazaten heb ik medelijden.

12. De koning zei: Waarom vertellen de orakels leugens? Het zijn toch de woorden van engelen?

13. Capilya zei: Als een mens niet voor zichzelf wil denken, zelf wil onderzoeken, laat de Schepper toe dat hij de ontvanger is van leugens. Het is een verstandig mens die gekomen is tot ongeloof in engelen en mensen; want dan zal hij zich tot de Schepper wenden, die de Gehele Waarheid is. Dit is het begin van wijsheid. Sommige eerlijke mensen met zielen die in de groei zijn blijven steken, die niet rond kijken om goed te doen in de wereld, hebben de giftand van een slang nodig om ze aan het denken te zetten.

14. De koning zei: Ik heb in mijn tijd vele mensen gedood; zou jij zeggen dat ik gezondigd heb? Capilya zei: Vraag het aan uw Schepper, Ik ben uw rechter niet, noch van iemand anders. De koning vroeg: Als iemand gedood wordt en zijn ziel leeft, dan heeft het doden weinig te betekenen. We ruimen het lichaam op maar de ziel kan terugkomen om het betaald te zetten. Is dit niet zo? Capilya zei: Jawel, O koning.

15. De koning dacht een poosje na en toen vroeg hij; Mijn zoon, kunnen de geesten van hen die we gedood hebben ons grijpen en ons kwaad doen in de hemel? Capilya zei: Jazeker, O koning. De koning zei: En als zij het eerst in de hemel gekomen zijn, zullen zij het voordeel hebben in de strijd. En als zij bendes vormen en een aanvoerder (satan) hebben, kunnen zij grote schade berokkenen. Weet je, Capilya, ik heb een groot geheim voor jouw filosofie en dat is: wanneer de dood nabij komt, beginnen we tot in onze ziel te beven over hetgeen we tijdens ons leven gedaan hebben. Soms denk ik eraan tegen Dyaus te zeggen: Alstublieft, ik wil u smeken! Maar dan schiet me te binnen dat ik geen koopwaar heb die hij zou aannemen. Hoe sterk zijn we in gezondheid en voorspoed, en hoe zwak in tegenspoed en dood! Zou jij zeggen dat gebeden mijn zaak er beter voor zouden doen staan in de hemel?

16. Capilya zei: Ik ben geen baas in de hemel, maar als ik het wel zou zijn, zou mijn liefde voor u u beschermen tegen alle duisternis. De koning zei: De priester zegt dat als ik hem geld betaal, hij een goed woordje kan doen bij Dyaus en me zo kan verzekeren van een hoge plaats in de hemel. Ik denk dat hij de verwachtingen beschaamt, want Dyaus is hem niets verschuldigd. Twee dingen heb ik ontdekt, zelfs met mijn geringe wijsheid; de leverancier 6) van de koning en de leverancier van Dyaus doen geweldig alsof, maar ze doen weinig wat betreft hun beloften. Pas op voor deze twee lieden, O mijn zoon.

17. Ik heb mijn grootheid eerder aan dit beleid dan aan wijsheid te danken. Zij liggen ten grondslag aan alle oorlog en kwaad in deze wereld. Ze kunnen zelfs de Goden voor de gek houden, werd mij verteld. Wanneer jij koning bent, Capilya, stop dan je wijsheid in deze zaak; ontzie ze niet; ze zijn de vloek van de wereld. Het spijt mij dat ik niet meer van ze gedood heb; ik heb er gewetenswroeging om.

18. Capilya zei: Als het menselijk geweten alleen maar een deel van de mens is, kan het dan niet dwalen? Is het geweten niet aangewezen op wijsheid over andere zaken? En als we tenslotte gedaan hebben wat ons het hoogste en beste toescheen in die tijd, hebben we de wet dan niet vervuld?

19. De koning zei: Dat schijnt zo te zijn. Het geweten moet voor de fouten of rechtvaardigheden afhankelijk zijn van de opvoeding die het ontving. Maar zou het geweten geen gebrek aan moed kunnen zijn? Spijt hebben over iets niet gedaan te hebben; spijt hebben over iets wel gedaan te hebben, dat zijn onherstelbare klachten. Al wie het van tevoren kan zeggen en zich toch niet vergist,

is inderdaad wijs. Ik vind dat niemand zichzelf op de wereld bracht, noch kan men anders dan hooguit voor een korte tijd leven. Wanneer we jong zijn sterven we niet graag; maar op mijn hoge leeftijd blijf ik ook niet graag leven. Klaarblijkelijk heeft Hij die ons schiep meer heerschappij over ons dan we over onszelf hebben.

20. Capilya zei: Dat is waar, de mens heeft in het gunstigste geval niet meer dan de halve heerschappij over zichzelf. Yokovrana onderbrak hem en zei: ik val je in de rede, mijn zoon, omdat ik nog maar weinig tijd heb. Ik wou je vragen, wat de grootste troost is voor een stervend mens?

21. Capilya zei: Er zijn twee soorten troost die goed zijn voor een stervend mens: de een is te weten dat hij geen nazaten achterlaat; en de ander is dat hij een edele zoon nalaat. De koning zei: Je bent wijs, mijn zoon. Ik vroeg de priester in het orakelhuis hetzelfde en hij zei: dat een stervend mens erop vertrouwt dat zijn ziel het paradijs binnengaat. Daarop zei ik tegen hem: er is een eerlijk man die zo'n geloof kan hebben; want een dergelijk geloof zou betekenen dat je de hemel beetneemt met je zonden. Als ik de Schepper was, zou ik de halve wereld de nek breken. Maar toch kan het een dwaas man die stervende is een plezier doen door hem zo'n verhaal te vertellen met betrekking tot zijn ziel. Alleen jij, mijn zoon, hebt me de grootste troost voor een stervend mens verteld.

22. Mijn slaven mogen er dan in geloven dat ze koning zullen worden, maar ze zullen wel ontwaken uit hun dwaasheid. Iemand kan erop vertrouwen dat zijn ziel het paradijs zal binnengaan, en hij kan wakker worden om te ontdekken dat het een vergissing was. Geloven zonder garantie is een dwaasheid.

23. Capilya zei: Iemand die iets uit eigen kennis weet bezit het grootste van alle wijsheid. Te zijn zoals u bent, een filosoof op het moment van de dood, is een bewijs van een grote ziel. Weinigen hebben dit bereikt.

24. De koning zei: In jouw bijzijn ben ik als niets wat wijsheid betreft. Je bent een mysterie voor mij. Je moeder die door de doktoren gedood werd om haar uit het lijden aan een langdurige ziekte te verlossen, was niet wijs. Ik kan ervoor zorgen dat de mensen mij vrezen; maar jij kent het geheim van de liefde, hetgeen een geweldig iets is. Jouw naam, O Capilya, zal nog geëerd worden lang nadat die van mij vergeten is. Toch ben ik de grootste koning op de hele wereld. O jij, mijn hoogst wonderlijke zoon!

25. Capilya zei: Omdat u mij grote kennis schonk en de koninklijke zorg van een vader, waarom zou ik dan niet tot eer voor u zijn, O koning? Wanneer u in de hemel bent en op mij neer kunt kijken, hoop ik dat u niet uw hoop voor mij zult verliezen.

26. De koning zei: Het lijkt me niet verstandig dat engelen van al te dichtbij hun sterfelijke verwanten zouden zien, want dan zouden ze waarlijk nooit op kunnen stijgen naar hogere hemelen. De zieners zeggen dat de hemel en de engelen aldoor om ons heen zijn. Ik denk dat dit een leugen is, anders zou er meer hel dan hemel voor ze zijn.

27. Nadat de koning een poosje gerust had zei hij: Ik heb me afgevraagd wat ik tegen je zou zeggen, want ik voel dat het bloed in mijn aderen bijna gestopt is. En dit doet me er meer dan ooit aan denken dat de mens hoogstens maar een speelbal voor de Goden is om mee te spelen. Wie weet, misschien lachen ze zelfs nu wel in hun vuistje over hoe ze mij gebruikt hebben voor een of ander hels spel! O, had de mens maar een standpunt om de dingen naar te beoordelen! Had hij maar een maatstaf en een basis om op te steunen! Ik heb de geesten der doden onderzocht, en de Goden van de orakels, en het zijn leugens en nog eens leugens!

28. Capilya zei: De kleine vonk van licht in onze ziel is rechtvaardig vanaf het begin; en als hij goed wordt opgekweekt groeit hij iedere dag meer helder en zuiver. Want ligt het niet in de aard van alle

dingen dat ze groeien door aankweking?

29. De koning zei: Rechtvaardig opkweken! Daar ligt de kwestie, O mijn zoon. Om dat punt op te lossen werd de wereld totaal overspoeld met menselijk bloed. Rechtvaardig! Wie kent dat woord? O hadden mijn vijanden zich maar vergist, en was ik toch maar zuiver in het zien van wat rechtvaardig was!

30. Weer rustte hij een tijdje en toen zei hij: Ik had gehoopt dat als de dood er aankwam, ik een kijkje zou kunnen krijgen van hetgeen me te wachten staat; maar zelfs doodgaan is zwijgend en duister en misleidend. Mijn organen verzwakken gelijkmatig. Dit toont dat ik uit goed bloed verwekt ben. Als je mijn zoon niet was geweest, zou ik me meer verheugd hebben dan nu het geval is, want dan zou ik weten dat mijn geslacht ten einde loopt, en dan zou ik dus naar de hogere hemelen opgestegen zijn. Nu kan ik verplicht worden lange tijd op de aarde te wonen. Voorzover ik mijzelf nu begrijp, met al jouw wijsheid en jouw liefde, had ik liever dat je de zoon van iemand anders was geweest. Dan zou ik gemakkelijker kunnen sterven en me niet zoveel zorgen maken je te verlaten. Ik heb geen andere familie.

31. Capilya zei: O koning! U hebt mijn hart verscheurd! Ik ben inderdaad uw zoon niet! Toen uw vrouw in de donkere kamer lag, namen de hemelse engelen mij stilletjes weg en brachten mij hierheen. Zij die mij verzorgde was mijn moeder; en haar echtgenoot was mijn vader. Ik ben een Brahmin van Zarathoestrisch bloed, een Faithist!

32. De koning zei: Is dat waar? Dat kan toch niet! Ga uw verzorgster roepen! Capilya riep de verzorgster binnen en de koning zei tegen haar: Voor ik u ter dood veroordeel, vraag ik: is dit uw zoon, en is uw echtgenoot zijn vader? Zij antwoordde hem: Ik heb Jehovih gezworen en kan u niet antwoorden. Veroordeel me daarom, want ik heb menig jaar een grote last gedragen. Kijk! Daar verschijnt een engel uit de hemel!

33. De engel van Jehovih verscheen voor de koning, en zij allen zagen de engel, die zei: Capilya is niet uw zoon, O koning! En toch is er geen zonde begaan! Daarop verdween de engel.

34. De koning zei: Als dit geen nabootsing was van de Goden, dan was het mijn engelvrouw. Welnu, Capilya! Moet hier onze liefde eindigen? De aarde gaat nu snel van me weg! Capilya zei: Onze liefde zal nimmer sterven! Voor het goede dat u voor de Zarathoestriërs hebt gedaan, zal de Grote Geest zorgen voor een huis dat geschikt is voor uw grote ziel. Als u gebreken had, hebt u ze meer dan in evenwicht gebracht.

35. De koning wenkte Capilya en de verzorgster bij hem te komen en vervolgens zei hij zwak: Het schijnt me toe dat ik de Goden hoor lachen! Houden jullie de grap maar vol! Mijn broeders oudste zoon weet er niets van! Een koninkrijk is slechts een klucht. Ondersteun mij, Capilya. Ik zou mijn ogen alleen maar aan de hemel willen vergasten na jouw lief gezicht gezien te hebben.

36. Capilya tilde hem op en de koning zei tegen de verzorgster; Ik zegen je! Je bracht een goede steunpilaar voort! O, aden (uitspansel), aden! Alles is iets! Alles is niets!

37. En hij blies de laatste adem uit; hij was gestorven.

HOOFDSTUK XI

1. Jehovih zei tegen Capilya: Mijn uitverkorenen zullen geen koningen hebben; Ik, Jehovih, ben Koning. Zoals Ik door middel van Zarathoestra rab'bah's gaf en hoofdrab'bah's, zo deed Ik door

Middel van u; en hun families zijn Mijn families.

2. Menselijke koningen en koninkrijken gaf Ik aan de onrechtvaardigen; want zij, die Mij niet waarnemen omdat Ik de hogere wet ben, zullen datgene bezitten wat zij kunnen waarnemen, hetgeen de lagere wet is.

3. Er wordt u een koninkrijk opgedrongen; wat wilt u? Capilya zei: Wat moet ik doen, O Jehovih? Jehovih antwoordde en zei: Laat u thuis en in de provincies tot koning uitroepen, waarna u de wetten zult bekrachtigen en vervolgens afstand doen van de troon, en het koninkrijk zal in andere handen vallen.

4. Capilya werd tot koning uitgeroepen en stond daarna bekend als koning Capilya, en hij deed afstand van de troon en vervolgens werd Heloepesus koning, en hij werd verplicht aan Capilya zodat deze, ofschoon geen koning, als beschermer over de Faithists stond, zelfs groter dan Heloepesus, en ook konden er geen wetten worden uitgevaardigd die de Faithists aantastten zonder de toestemming van Capilya.

5. Jehovih had gezegd: Mijn volk zal een apart volk zijn; zij zullen onder Mijn wetten leven want Ik ben hun Koning.

6. De totale tijd vanaf Capilya's eerste begin met het herstel van de Zarathoestriërs (Faithists) tot en met het vestigen van een protectoraat voor hen, bedroeg vijf jaar. Daarna reisde Capilya rond, naar het oosten en westen, noorden en zuiden, het verstrooide overblijfsel van zijn volk bijeenbrengend, en hij vestigde hen in kolonies en leerde hen niet alleen de rituelen en ceremoniën, maar hij onderwees ze ook de verloren kunst van het bebouwen van de grond en het vervaardigen van stoffen uit hennep en wol en zijde; en hij stichtte scholen en zorgde voor leraren voor de mensen.

7. Capilya zei: De eerste deugd is Jehovih te zoeken in alle dingen, en Hem lief te hebben en te verheerlijken.

8. De tweede deugd is reinheid; alle mensen, jong en oud, moeten eenmaal per dag een bad nemen.

9. De derde deugd is geen vis of vlees te eten, noch een ander onrein ding; want wat voor nut heeft het om het uitwendige te baden als men vuiligheid inneemt?

10. De vierde deugd is nijverheid. Omdat de Vader de mens geen veren, of haar of wol gaf, laat het daarom een getuigenis van zijn gebod zijn dat de mens zichzelf zal kleden. Zichzelf te kleden en zichzelf van voedsel te voorzien, dat is de nijverheid die alle mensen wordt opgelegd en behalve dit, ook te werken voor de hulpelozen, en hen te baden en te voeden, en hen te huisvesten en te kleden; dit zijn de vrijwillige vlijtigheden die door de Vader zijn vergund opdat jullie de waardigheid van je ziel voor Zijn aangezicht kunnen tonen. Zonder nijverheid kan geen volk deugdzaam zijn.

11. Een van de rab'bahs vroeg hem wat nijverheid was. Hierop antwoordde Capilya: Men dient zichzelf voortdurend in actie te houden voor een nuttig resultaat. Opstaan voor zonsopgang, een bad nemen en de godsdienstige rituelen verrichten tegen de tijd dat de zon opkomt, en daarna te werken, niet zwaar, maar aangenaam tot zonsondergang, dit is nijverheid. De nijvere mens heeft weinig tijd voor satans inspiratie.

12. De vijfde deugd is van gelijke aard en dat is arbeid. Er zullen geen rijken onder u zijn; want allen zullen werken. Zoals jullie door redelijke arbeid je stoffelijk lichaam steeds beter ontwikkelt, zo ontwikkelt de daad van de arbeid de geest van de mens tot een vruchtbare groei voor zijn woning in de hemel. Want ik verkondig u een grote waarheid, hetgeen is dat de niets doende en de rijke die niet met het stoffelijk lichaam werken, hulpeloos als kleine kinderen in de hemel geboren worden.

13. De zesde deugd, die groter is dan al het andere, is verloochening van het eigen zelf. Zonder zelfverloochening zal niemand vrede van de ziel kennen, hetzij op aarde of in de hemel. Overweeg wat u doet, opdat het niet uzelf ten nutte zal komen, maar dat het anderen zal goeddoen, zelfs als u niet een van hen zou zijn. Zonder de zesde deugd kan geen enkele familie in vrede samenwonen.
14. De zevende deugd is de liefde. Denk eraan, wanneer u spreekt, of uw woorden wel liefde bevorderen; indien dit niet zo is, spreek dan niet. En u zult geen vijanden hebben, al de dagen van uw leven. Maar als u terecht iets goeds van iemand kunt zeggen zwijg dan niet; dit is het geheim om vele geliefden voor zich te winnen.
15. De achtste deugd is kiesheid, speciaal met woorden. Denk goed na, en spreek dan pas. Als alle mensen dit zouden doen, zou u verbaasd staan over de wijsheid van uw bureu. Kiesheid is een reguleur; zonder dit is de mens als een verwarde draad.
16. De negende deugd bestaat uit systeem en orde. Een zwak iemand met systeem en orde verricht meer dan een sterk persoon zonder dit.
17. De tiende deugd is opmerkzaamheid. Door opmerkzaamheid aanvaardt men van de Ouden die dingen waarvan bewezen werd dat ze goed zijn, zoals rit en ceremoniën. Zonder opmerkzaamheid gaat men helemaal terug naar de vroegste van de Ouden, en werpt aldus zijn voordeel in de wereld opzij.
18. De elfde deugd is discipline, de discipline voor het individu en de familie. Hij die geen discipline kent is als een renpaard zonder ruit. Een tijd om op te staan; een tijd om te eten; een tijd om te bidden; een tijd om te dansen; een tijd om te werken; dat is goed voor elk mens; maar de familie die dit in eenheid met elkaar in praktijk brengt, bezit discipline.
19. De twaalfde deugd is hieaan gelijk, en dat is gehoorzaamheid. Alle goede en grote mensen zijn gehoorzaam. Hij die opschept over zijn ongehoorzaamheid aan discipline is een dwaas en een krankzinnige. Groter en beter is de zwakke mens die gehoorzaam is, dan de sterke mens die uitdagend is. Want de een bevordert de harmonie in de familie; maar de ander verscheurt die.
20. Overweeg dan deze twaalf deugden; het zijn toereikende wetten voor heel de wereld. De mens kan eeuwig door boeken en wetten vermenigvuldigen, maar zij zullen de familie, de kolonie of de staat niet gelukkig maken, zonder deze twaalf deugden over te nemen.

HOOFDSTUK XII

1. Capilya zei (geïnspireerd door Jehovih): Laat uw levenswijze uw prediker zijn. Het gedrag van een goed mens, zelfs in een dun gezaaid land, is van meer nut dan duizend predikers.
2. Het misbaar van de tong maakt vlugge bekeerlingen, maar het verandert het bloed niet. Zij verrichten de rit en ceremoniën, maar hun gedrag komt niet voort uit de twaalf deugden.
3. Een gemeenschap (familie) van een twintigtal mannen en vrouwen die in vrede en liefde bijeenwonen en goeddoen jegens elkaar, is de manifestatie van meer wijsheid dan alle boeken in de wereld.
4. Een man die sympathie heeft geleerd is beter geleerd dan de filosoof die een kat of een hond schopt. 7) Grote kennis staat niet alleen in boeken; hij die geleerd heeft te harmoniëren met Jehovih

bezit grote kennis.

5. De doctrine van de afgodendienaars is oorlog; maar Mijn Zoons en Dochters beoefenen de vrede, ze stellen zich niet tegen welk mens dan ook teweer met dodelijke wapens, zegt Jehovih.

6. Mijn vermaningen bevinden zich niet in langdradige belijdenissen, naar in de zielen van Mijn mensen die Mijn geboden in praktijk brengen.

7. Jullie hebben gezien dat Sudga's volgelingen zeiden: Sudga is ons lam des vredes! En het waren naties van oorlogvoerenden; zij bouwden monumenten om hun grootste mensendoders te verheerlijken.

8. Mijn mensen zeggen weinig; beweren weinig wat betreft hun deugden, maar zij handelen naar Mijn Stem!

9. Capilya zei: Wat ook de aard van een man zou moeten zijn, zo zou de familie (gemeenschap) moeten zijn; zo zou de staat moeten zijn. Harmonie in iemands ziel is zijn grootste zegen; en ook voor de familie, en voor de staat.

10. Al wie zelfbeloning wil opofferen voor het welzijn van de familie is de grootste en beste in de familie. Al wie triomfeert in egoïsme of in het opleggen van zijn mening of doctrines, is de meest slechte mens in de familie.

11. Mijn Vader in de hemel is ook jullie Vader; alle mannen en vrouwen zijn mijn broeders en zusters. De ziel te verruimen door deze broederschap te verwerklijken, is een grote deugd. Het doet er niet toe welke naam Hij heeft, er is toch maar een Schepper; en alle mensen zijn Zijn kinderen. Noem Hem met welke naam u wilt, ik zal niet met u twisten. Ik ben een kind van Zijn liefde; door liefde zal Ik het u bewijzen. Niemand kan dit bewijzen met oorlog.

12. Met het sterven begint het werkelijke leven; vorm uzelf goed terwijl uw ziel een goed anker heeft (het lichaam). Het hoogste en beste leven op deze wereld vindt het hoogste en beste leven in de hemel. Uw Vader liefhebben die u schiep; deugdzzaam geluk is weinig meer dan dit. Het geluk van de wellust is de haat jegens uw Schepper.

13. De man die leert zwemmen kan beter kurken omdoen tot hij de slag te pakken heeft; net als dit gaf uw Schepper u een stoffelijk lichaam, maak geen haast om de onzichtbare wereld binnen te gaan; wees er zeker van dat u de slag van de verrijzenis te pakken hebt voordat u uw vlees en beenderen afschaft.

14. Religie is het leren van muziek (harmonie) in een gemeenschap, waarin de rab'bah de grondtoon vormt. Muziek bestaat uit twee soorten: klanken en aanpassing. Stomme instrumenten kunnen muzikale klanken voortbrengen; maar aanpassing raakt de echte kern van hoe men zijn gedrag in harmonie met de gemeenschap moet brengen.

15. Goede werken! Wie kent de betekenis van deze woorden? Koning Yokovrana beoordeelde de goede werken van een man door het aantal slechte mensen dat hij had gedood. Als armenhuizen de luiheid bevorderen zijn dat geen goede werken. Preken, bidden en zingen zijn geen werken; het zijn de bloesems, en met een aanlokkelijke geur. Toch overtuigt satan de mens dat dit goede werken zijn. Niettemin wordt alle vrucht voorafgegaan door bloesem. De meest geleerde man, de meest vrome man en de grootste filosoof kunnen niet vertellen hoe de betekenis luidt van de woorden: goede werken. Maar een moeder met een kind van een dag oud kan het vertellen; een boer die eenmaal gezaaid en geoogst heeft en de helft ervan aan de minder bedeelden heeft gegeven, kan het ook vertellen.

16. Voedsel of kleding uit de aarde voort te brengen is een goed werk, voorzover het de eigen behoeften te boven gaat en aan anderen gegeven wordt. Op andermans verdiensten te leven, behalve in tijden van hulpeloosheid, is slecht. Te preken en geen substantie voor anderen voort te brengen; zo iemand is een vampier. Hij verkoopt preken en adviezen aan de onwetenden en doet alsof zijn woorden Jehovih's aangelegenheden betreffen.

17. De prediker moet bij de armen wonen, pratend met zijn eigen handen; onderwijzend en helpend; hij die slechts woorden geeft en niet werkt is een dienaar van de hel. Hij bedenkt honingzoete woorden en spreekt temerig met zijn stem; hij leeft in luxe en overvloed; hij trekt een somber en ernstig gezicht; hij is een huichelaar en een lasteraar tegen zijn Schepper.

18. Ga rechtop staan met liefde en blijdschap en een bereidwillig hart voor het aangezicht van Jehovih; want uw prediking zal blijk geven van een vreugdevol licht; en uw aanwezigheid geeft aan de vermoeide en ontroostbare de zekerheid dat u de zoon van de Schepper bent, die in ernst komt om Hem te verheerlijken door rechtvaardige werken en een helpende hand.

19. Behalve Capilya's boek van leerspreuken, waarvan hier nog geen kwart werd verhaald, herstelde hij ook de Zarathoestrische geboden en de liederen van Vivanho. Het was sinds tweeduizend jaar dat de kinderen van Jehovih er weer zo goed voor stonden in de ogen van de wereld. En er kwam vrede en overvloed in het land Vind'yu, nog meer dan in de dagen van Brahma.

20. Zo eindigt de geschiedenis van Capilya, die in alle dingen door Jehovih geleid werd, door middel van Zijn engelen, zelfs in de woorden die hij uitte, ofschoon hij dat vaak niet wist. Zodanig is het om te wandelen met de Schepper. Terwijl dit nu gaande was in Vind'yu, werkte de Schepper ook door middel van Zijn engelen in het land Egupt, met Mozes waarover u hier zult horen.

HOOFDSTUK XIII.

De geschiedenis van MOZES van Egupt

1. God gebod zijn loo'is in de hoge hemelen en zei: Dalen jullie af naar de aarde, naar het land Egupt, en verwek een zoon voor mij die geschikt is voor mijn stem.

2. De engelen daalden omlaag zoals geboden was en onderzochten het land Egupt en de aangrenzende landen, ze bekeken het vlees en de ziel van de mensen. En zij riepen tot God: Het land Egupt wordt overstroomd door geesten van duisternis (druja's), en de stervelingen zijn erin geslaagd hen te zien; en ze wonen bij elkaar als één volk, engelen en stervelingen.

3. God zei: Begeven jullie je onder mijn uitverkorenen totdat jullie een man vinden die in staat is tot begrip van waarheid en verdichtsel. Hem moeten jullie inspireren om een I'hin-vrouw te nemen voor mijn stem.

4. In Ellakas vonden de loo'is een man, Baksa, een Foneciër, een Faithist en geboren su'is, en ze zeiden tegen hem: Waarom bent u alleen op de wereld? Baksa zei: Helaas mijn ogen hebben God nimmer gezien; mijn oren hebben hem nooit gehoord. Ik zoek naar God in het leven van een kluizenaar.

5. De loo'is bemerkten welk soort man hij was en zij brachten hem ertoe een I'hin-vrouw tot echtgenote te nemen, en zij baarde hem een zoon, Hasumat geheten.

6. De loo'is beschermden Hasumat totdat hij volgroeid was en zij spraken tot hem en beproefden hem ook voor wat betreft zijn vermogen om engelenstemmen te onderscheiden.

7. Ook hem inspireerden zij hem om een I'hin-vrouw als echtgenote te nemen en zij baarde hem een zoon, Saichabal genaamd, die op dezelfde manier beschermd werd. En de engelen inspireerden Saichabal om met Terratha te trouwen, uit het geslacht (huis) van Zed. Terratha baarde een dochter die Edamas genoemd werd. En Edamas baarde een zoon van een I'hin vader zonder getrouwd te zijn en zij noemde hem Levi, hetgeen betekent: samengevoegd (omdat de tenen van zijn rechtersvoet niet gescheiden waren, en ook de vingers van de rechterhand waren niet gescheiden). En Levi groeide uit tot een grote man, groter dan twee grote mannen.

8. Levi, die de vierde geborene uit I'hin bloed was, werd niet erkend als een erfgenaam van het uitverkoren ras, de Faithists. Daarom stichtte Levi een nieuw geslacht, hetgeen het Huis van Levi genoemd werd.

9. Levi, die niet in aanmerking kwam voor een Faithist vrouw, werd door de loo'is geïnspireerd een I'hin vrouw, Metissa, tot echtgenote te nemen. Metissa baarde hem een zoon, Kohath, die toen hij volwassen was, werd toegelaten tot de Orde van Avah, de derde graad van de Faithists, waarna hij besneden werd en naderhand een Israëliet werd genoemd, de naam die gegeven werd aan de Faithists in Egypte.

10. Kohath nam Mirah tot vrouw, een vrome vereerder van Jehovih. Mirah baarde hem een zoon, Amram, die Yokebed tot vrouw nam, de schoonzuster van Kohath, en zij baarde hem een zoon, en hij was Mozes.

11. Voor Mozes' geboorte bemerkten de loo'is dat hij geschikt zou zijn voor de stem van de Vader, en zij zeiden tegen God: Zie, in de volgende generatie zal uw zoon geboren worden.

HOOFDSTUK XIV

1. In die dagen waren er in Egypte archieven, waarin de aangelegenheden van de staat en van de koning en de gouverneurs werden opgetekend en daar werden ook de geboorten en huwelijken en sterfgevallen van het volk in opgetekend.

2. De talen van de geleerden waren het Fonecisch en Parsisch; maar de inheemse talen waren Egyptisch, Arabaisch en Eustisch en Semisch. De door de geleerden gehanteerde tijdrekening betrof een jaar van twee zonnen, maar de tijdrekening van de stammen van Eustia bedroeg slechts zes maanden in een jaar. Derhalve bedroeg in het land Egypte een jaar dat bij de geleerden één jaar was, bij de Eustiërs en de Semisiërs twee jaar.

3. God zei: Mijn volk zal zijn tijd berekenen volgens de plaats en de mensen waar het woont. En dat deden zij. Vandaar dat zelfs de stammen van Israël twee tijdkalenders bezaten, de lange en de korte.

4. In geval van profetie was er ook nog een kalender, genaamd de ode, hetgeen betekent: tijd van het uitspansel, of hemelse tijden. Eén ode was gelijk aan elf lange jaren; drie odes: één periode, hetgeen betekent: één generatie; elf generaties: één tuff. Thothma, de geleerde en architect van de grote piramide, had gezegd: Zoals een middellijn staat tot een cirkel, en zoals een cirkel staat tot een middellijn, zo zijn de regels van de seizoenen der aarde, want warmte of koude, droogte of neerslag doet er niet toe, de som van één elf jaar is gelijkwaardig aan de som van een volgende elf jaar. Een periode is gelijkwaardig aan de volgende elfde periode. En een cyclus evenaart elke elfde cyclus. Al wie deze regels op de aarde wil toepassen, zal werkelijk profeteren wat betreft droogte en

hongersnood en besmettelijke ziekte, behalve waarbij de mens tegenwerkt door afwatering of bevoeiing. En als hij zich erop toelegt het licht en de duisternis van de aarde te vinden, zijn deze regels toereikend. Want zoals er driehonderd drieënzestig jaar in één tuff gaan, zo gaan er driehonderd drieënzestig dagen in één jaar, behalve de tweeënhalve dag wanneer de zon stilstaat op de noordelijke en zuidelijke evenaar.

5. Als gevolg van deze drie kalenders waren de archieven van Egypte in verwarring. De profetieën en de genealogieën van de mensen werden waardeloos. En wat de maten betreft, sommige waren op drie gebaseerd, sommige op tien en andere op twaalf; en vanwege het aantal talen raakten de maten in de war, zodat met heel de grote kennis van de Egyptenaren en met al de zorg, besteed aan de archieven, juist zichzelf het grootste element van verwarring van alles werden.

6. Jehovih had gezegd: Gedurende tweeduizend jaar gaf Ik Mijn vijanden de vrije teugel; en zij hebben de langste reeks van koningen in de hele wereld; en toch vallen zij temidden van hun voorspoed neer als een dronken man. Zelfs hun taal is geworden tot een parel die in het slijk is zoekgeraakt.

7. Jehovih zei: Omdat de koningen van Egypte Mijn mensen buiten de wet hebben gesteld, en hen het recht ontzegd hebben om grote kennis te verkrijgen, is ook Mijn volk verdeeld. De ene stam heeft één taal, een andere stam een andere taal en zo verder, zodat ze elkaar nu niet kunnen verstaan; behalve in feite in hun rituelen en tekens en wachtwoorden.

8. Ja, de koningen hebben gemerkt dat door Mijn volk in onwetendheid te houden, zij het altijd in slavernij kunnen houden. Maar Ik zal een aanvoerder, Mozes, onder Mijn uitverkorenen verwekken, en Ik zal hem zelfs in het huis van de koning brengen en de koning zal hem grote kennis geven; hij zal alle talen beheersen en in staat zijn met heel Mijn volk te spreken.

9. Omdat de Israëlieten (Faithists) niet de Goden en Heren aanbaden, maar alleen de Grote Geest, en omdat zij geen aanstoot namen aan onrecht gepleegd door een ander, werden zij beperkt tot slavernij door de Egyptische wetten, die gedurende vijftienhonderd jaar hadden gegolden. Deze wetten werden de zonnewetten genoemd, naar de manier van indeling van het Osirische stelsel 8), dat luidde:

10. De zon is een centrale kracht, zijn begeleidende planeten zijn satellieten. Op gelijke wijze was de koning van Egypte de zonnekoning en zijn onderkoningen (gouverneurs) waren de satellieten. Osiris de hoogste engel in de hemel, was de zonnegod dat is de God der Goden; want alle andere Goden waren zijn satellieten. Hij openbaarde bepaalde wetten aan de stervelingen en dit waren de zonnewetten en alle mindere wetten waren de satellieten. Een zonnewet bestreek heel Egypte, maar een satellietwet betrof de mindere aangelegenheden van een stad of provincie; maar het moest zich voegen naar de zonnewetten. Want in die dagen leerden de geesten der duisternis dat de zon ooit zo snel draaide dat hij een deel van het uitwendige afwierp en zo de aarde, de maan en de sterren schiep en dit was de aanvaarde filosofie van de geleerde Egyptenaren uit die periode. Omdat de werelden zich in cirkels bewegen (omloopbanen - uitg.), was de cirkel de hoogste maat, of zonnemaat; en de middellijn van de cirkel werd de ode genoemd, een Fonecisich woord dat korte maat betekent. En deze naam, ode, werd in satire (hekelschrift) toegepast op de Israëlieten, zoals het Angelsaksische woord odius (hatelijk - vert.) tot op vandaag gebezigd wordt. Maar de Israëlieten maakten lieflijke liederen en noemden die ook oden. (lofzangen - vert)

11. De zonnewetten omvatten bovendien het volgende te weten: De God der Goden (d.w.z. Osiris) verordent: Al wie niet voor mij buigt zal geen deel hebben aan mij. Zie, mij is het teken van de cirkel! Mijn vijanden zullen geen grote kennis ontvangen.

12. Zij zullen geen zonneplaatsen bezetten (werkgevers zijn), maar slechts als dienstknechten zijn,

hun hele leven. En deze tekenen zullen hen aan het licht brengen:

13. Als zij niet mij, maar de Grote Geest aanbidden;

14. Als zij ontkennen dat de Schepper de beeltenis van een man heeft;

15. Als zij zich besnijden, en geen dienst willen doen als soldaten;

16. Dan zijn hun eigendommen reeds verbeurdverklaard; noch zullen zij huizen op eigen naam bezitten; noch hun kinderen naar school sturen; want zij zullen dienaren zijn en de dienaren der dienaren tot in eeuwigheid.

17. Onder de Egypische wetten werd het vereren van de Grote Geest, Jehovih, reeds als een misdrijf van afgoderij beschouwd, zodat de Israëlieten zelfs niet tot de gerechtshoven werden toegelaten om terecht te staan voor een strafbaar feit, maar ze vielen onder de rechtsbevoegdheid van de meester voor wie zij werkten, en tegen zijn oordeel was geen hoger beroep mogelijk.

18. Ten tijde van Mozes' geboorte waren er in Egypte dertien miljoen inwoners; en daarvan waren er vier miljoen Faithists (Israëlieten), min of meer. Want onder de Israëlieten bezat niet iedereen ten volle het geloof, maar velen die de strengheid van de zonnewetten ontdoken, gaven voor, vereerders van God (Osiris) te zijn en ook deden zij dienst als soldaten en overigens zagen zij dingen door de vingers op de manier van de mensen, omwille van de gunstbewijzen.

19. Daarom vreesde de zonnekoning (Faraó) 9) dat de tijd zou komen waarop de Israëlieten tegen de zonnewetten in opstand zouden komen, of soldaten en bondgenoten zouden worden van buitenlandse koninkrijken voor het omverwerpen van de Egypische dynastie.

20. Gedurende meer dan driehonderd jaar hadden de God Baäl en de Godin Ashtaroth de buitenlandse koninkrijken tot oorlog aangezet, en als gevolg van deze oorlogen waren de Faithists naar Egypte gevlucht en accepteerden nog liever de slavernij dan ergens anders gedood te worden.

21. Jehovih had gezegd: Zie, Mijn vijanden die elkaar doden, jagen Mijn uitverkorenen vrees aan. Nu zal Ik hen met elkaar Egypte binnenleiden en hen een groot aanvoerder geven en hij zal Mijn doctrines voor hen herstellen en Ik zal hen later overbrengen naar landen van henzelf.

HOOFDSTUK XV

1. Het paleis van de koning en de piramiden werden omringd door een stenen muur; met twaalf poorten die van hout en ijzer vervaardigd waren. De muur was van voldoende breedte zodat er twaalf mannen naast elkaar op konden lopen, en de hoogte van de muur was gelijkstaand aan twaalf kwadraat 10). Bovenop de muur bevonden zich twaalf huizen om de soldaten te herbergen die op de muur patrouilleerden. En in elke toegangspoort waren huisjes voor de bewakers van de poorten. Zodat geen man, vrouw of kind zonder toestemming in het paleis of de paleistuinen kon komen.

2. En het geschiedde dat, toen Leotonas, de dochter van de koning, vergezeld van haar dienstmaagden dichtbij de rivier wandelde, zij een kind in een mand zag liggen temidden van de biezen. Leotonas beval haar dienstmaagden het bij haar te brengen; en toen ze het bekeek en zag dat het een Israëlitisch kind was, zei ze: De Goden hebben hem naar mij toegezonden, en hij zal mijn kind zijn.

3. En zij droegen het kind het paleis binnen en Leotonas zei tegen de koning: Kijk eens, een groot wonder! Ik heb een Israëlitisch kind in een mand tussen de biezen gevonden, en alleen de Goden

weten hoe het daar kwam, of hoe het over de muren geklommen is. De koning zei: Houd het kind maar, en het zal zowel een broer als een zoon voor je zijn. Niettemin moeten mijn wachtters uitzoeken op welke manier men mijn terreinen kan binnenkomen, of ze zullen het met hun bloed bekopen.

4. Na enige dagen, toen het onderzoek voltooid was en er geen manier ontdekt was waardoor het kind was binnengedrongen, vaardigde de koning een besluit uit waarin stond dat er duizend mannelijke Israëlitische kinderen ter dood gebracht zouden worden, waaronder Mozes, tenzij de moeder van het kind Mozes kwam en bekende op welke manier het binnendringen gebeurd was. De koning wees drie dagen toe en in die tijd moest de kwestie worden opgelost, maar toch kwam de moeder niet om te bekennen.

5. En de koning riep zijn dochter en zei tegen haar: Wat moet er gedaan worden? Leotonas zei: Het woord van de koning mag niet gebroken worden; niettemin gaf u het kind aan mij en zei: Hou jij het maar en het zal een broer en een zoon voor je zijn. En ik stuurde dadelijk mijn dienstmaagden eropuit om een Israëlitische vrouw te verschaffen als verzorgster voor het kind. En ik heb mijn hart aan het kind gegeven, noch kan ik er van scheiden en verder leven. Vorige nacht raadpleegde ik het orakel hierover. Want ik begreep dat aan uw bevelschrift voldaan moest worden.

6. De koning zei: En wat zei het orakel? Leotonas zei: Maak het bekend dat de verzorgster van het kind zijn moeder is. Nu smee ik u, O koning, laat het aangekondigd worden dat alles bekend werd.

7. De koning, die het kind zag, liet zich vermurwen; en het werd bekendgemaakt zoals Leotonas gewenst had. En bovendien werd de aangelegenheid in het archief ingebracht, dat de moeder van het kind de mand gemaakt en geplaatst had waar hij werd gevonden, ofschoon er geen reden voor werd vastgesteld. Als zodanig was dus de Egyptische verklaring.

8. Nu was de waarheid in deze kwestie dat de engelen van Jehovih bij Yokebed kwamen en zeiden: De naam van uw zoon zal Mozes luiden, hetgeen betekent: een aanvoerder 11), want hij zal de Israëlieten uit de slavernij verlossen. Maar hij zal van u afgenomen worden en u kunt hem niet vinden. Want de engelen van Jehovih zullen hem in Leotonas' handen overgeven. En zij zal hem als haar broeder en zoon aannemen en hem de opvoeding van een prins schenken.

9. Yokebed was bang, want in die dagen werden mannelijke kinderen van Israëlitische afkomst buiten de wet gesteld, noch kon iemand gestraft worden omdat hij hen gedood had. En Yokebed bad tot Jehovih en zei: Uw wil geschiede, O Jehovih, want ik weet dat Uw hand op mijn zoon rust. Maar ik smee U, O Vader, dat ik naar de prinses mag gaan om haar verzorgster voor het kind te zijn. De engel van Jehovih zei: Zweer voor het aangezicht van Jehovih dat u het kind niet zult verraden dat u zijn moeder bent!

10. Yokebed zei: Ofschoon ik door de koning geboden wordt, zal ik toch niet bekennen dat ik de moeder ben en dat het Uw wil is, O Jehovih!

11. En Jehovih's engelen vormden een mand; en ze droegen het kind en plaatsten het waar het door Leotonas en haar maagden gevonden werd 12). En Leotonas die zag dat het een Hebreeuws kind was, gebod een van haar dienstmaagden een Israëlitische vrouw te brengen om het te verzorgen. En de maagd begaf zich buiten de Utak poort en vond en bracht Yokebed de moeder van het kind, maar niemand wist dat zij zijn moeder was.

12. En toen Yokebed bij de prinses gekomen was, zei deze tegen haar: Verzorgt u het kind, want ik zal zijn moeder en zijn zuster zijn, omdat de Goden hem mij in handen hebben gegeven. En Yokebed zei: Het is een mooi kind; ik zal het voor u verzorgen.

13. Mozes groeide op en werd een grote man, een zuivere I’huan, koperkleurig en zeer krachtig. En Farao, die geen zoon had, schonk zijn hart aan Mozes en voedde hem op als een prins en zorgde voor mannen met grote kennis om hem te onderwijzen. Mozes was vele talen meester en bovendien raakte hij bekend met vele koningen en koninginnen, van heinde en ver. En hij maakte de zaak van de koning tot de zijne, en de heerschappij van de koning omvatte zeven koninkrijken buiten Egypte als schatplichtige koninkrijken, die belastingen betaalden aan Farao.

14. En Farao verhief Mozes tot ambassadeur voor de buitenlandse koninkrijken en in die hoedanigheid deed hij twaalf jaar dienst. Maar vanwege de vooringenomenheid tegen hem omdat hij van Israëlitisch bloed was, drong het hof rond Farao er onbescheiden bij de koning op aan hem te verwijderen en dus werd Mozes verwijderd uit het ambt onder de koning.

15. De koning zei tegen Mozes: Mijn zoon, dit is een dubbele straf voor mij op mijn hoge leeftijd; op de eerste plaats is dit als een zwaardstoot, om mijn liefde voor jou af te snijden, opdat je niet op zekere dag koning zou worden; en op de tweede plaats is het zwaar voor een farao om door zijn eigen hof gedictieerd te worden.

16. Mozes zei: Vrees niet, O koning, dat mijn liefde en die van u verbroken kan worden. Dikwijls komt het voor dat mensen worden beproefd op een manier waar zij niet de wijsheid van inzien, maar waarvan men zich later realiseert dat het het beste was dat had kunnen gebeuren.

17. Wat mijzelf betreft, ik denk dat deze berisping mij wordt opgelegd door Jehovih, omdat ik niet voor mijn eigen volk werkte.

18. De koning zei: Hoezo? Mozes antwoordde: Vele dagen geleden is er een grote zwaarte over mij gekomen; het was alsof de hemelse wind Mijn hart terneer drukte en zei: Mozes, Mozes verhef uw stem voor uw volk. Want zie, de koning, uw vader, zal u gunstig gezind zijn!

19. Farao zei: Wat wil je, mijn zoon? En als het mogelijk is om te doen dan zal het geschieden.

20. Mozes antwoordde: Totdat ik mij onder hen begeven heb en me vergewist heb van hun grieven, weet ik niet wat ik u moet antwoorden. De koning zei: Ga, en weet te zwijgen tot je bent teruggekeerd.

21. Zo vertrok Mozes en hij reisde door het land Egypte en hij was vier maanden afwezig en keerde toen bij Farao terug. En Mozes vertelde hem over al de grieven van de Israëlieten; hij legde uit welke taken hen opgelegd werden; dat ze voor de gerechtshoven geweigerd werden; dat hen onderwijs verboden werd en daarbij prees hij ze met veel lof omdat het een vreedzaam en deugdzaam volk was.

22. De koning zei: Het is jammer; het is vreselijk jammer: Maar wat kan ik doen O Mozes? Je zag hoe zelfs jij getuchtigd werd door het koninklijk hof. Als ik om herroeping van de wetten verzoek, zal het hof brandende kolen op jouw hoofd en het mijne stapelen.

23. Mozes zei: Ook ik weet niet wat te doen, O koning. En Mozes verkeerde in grote gewetensnood; en nadat hij een poosje had gewacht tot zijn gedachten helder werden, zei hij: O koning vannacht moeten u en Leotonas met mij spreken, want ik voel het als een plicht vanwege het gewicht op mijn ziel.

24. Toen de drie die nacht bijeen waren, was dat het begin van de dageraad van licht. En Mozes' oren werden geopend en hij hoorde de Stem van Jehovih (door zijn engelen) zeggen:

25. O koning, en u Leotonas, en u Mozes, dit is het begin van Mijn kracht op het aangezicht van de aarde. Mozes, Mijn Zoon, u moet uw volk uit het land Egipt brengen; en Ik zal hen de landen van de Ouden geven, waarheen Ik u zal leiden. Verander uw wetten niet, O koning; laat Egipt haar weg volgen; en laat de Israëlieten ook hun weg volgen.

26. De koning zei: Vier miljoen mensen overbrengen! O wat een werk.

27. De volgende dag trok Mozes eropuit en ging de bossen in om alleen te zijn, want een zware last drukte hem. En een engel van Jehovih verscheen in een struik, in een vurige vlam en riep: Mozes, Mozes, Mijn Zoon! En Mozes zag dat het struikgewas niet verbrandde en hij zei: Hier ben ik, en ik hoorde Uw Stem.

28. De Stem zei: Ik ben de God van Abraham, Izaäk en Jacob. Mozes zei: Wat wilt U?

29. De Stem zei: Begeef u nogmaals temidden van uw volk en zeg: Ik, Mozes, ben gekomen om u uit het land Egipt te verlossen, en u te brengen in een erfgoed dat uw eigendom zal worden.

30. Mozes zei: Mijn volk zal me vragen: Op wiens gezag spreekt u? Wat moet ik ze dan antwoorden? De Stem zei: Zeg tegen hen: De IK BEN zendt mij. En als zij verder vragen en zeggen: U hebt een misleidende geest, net als de Egiptenaren, dan moet u tegen ze zeggen: Hoe kunnen jullie de ene geest van de andere onderscheiden? En zij zullen zeggen: Al wie voor zichzelf werkt zal ons bedriegen. En dan moet u tegen ze zeggen: Wie ook maar vertrouwen in Jehovih heeft, laat hem alles opgeven, net als ik doe; en laat hem mij volgen; want als een menigte voorttrekt in geloof aan de Vader, dan zal de Vader voor hen zorgen. (Want dit is de betekenis van geloof, waardoor jullie Israëlieten werden genoemd. 13)

31. Zo reisden Mozes en zijn broeder Aäron door het land Egipt en riepen de Raban families 14) bijeen en verklaarden het aan hen, en ze drongen er bij de mensen op aan om zich gereed te maken en uit het land Egipt te vertrekken. Gedurende drie jaar werkten zij op die manier en het raakte wijd en zijd bekend dat het plan aan de gang was.

32. En de orakels van de Egiptenaren voorspelden dat, wanneer de Israëlieten eenmaal het land uit waren, zij zich zouden verenigen met de koninkrijken waarvoor Mozes ambassadeur geweest was, en vervolgens zouden terugkomen om de Egiptenaren te overheersen.

33. En teneinde Mozes te brandmerken zeiden zij dat hij uit het paleis van Farao was gevlucht omdat hij twee mannen gezien had, een Egiptenaar en een Israëliet die aan het vechten waren en dat Mozes de Egiptenaar dood geslagen had en hem in het zand had begraven. En de griffiers brachten op die manier het verslag in het archief.

34. Mozes bezat een gevoelig hart en hij vroeg aan de Grote geest: Zal er ooit een rechtvaardige stem namens mij spreken? Jehovih antwoordde Mozes via Zijn engel en Hij zei: Laat uw vijanden op schrift stellen wat zij willen, want de tijd zal zeker komen dat de waarheid aan de mensen geopenbaard zal worden. Ga door met uw handelwijze; want het zal worden aangetoond dat u nog steeds de koning bezoekt; want als u gevlucht zou zijn zoals de verslagen het vermelden, dan zou u niet zijn teruggekeerd met zo'n rapport boven uw hoofd hangend. 15)

35. In die dagen was Egipt een land van glorie en van ellende. Het is nauwelijks mogelijk om in woorden de pracht te beschrijven waarin de edelen leefden. Over hun paleizen en rijtuigen zouden wel duizend boeken geschreven kunnen worden die nog niet alles konden onthullen. En wat betreft de leden van het koninklijk hof, die waren zo groots dat vele van hen jaar in jaar uit niet met hun voeten de grond raakten, omdat ze tapijten lieten neerleggen waar zij maar wensten te lopen. En wat hun rijtuigen betrof, die waren beslagen met zilver en goud en bezet met edelstenen.

36. Wat het koninklijk hof en de edelen aangaat waren er tweeduizend vierhonderd tachtig van hen en zij bezaten alles in Egypt, dat het rijkste land ter wereld was.
37. De volgende in rang waren de meesters, die dienaren en pachters waren van de hovelingen en edelen; en de derde in rang waren de Faithists, Israëlieten genaamd, die de dienaren onder de meesters waren.
38. En het was voor iedereen tegen de wet om een vergadering van Israëlieten te beleggen, of hen op te zetten tegen de dienstbaarheid aan de meesters; daarom overtraden Mozes en Aäron de wet van het land, maar toch durfde geen mens hen aan te houden, want Mozes droeg het zegel van de koning bij zich.
39. Over de ellende in het land Egypt is nog nooit de helft verteld, noch zal het ooit verteld worden; want dat was naar de aard van het vlees en van een dergelijk soort dat men het niet volledig vermelden zou, want de geschiedenis zou ook de beesten in het veld erbij betrekken, en honden, mannelijk en vrouwelijk en ook geiten.
40. Het volstaat dat de mensen het slachtoffer waren van boze geesten en afgedaald waren tot zulke tegennatuurlijke praktijken die het vlees vergiftigden, dat bewoond werd door ongedierte waardoor zij etterende zweren hadden; en alleen boosaardige praktijken verzachtten de pijnen. De mensen werden overgenomen door boze geesten en die verschenen temidden van het volk, ze namen voor zichzelf stoffelijk gedaanten aan omwille van het kwaad en ook aten en dronken ze dagelijks met de stervelingen.
41. Toen Mozes deze dingen aanschouwde, bad hij Jehovih om wijsheid en kracht want duizenden Israëlieten werden op dezelfde manier geteisterd. Jehovih antwoordde Mozes en zei: Vanwege de overvloed slechte engelen in dit land is het voor mijn uitverkorenen onmogelijk om hier te blijven wonen en aan de bezoeking te ontkomen. Mozes legde deze kwestie uit aan de Israëlieten.
42. Jehovih zei: Mozes, u en uw broeder moeten naar de koning teruggaan want hij is bezorgd over u en uw werken. Kijk, de edelen hebben bij de koning over u geklaagd.
43. Mozes bezocht de koning, die een koortsige ziekte had; en de koning lag op zijn divan bij de fontein in de paleistuinen en de mannelijke bedienden waren bezig water te pompen. Toen de koning zag dat het Mozes was, hief hij zich verheugd op en riep Mozes om bij hem te komen zitten. En de dienaren holden naar binnen en vertelden Leotonas dat Mozes was teruggekeerd, en Leotonas kwam ook en was blij om Mozes te zien. Terwijl zij zo aan het praten waren, raakte de koning bevangen en viel flauw, waarop Mozes hem optilde en weer bijbracht; en vervolgens droeg hij de koning het paleis binnen; in zijn armen droeg hij hem.
44. Leotonas zei: Mozes, mijn zoon en broeder, zul je ons niet meer alleen laten? Kijk eens, mijn vader is oud en hij gaf zijn hart aan jou toen je een kind was. Wees jij zijn zoon voor hem. Zie eens hoe hij opleeft in jouw sterke handen!
45. Toen sprak de koning en hij zei: Mijn zoon, kun jij, met al je wijsheid, een vrouw begrijpen? Mozes zei: Helaas, O koning, behalve de prinses heb ik geen ervaring met ze. Maar waarom vraagt u dat?
46. De koning antwoordde: Leotonas heeft geen woord gezegd over de zaken van het koninkrijk! Wat een vrouw voorin de mond heeft, spreekt ze het eerste uit; maar wat de man betreft, hij spreekt het eerst over datgene wat uit de grond van zijn hart komt. Ik houd van je, Mozes en verheug me in je aanwezigheid; maar over mijn koninkrijk maak ik me diep bezorgd. De edelen hebben zich over

je beklaagd omdat je je met hun slaven bemoeit, en daarom wenste ik je te spreken.

47. Mozes zei: De Stem kwam tot mij en lichtte mij in over hetgeen u zegt, en gebod me vervolgens om naar u toe te gaan, want u was ziek en had koorts. En de koning antwoordde en zei: Als ik zou sterven voordat je de migratie van je volk voltooid hebt, vrees ik dat mijn opvolger, Nu-ghan, het moeilijk voor je zal maken. Vertel me dus hoe de zaken er bij jou voorstaan?

48. Mozes zei: Jehovih heeft deze migratie beraamd; het kan niet misgaan. Want let op wat voor bewijs ik gevonden heb: de Israëlieten keken uit naar een aanvoerder, precies als ik werd genoemd in de mand. En waar ik ook heen ben gegaan zijn de rab'bah's en hun families bekend met de zaak alsof het in hun zielen geboren was.

49. De koning zei: Overal verklaren de orakels zich tegen jou en Jehovih; ze zeggen dat je in handen van boze geesten bent.

50. Mozes zei: Wat kunnen de orakels mij schelen? Je zeker te voelen dat je met een goed werk bezig bent; dat is beter dan de orakels.

HOOFDSTUK XVI

1. De Stem van Jehovih kwam tot Mozes en zei: Laat de koning u gevolmachtigden geven die vooruit zullen gaan om de landen te onderzoeken waar Ik u heen zal leiden, en als de gevolmachtigden zijn teruggekeerd, moet u aan Mijn volk bekendmaken wat de gevolmachtigden zeggen en het volk zal overtuigd worden en opstaan en u volgen. Dus vroeg Mozes de koning om een commissie van Egiptenaren en de koning benoemde drieëndertig mannen en wees hen zeven maanden toe om het onderzoek te voltooien; en hij gaf de commissie kamelen en ezels om te berijden en om voedsel te dragen voor op reis.

2. Intussen stuurde Mozes Aäron overal door Egypt heen om de mensen in te lichten over de commissie, en ook wat betreft hoe ze hun uitrusting moesten maken. En Aäron zei tegen de rab'bahs: Wees oplettend voor wat betreft de uitrusting van onze mensen; let erop dat zij niets meenemen wat van een ander is, zelfs niet het geringste; want zo heeft Mozes mij geboden om tegen u te zeggen.

3. Toen de commissie was teruggekeerd en haar verslag had gemaakt, hetgeen gunstig was, liet Mozes het verslag onder de Israëlieten rondgaan; en Mozes voegde eraan toe: Want degenen die weinig vertrouwen hebben in Jehovih zullen vertrouwen hebben in de woorden van de gevolmachtigden.

4. De Goden van de Egiptenaren bleven niet werkeloos en zij gaven door middel van de orakels bericht aan de hovelingen en de edelen, inhoudend dat Mozes de koning had overgehaald het koninkrijk in handen te geven van de buitenlandse naties, wetend dat de koning geen zoon had die in aanmerking kwam voor de troon.

5. De hovelingen en edelen drongen de koning derhalve de keus op uit twee dingen: of Mozes uit het land te verbannen en alle afspraken over de migratie van de Israëlieten opzij te zetten; of aan de andere kant, afstand te doen van de troon ten gunste van Nu-ghan. Inmiddels kwam er een droogte over Egypt die een jaar duurde, en de rivieren overstromden niet zodat er zeker hongersnood over vele delen van het land zou komen.

6. De koning beantwoordde de eis van de hovelingen en edelen met deze woorden: Ik ben Farao,

koning van Egypt! Kijken jullie maar naar de dreigende hongersnood; zorg voor de voorraden voor mijn volk. Ik verklaar jullie allen dat er iets nieuws op de wereld is gekomen, hetgeen is: MIGRATIE uit SLAVERIJ! Het ligt niet in de macht van edelen of hovelingen of koningen om dit plan te weerstaan.

7. Toen de hovelingen dit antwoord ontvingen, zeiden zij tegen elkaar: Dit zijn Mozes' woorden, pasklaar gemaakt voor de mond van de koning. Hij heeft zeker de vrees voor de Heer verloren 16), en luistert naar de Grote Geest van de Israëlieten!

8. Jehovih sprak via Zijn engelen tot Mozes: Nu is het uw tijd. Begeef u naar de hoofdlieden die u gekozen hebt en stel een tijd voor hen vast voor een plaats, en een tijd voor de anderen voor een volgende plaats en zo verder voor al de hoofdlieden. En u zult de legers die wegtrekken zo talrijk maken dat de Egypciënen overweldigd zullen zijn.

9. Dit zijn dus de hoofdlieden, de opperrab'bah's door Mozes aangesteld, en de plaatsen in Egypt vanwaar zij zouden vertrekken:

10. Rasak, de zoon van Ubeth, uit de plaats Hagor; Ashimel, de zoon van Esta, uit de plaats Ranna; Gamba, de zoon van Hanor, uit de plaats Nusomat Bothad, de zoon van Nainis, uit de plaats Palgoth; Amram, de zoon van Yoth, uit de plaats Borgol; Lakiddik, de zoon van Samhad, uit de plaats Apau; Jokai, de zoon van Keddam, uit de plaats Hasakar; Jorvith, de zoon van Habed, uit de plaats Oeda; Sattu, de zoon van Bal, uit de plaats Harragatha; Tussumak, de zoon van Aban, uit de plaats Ra; Makrath, de zoon van Filatti, uit de plaats Nabaoth; Hijamek, de zoon van Tor, uit de plaats Nu'joram; Fallu, de zoon van Hagan, uit de plaats Ennitz; Shutta, uit de plaats Romja; Jokkin, de zoon van Rutz, uit de plaats Moan; Tudan, de zoon van Barraha, uit de plaats Hezron; Osharrak, de zoon van Libni, uit de plaats Raim; Thammas, de zoon van Rodaad, uit de plaats Sakaz; Misa de zoon van Tiddiyis, uit de plaats Tessam; en Sol, de zoon van Zakkaas, uit de plaats Annayis.

11. Jehovih zei: En de hoofdlieden zullen een termijn van zeventig en zeven dagen hebben; en zij moeten de rab'bahs van hun plaatsen in kennis stellen, omdat er behoorlijke voorbereiding zal plaatshebben voor het vertrek. Niettemin moet de tijd die voor uw volk is vastgesteld door de hoofdlieden en de rab'bahs geheimgehouden worden. En welk aantal de rab'bah ook kan wegsturen, hij moet het hoofd in kennis stellen; en wanneer alle dingen gereed zijn moet dat aantal op de vastgestelde dag op weg gaan, iedereen op dezelfde dag.

12. En Mozes bepaalde de maand Abib en de tiende dag daarvan wanneer het hele volk zou vertrekken; en bovendien zei hij tegen de hoofdlieden: Jullie moeten erop toezien dat de avond voordat zij vertrekken precies op het uur van zonsondergang en het ogenblik daarvan, elke familie een lam zal offeren en elke man en elke vrouw en elk kind dat kan spreken, zal een verbond aangaan met Jehovih in het bloed van het lam.

13. Wanneer de tijd van de slacht nabij is, moet de familie in een kring gaan staan met het lam in het midden, de kop en poten gebonden, en wanneer het mes wordt opgeheven voor de slag, zal niemand een woord zeggen, want datgene wat gaat komen, zal het verbond van het bloed van het lam tegen Egypt zijn. En zodra de keel is opengesneden en het bloed vloeit, zullen allen zeggen: In Egypt is het lam van Jehovih dood; Zijn God zal met Israël vandaar gaan, maar Egypt zal vanaf deze nacht vervloekt zijn! Aanvaard dit, mijn verbond met U, O Jehovih (E-O-Ih!), want er werd onschuldig bloed vergoten als een getuigenis voor Uw aangezicht dat ik, morgen bij het opgaan van de zon, opsta om nooit meer te gaan liggen in Egypt!

14. Aldus gingen Aäron en Akad op pad en brachten deze boodschap in het geheim naar de hoofdlieden van de Huizen van Israël, tot hen zeggend: Alzo zegt Mozes: Dit is het gebod van Jehovih, die Almachtig is!

15. Maar nu, aan de vooravond van het welslagen voor de Israëlieten, liet de koning van Egypte, die op het punt stond te sterven, naar Mozes vragen en Mozes ging naar hem toe. De koning zei: Indien het de wil van de Heer is om mij weg te nemen voordat je volk vertrokken is, zul je grote moeilijkheden krijgen; want mijn opvolger Nu-ghan koestert een grote haat tegen Israël.

16. Mozes zei: Wat moet er dan gebeuren? De koning zei: Kijk eens, de pestilentie heeft zich door Najaut en Arabenah verspreid. Jouw volk zal afgesneden worden om langs die weg te reizen. Nu-ghan en zijn hovelingen verblijven in Harbaoth. Mozes antwoordde: Mijn volk zal door Najaut en Arabenah trekken en de pestilentie zal niet op hen komen, want de hand van de Almachtige is in deze aangelegenheid.

17. Leotonas, die vernam dat Mozes bij de koning was, ging naar binnen om hem te zien. Ze zei: O mijn zoon en broeder, je bent welkom. Kijk eens, de bezoeken van het koninklijk hof en de hardnekkigheid van de edelen veroorzaken de dood van de koning. Hierop, zei de koning: En toch leef ik nog, Leotonas! Maar helaas, dat waren zijn laatste woorden, want hij lachte en het bloed brak zich door zijn hart en hij stierf op staande voet, juist in Mozes' armen.

HOOFDSTUK XVII

1. Jehovih, via Zijn engelen, zei tegen Mozes: Wanneer het lichaam van de koning gebalsemd en bijgezet is, moet u vlug naar uw volk gaan; want hij die de troon bestijgt is onder de stem van de Heer Baäl, en hij zal het vertrek van Mijn uitverkorenen trachten te verhinderen. Mozes verliet de hoofdstad en deed als geboden was.

2. Terwijl Nu-ghan gekroond werd, vaardigde hij meteen het volgende besluit uit: Aanschouw mij, ik ben Farao, Koning van Egypte en Heerser van de Wereld. God heeft zijn stem verheven in mijn gebieden, en hij zegt: Heil, gij Zonnekoning van de stoffelijke wereld: Zie, ik gaf u al het levende dat zich op het aardoppervlak bevindt, en in de wateren van de aarde, als het uwe om voor eeuwig te behoeden. En ik zeg u, wat van uzelf is, is van uzelf, en u zult de heerschappij op uw manier bezitten, want ik schiep al wat er op de aarde leeft voor immer tot het uwe.

3. Het zij de beesten in het veld, of de vissen in de wateren of de mens op de aarde; al het levende schiep ik voor u, en u zult hen van eeuwigheid tot eeuwigheid bezitten. En het leven van het levende gaf ik in uw hoede en ik zei tot u: Het huis van Farao heb ik geschapen en het is ook mijn huis.

4. En wie ook heerst op de troon van dit land, die is mijn zoon en de eigenaar terwijl de levensadem in hem is. Maar als hij sterft en de troon gaat naar zijn opvolger, zullen de rechten en de machten en de eigendommen van uw koninkrijk niet sterven noch teniet gaan. Maar de opvolger zal mijn farao zijn die ik verheven heb voor mijn heerschappijen; aldus zegt de Heer.

5. Derhalve ben ik nu Farao, die de koning en eigenaar is van heel de wereld vanwege het gebod van God, en van zijn zoon (Osiris), die gestorven en verrezen is; ikzelf, zijnde als God van de aarde, in wiens handen al het levende geschonken is, ben heden, gisteren en tot in eeuwigheid dezelfde eeuwige koning en Heer van alles. En ik besluit voor mijn volk dat het mijne is door de macht van het gezag uit God, dat slechts door mijn goedgunstige toegevendheid enig mens of volk het recht heeft de ene voet voor de andere te zetten, op deze mijn gewijde aarde.

6. En al wie zich hier of daar begeeft, zonder het teken van mijn zegel, zal zeker ter dood gebracht worden.

7. En elke menigte van mijn mensen, die mijn dienstknechten zijn, die de God der Goden in mijn handen heeft gegeven om mijn werken te verrichten, mijn aarde te bewerken, of mijn huizen te bouwen, of greppels te graven, of stenen te bakken, of te oogsten, of kleding te maken, of kuddes te hoeden, en alle voorkomende werkzaamheden te doen, die het plan hebben om uit Egypte te ontsnappen, om naar mijn vijanden te gaan, de buitenlandse koningen, zullen des doods schuldig geacht worden. En als zulke mensen gaan vertrekken om mijn dienst te verlaten, uit mijn heilig land weg te gaan, dan zullen mijn trouwe slaven hen overvallen en doden, rechts en links, en geen man, vrouw of kind sparen. Want aldus gebiedt de Heer God, wiens zoon ik ben.

8. Jehovih, via Zijn engelen, sprak tot Mozes: Ga heen, neem Aäron, uw broeder mee en begeef u naar de koning en bepleit uw zaak, Mozes zei: O Jehovih, Gij Almachtige, waarom hebt U dat tegen mij gezegd? Ik heb toch geen argument in mij, zoals andere mensen? Noch heb ik de moed om een man of vrouw onder ogen te komen. Mijn tong is te traag om de woorden te vinden, totdat de gelegenheid voorbij is. Sinds mijn jeugd heb ik deze man, Nu-ghan die nu koning is, gekend en als hij maar stampvoet naar mij ben ik al hulpeloos voor hem.

9. Jehovih zei: Daarom, Mijn zoon kan ik u Mijn woorden geven, ga, en vrees niet.

10. Toen kwam Mozes voor de troon van Farao en hij bracht Aäron mee. De koning vroeg: Wat verlangt u? En Mozes zei: Ik ben gekomen om u te smeken mijn volk uit Egypte te laten gaan. De koning antwoordde: De Heer is met mij; hij zegt dat u niet zult gaan; en ik herhaal de woorden van mijn God.

11. Vervolgens sprak Mozes, want de kracht van Jehovih was op hem: Denk niet, O koning, dat slavernij alleen voor deze wereld geldt; hier eindigt deze kwestie niet. U hebt hier in uw besluit gezegd, zelfs van de Heer hebt u gesproken, zeggend: Het leven van de levenden gaf ik in uw hoede. Zei de Heer dat niet tegen u? Waar is dan gerechtigheid, aangezien pestilentie en dood over uw volk komen? Noemt u dat: hen behoeden? Ik zeg tot u, dat u zelfs in de woorden van uw eigen God volkomen gefaald hebt, en deze zonde ligt op u. Laat dan mijn volk gaan opdat uw eigen tekortschieten voor u niet nog groter wordt in de rampspoed die zich zeker over dit land zal verspreiden.

12. De koning zei: Jij hebt geen gezag; jij bent een bevroren serpent dat in het huis van de koning opgenomen werd; en eenmaal ontdooid keer jij je om teneinde je weldoeners te bijten. Jij bent door de mensen buiten de wet gesteld en door de orakels vervloekt. Er wordt van jou gezegd dat je naar Hored geweest bent om daar te trouwen omwille van een verbintenis met mijn hogepriester Jethro voor de overdracht van mijn landerijen aan jouw volk. Wie ben jij, die voorgeeft een stem te horen, en door het onzichtbare geleid te worden? Jij slaaf !

13. Mozes zei: Ik ben hier niet om mijn eigen zaak te bepleiten, O koning, maar die van mijn volk. Het volstaat te zeggen dat, ofschoon zelfs uw Heer God steunt op wonderen, ik mij niet voor hem neerbuig. Want die tonen aan dat uw God en uw Heer alleen maar engelen van de doden zijn die voor u en uw verheerlijking werken en niet voor het welzijn van alle mensen.

14. Want ook ik bezit wonderen, en al wat uw goochelaars kunnen doen, kan ik ook; heb ik geen ogen en oren, net als de orakels? Nu zal ik u eens een wonder bekendmaken, en wel dat u zelfs niet alleen zult toestaan dat mijn volk uit Egypte weggaat, maar dat u legers zult sturen om het eruit te jagen. Een staf in een slang veranderen, of water in wijn, of de geesten der doden tonen, helaas, O koning, zelfs degenen die uit verrot vlees bestaan kunnen zulke dingen doen!

15. Farao zei: Als het orakel naar God luistert, is dat niet het hoogste? Mozes antwoordde: Hij die uitsprekt wat een engel hem beveelt, is de dienstknecht van die engel; hij die een goede waarheid

uitspreekt, doet dit met Jehovih's stem. Farao vroeg: Zeg jij dat jouw woorden van de Schepper zijn?

16. Mozes antwoordde: Ik ben als alle goede mensen die de waarheid spreken; al wat goed is en alle waarheid, zijn Jehovih's woorden. In een roos zoekt Hij zich uit te drukken in geur; in de bliksem zijn Zijn woorden de donder; in een vogel zijn de liederen zijn woorden; maar in de mens is Zijn stem in de woorden van de mens; want elk levend schepsel en elk dood ding op de aarde, of in de wateren, of in de lucht boven de aarde, geeft een uitdrukking op zijn eigen manier; omdat de hand van de Vader de grondslag is van al wat goed is en waar is. Hij is de IK BEN die mij naar u toestuurt; op Zijn gebod open ik mijn mond voor u. En in Zijn naam verklaar ik u dat u niet alleen mijn volk uit Egipten zult laten vertrekken, maar ook uw leger zult sturen om hen eruit te drijven.

17. De koning zei: Mozes, Mozes, je bent gek! Want al overstroomt heel Egipten door het bloed, dan zal ik toch niet doen zoals je gezegd hebt. Vervolgens antwoordde Mozes: Ik zeg u, er zijn twee machten in de hemel; datgene wat voor gerechtigheid en goedheid staat, Jehovih zelf; en datgene wat staat voor zonde en dood. En als de Schepper Zijn beschermende hand van Egipten terugtrekt, zal het op die dag worden tot de poel van verderf van de aarde. U zult zich herinneren, toen in de oude tijd de grote Thothma de eerste piramide bouwde, uw voorvaderen de macht van de hemel afkeurden en dadelijk werd het hele land, en de grote piramide zelf, overstroomd door boze geesten. En toen kwamen de buitenlandse koningen en ze beroofden en plunderden Egipten. Denk niet, O koning, dat deze legenden maar ijdele praatjes zijn; er zijn Goden en Heren in de hemel die de zee zouden kunnen opzweepen om dit hele land te verdrinken. Zie, er is een dag bepaald; een nacht is bestemd waarin het lam des vredes moet sterven. En in die nacht zal de eerstgeborene van iedere vrouw en de eerstgeborene van ieder dier in het veld sterven voor wat betreft de Egiptenaren en in diezelfde nacht zal geen van de Israëlieten in de dood ten onder gaan. Jehovih zegt: Ik zal Mijn macht tonen door Mijn volk ten tijde van Mijn verbond.

18. Farao zei: Zouden die dingen gebeuren, dan was God wel naar edeler buurten gegaan. Jij bent buiten jezelf. En ik verban je; noch wil ik je gezicht ooit nog zien.

19. Mozes zei: Hetzij in deze wereld of in de volgende, u zult nog om me roepen om u uit de kwellingen te verlossen. Niettemin voldoe ik aan uw verzoek; ik zal niet meer naar u toekomen en u zult mijn gezicht niet meer zien, voor lange tijd. Hierop groetten Mozes en Aäaron de koning en vertrokken.

HOOFDSTUK XVIII

1. Farao riep zijn hoofdopziener en zei tegen hem: Wat de Hebreeuwse stenenmakers betref, u zult ze niet langer voorzien van stro, maar ze moeten zelf stoppels verzamelen en ze moeten doorgaan met hetzelfde aantal stenen te maken. En wat betreft de bewerkers van de grond, u zult hen niet langer toestaan vee te gebruiken om de ploegen te trekken, want zij moeten zelf de ploegen trekken, en zij moeten ook dezelfde hoeveelheid grond scheuren. En op die manier legde de koning de Israëlieten extra ongemakken op omdat hij woedend geworden was over hetgeen Mozes gezegd had.

2. Mozes die dit merkte, riep het uit tot Jehovih en zei: O, waarom zond U mij naar Farao. Zie, de zaken zijn erger dan voorheen. O, had ik mijn tong maar in bedwang gehouden en overtuigend gesproken.

3. Jehovih zei tot Mozes: Berisp uzelf niet, want u hebt Mijn geboden opgevolgd. En nu zal geschieden hetgeen anders niet zou zijn. Want de Israëlieten die aarzelen om Egipten te verlaten,

zullen nu zelf besluiten over wat zij willen doen. En de moeilijkheden die Farao er onlangs aan heeft toegevoegd, zullen een zegen voor uw volk zijn.

4. En het geschiedde dat de Israëlieten wegliepen van hun opziensers en de rab'bah's stuurden hen naar de hoofden; en het volk van Israël werd van het ene eind van Egypte tot aan het andere eind in beweging gebracht. En wat de Egyptenaren betreft, behalve de hovelingen en edelen, die werden evenzo in beroering gebracht, maar zonder enig doel of enige orde; zodat heel het grote land Egypte geen grondbewerkers of bouwlieden meer had; en de reinheid week van hen; en het land stonk als een karkas, zodat insecten en ongedierte de atmosfeer vervulden.

5. Maar van de Faithists bleef het vlees goed en het ongedierte kwam niet op hen; noch werden zij getroffen door koortsen of melaatsheid of schurft zoals de Egyptenaren.

6. Farao gaf zijn leger van tweehonderdduizend man bevel om te velde te trekken, maar zie, zij werden verstrooid en geteisterd zodat ze tot landlopers werden, zonder hoofd of discipline.

7. Jehovih sprak tot Mozes: Nu zal ik hun filosofen een wonder in de lucht boven de aarde laten zien. Hebben zij niet gezegd: alle dingen komen uit de aarde op? Want ze hebben op alle manieren geprobeerd Mij opzij te zetten, en Mijn schepping weg te verklaren als een ijdel praatje. Zij zullen kijken en de zon zien en naar waarheid verklaren dat er geen wolken zijn; maar terwijl zij omhoog kijken zullen zij hoog aan de hemel een wolk zien en die zal zo breed zijn als het land Egypte, een zeer zwarte wolk. En hij zal naar de aarde dalen en het zullen sprinkhanen blijken te zijn, zonder enig zaad gekomen; en zij zullen zo talrijk zijn dat zij binnen drie dagen alle groen gebladerte van al de bomen en gewassen in heel het land zullen opeten. Noch zullen zij zijn als andere sprinkhanen die op de aarde zijn geweest of ooit zullen komen; want men zal bemerken dat ze niet uit het zaad van de aarde voortkomen.

8. Mozes zond een heraut met deze profetie naar de koning, en hij voegde eraan toe: Waarom hebt u nog meer ontberingen over mijn volk gebracht? Ziet u niet dat het kwaad dat u gehoopt had te volbrengen, zichzelf genas, zelfs voordat het geschiedde? Want nu werken de Israëlieten helemaal niet en hun opzichters zijn in de steek gelaten. Weer doe ik een beroep op u om mijn volk te laten gaan.

9. De koning gaf hier geen antwoord op, maar zette zijn officieren in stilte aan het werk, zijn legers trainend en uitrustend en bijeenbrengend; waardoor, toen Mozes het zag, hij begreep dat dit het teken was zoals de Grote Geest voordien gezegd had, als de wolk zou verschijnen. En het gebeurde op een zeer heldere dag, in de middag, dat zich hoog aan het firmament een wolk vormde, en hij werd steeds zwarter totdat hij op de aarde daalde; en het waren sprinkhanen, en het was net als een sneeuwstorm die het land der aarde overdekte; op sommige plaatsen tot boven de schoenen en enkels. En zij vielen aan, aten elk groen blad en kruid en gras, zodat er binnen twee dagen breed en zij geen blad meer gevonden kon worden. En op de derde dag vielen de sprinkhanen, nog steeds met een onstilbare honger, op de Egyptenaren aan, jong en oud, voedden zich met hun kleding en zelfs met het vlees van de Egyptenaren.

10. En op de vierde dag liet Jehovih een grote wind komen, en die blies de sprinkhanen de zee in. En opnieuw stuurde Mozes herauten naar de koning, zeggend: Overweeg nu mijn woorden en wees verstandig. Ik heb u verteld dat de hand van de Schepper op dit land rust. In uw hart zegt u: Mozes is een dwaas! Alleen een stormwind haalde de sprinkhanen uit een verafgelegen land.

11. Maar ik zeg u, O koning, dat is niet zo. En u zult nog verder Jehovih's macht aanschouwen. Want zoals de sprinkhanen uit het firmament omlaag kwamen en u een filosofie voor deze gebeurtenis hebt, zal er nu weer een wonder op een andere manier komen: want er zullen plotseling uit het water kikkers en reptielen tevoorschijn komen, en zij zullen ook zo talrijk zijn op het land

dat men niet zal weten waar men zijn voeten moet neerzetten opdat het niet op hem zal komen. En op de eerste dag zullen zij onschadelijk zijn; maar op de tweede dag zullen zij over de mensen kruipen, en onder hun kleren en in hun huizen; en op de derde dag zullen zij het vlees van de Egypptenaren eten. Maar zij zullen geen enkele Hebreër in heel het land aanraken.

12. Ook zal niemand ontdekken waar zoveel kikkers en reptielen vandaan kwamen; want zij zullen niet zijn zoals uit het zaad van andere kikkers en reptielen. En op de vijfde dag zullen alle kikkers en reptielen opeens verdwijnen, niet door de wind en ook niet door de regen. Maar een stank als van rottend vlees zal de Egypptenaren bijna tot de dood wurgen.

13. Nogmaals doe ik een beroep op u, O koning, om mijn volk in vrede uit Egypte te laten gaan. Dit is de laatste keer dat ik het u zal vragen. En als u mij geen antwoord geeft, dan zal het geschieden in de maand Abib, en op de negende dag en de nacht daarvan, dat Jehovih Zijn hand over Israël zal verheffen; maar wat Egypte betreft, zal uw Heer haar dodelijk treffen. Want in elke familie van de Egypptenaren, wijf en zijd, zal in die nacht de eerstgeborene sterven; en opdat u niet zult zeggen dat de voorspelling hen doodde, zal de eerstgeborene van elk dier ook sterven, zelfs van de geiten en schapen, en het vee, en de ezels, en van de honden en katten, en van ieder levend schepsel dat de mens gebruikt. Want zie, in die nacht zullen vier miljoen Israëlieten het verbond des doods met Jehovih sluiten. En in de morgen daarna zullen zij opstaan om niet meer te gaan liggen in Egypte. En dit zal het getuigenis zijn van onschuldig bloed tegen uzelf en heel uw volk, voor hetgeen de Hebreërs geleden hebben.

14. De koning antwoordde Mozes niet; en het geschiedde dat Egypte overdekt werd met kikkers en reptielen, in elke bijzonderheid zoals Mozes het voorspeld had. Niettemin zette Farao zijn handelwijze voort.

15. Jehovih sprak tot Mozes. Hij zei: Mozes, Mijn zoon, bekijk de mens en heb meelij met hem, want hij gelooft niet in Mij, ofschoon Ik de tekenen en voortekenen voortdurend vermeerder en hem voorspellingen geef zonder einde. Slechts één ding doet de mens zijn ogen naar binnen keren: dat is vlees van zijn vlees, dood voor hem liggend.

16. In de nacht van het paaslam, toen de Israëlieten het verbond op het bloed van het lam sloten, blies er een warme wind over het aardoppervlak; en de eerstgeborenen van de Egypptenaren stierven, zowel mensen als dieren. En Farao's zoon stierf, en de zoon van zijn broeder; en de eerstgeborene van iedere hoveling, en de eerstgeborene van iedere edele en van alle andere mensen, hun eerstgeborene, zodat er in elk gezin een dode was.

17. Nu was Farao getroffen, maar niet tot berouw, want het kwaad was in zijn hart en hij vervloekte Mozes en de Israëlieten en hij zwoer een eed om Israël te vernietigen, man, vrouw en kind, zodat er nimmermeer een op de aarde zou zijn. En een dergelijk bevel zond hij naar zijn officieren, om aan te vallen en te beginnen met de slachting.

18. Wat de Faithists betreft, niet velen van hen hadden de hele nacht geslapen, want ze zorgden voor de reis; zodat, toen de ochtend aanbrak, ten tijde van zonsopkomst, zij allemaal op weg gingen. Uit al de verschillende streken van Egypte trokken zij weg in de richting van Sukkoth, naar het westen. De hoofdlieden gaven de weg aan, en elke gemeenschap werd geleid door een rab'bah, en elke familie door de vader van die familie of door de oudste zoon. En bij het vertrek spraken zij via hun leiders en zeiden: In Uw naam, O Jehovih, vertrekken wij uit ons geboorteland, waar we geboren zijn, en onze zoons en dochters geboren zijn, om nooit meer terug te keren! Noch zal Egypte meer voorspoed kennen totdat U de hele aarde aan U onderworpen hebt.

19. Maar wat de Egypptenaren betreft veranderden de dingen wonderbaarlijk, want toen zij zagen dat de Israëlieten inderdaad weggingen, en wisten van de wonderen die plaats gehad hadden, gaven zij

toe en brachten hen gaven van goud en zilver; en ook ezels en kamelen voor de Hebreeuwse vrouwen en kinderen om op te rijden; en ze gaven hen voedsel om te eten. Maar de Israëlitische vrouwen zeiden: Nee, als we deze dingen aannemen zullen we verplicht zijn aan de Egiptenaren. De Israëlieten nemen niets aan waarvoor zij niet kunnen betalen. Toen jammerden de Egiptenaren van angst en zeiden: Neem het, opdat wij niet worden vervloekt door de Goden, smeken we u ook in de naam van uw God.

20. Dus aanvaardden de Faithist vrouwen de geschonken ezels en kamelen en tevens andere dingen; en zij klommen op de ezels en kamelen en bereden ze.

21. Toen Mozes hier naderhand van hoorde, berispte hij Israël en zei: Omdat jullie deze dingen hebben aangenomen, zal er gezegd worden dat jullie ze leenden en bedelden om de Egiptenaren uit te schudden.

22. Toen zij vlakbij Sukkoth aankwamen, sprak Jehovih tot Mozes en Aäron, en Hij zei: Houd hier gedurende twaalf dagen halt opdat u Mijn volk kunt aanschouwen terwijl zij voorbijgaan, en opdat u op uw beurt door hen gezien kunt worden. Dus sloegen Mozes en Aäron hun tenten op langs de weg, op een hooggelegen stuk grond en verbleven daar twaalf dagen, en Mozes vertoonde zich aan hen, sprekend en bemoedigend.

23. Hierna trokken de Israëlieten door Etham, aan de rand van de wildernis en vandaar in de richting van Migdol, bij Baäl-zephon, de plaats van het orakel van de God Baäl, en zij legerden zich voor Pi'hahiroth, waar Mozes hun gebod een paar dagen te blijven om te rusten.

24. Wat nu Farao betreft, hij had geen enkele aanval gedaan op de Israëlieten, want de Heer hield zijn leger in verwarring. Farao, die ontdekte dat de Israëlieten niet gekrenkt waren, besloot zelf te velde te trekken; en nadat hij derhalve alle rijtuigen uit Egipt gerekwireerd had, ging hij van start en voerde zijn leger persoonlijk aan. De Israëlieten waren vermoeid en hadden zere voeten, en toen ze ontdekten dat Farao hen achterna zat, klaagden en mopperden veel van hen en zeiden: O Mozes, waarom bracht je ons van huis? Het was beter voor ons als we in de slavernij van de Egiptenaren gebleven waren dan gedood te worden.

25. Mozes berispte hen en zei: Beweren jullie Faithists te zijn, maar hebben jullie nog geen geloof in Jehovih? Stel je vertrouwen op Hem, want Hij zal jullie veilig overbrengen, zoals Hij beloofd heeft.

26. Jehovih sprak tot Mozes: Zij zullen de redding door Mijn hand aanschouwen; want de Egiptenaren die hen deze dag achtervolgen zullen hen in geen eeuwigheid nog achtervolgen. Want wanneer u hen bij de zee hebt gebracht, zult ge uw staf opheffen en Ik zal de zee uiteen doen gaan, en Mijn volk zal over het land van de zeebodem lopen. En Farao's leger zal volgen, maar verzwolgen worden door de wateren. En zo gebeurde het.

27. Jehovih bracht een sterke wind en scheidde de wateren van de zee en dreef ze terug, en de Israëlieten staken over op het land. Maar Farao's leger dat in de achtervolging was, werd door de vloed van het getij gegrepen en verdronk.

28. Zo bracht Jehovih de Israëlieten uit Egipt; en Israël geloofde in Hem en in Mozes, Zijn dienstknecht.

29. Vanaf de plaats Sukkoth tot aan de andere oever van de zee ging de Israëlieten bij dag een wolkkolom vooraf, en 's nachts stond een vuurkolom boven hen, en het volk keek ernaar en zag het, iedereen, de wolk en het licht. En de naam van de plaats die zij bereikten toen zij waren overgestoken, luidde Shakelmarath; en zij kampeerden daar vele dagen.

30. Sinds het moment dat Mozes de migratie van Israël op touw ging zetten totdat hij Shakelmarath bereikte, waren er vier jaar en tweehonderd zeven dagen verlopen. En het aantal Israëlieten dat dus wegtrok uit Egypte bedroeg drie miljoen zeventienhonderd vijftigduizend mannen, vrouwen en kinderen. En het aantal andere mensen dat hen begeleidde bedroeg vierhonderdduizend; en omdat zij uit de onbesneden stammen van de Ouden bestonden, gaven de Hebreëen hen de bijnaam Levieten, d.w.z. onvolmaakt vlees.

31. En Mozes gebod de Levieten hun kamp terzijde op te slaan en zich niet met de Israëlieten te vermengen, en zij gehoorzaamden hem in alle dingen, volhoudend dat zij de ware afstammelingen van Abraham waren.

32. En Mozes maakte een lied voor Jehovih en Miriam, zijn zuster, zong het en speelde op de tamboerijn, en de vrouwen van Israël dansten voor Jehovih.

33. Dit is nu het lied van Mozes:

HOOFDSTUK XIX

1. Eloih, Almachtige, Gij mijn God, die mijn volk verlost heeft! Ik wil een lied voor U zingen; en de kinderen van Israël ook voor u, O Eloih!

2. U bent een grote kracht en redding; voor u, Eloih, zal ik mijn woning bouwen; U, de God van mijn vaders, O Eloih!

3. U bent mijn krijgsman; Eloih luidt Uw naam, tot in eeuwigheid!

4. U hebt Farao en zijn heerscharen omvat; zij zijn in de zee verzwolgen; zijn uitverkoren kapiteins en zijn strijders in de Rode Zee.

5. De diepten overdekten hen; zij zonken als een steen naar de bodem, O Eloih!

6. Almachtige Eloih; Glorierijk van macht is Uw rechterhand die over onschuldig bloed kwam!

7. Gij mijn God Eloih; wijs in majesteit, in Uw rechterhand die Uw vijand in stukken slaat!

8. Hoogwaardige, O Gij Eloih, die met gratie hen aanviel die zich verhieven op Uw weg; U zond Uw adem op hen; als stoppels werden zij geveld door Uw rechtvaardig zwaard!

9. Met de adem uit Uw neusgaten hoopte U de wateren van de zee op; en de vloedden stonden rechtop door Uw stem, om hen te verstrikken in het hart van de zee!

10. Uw vijand zei: Ik zal ze achtervolgen; ik zal ze inhalen; van mij zal de buit zijn; ik zal het zwaard trekken; mijn hand zal hen vernietigen!

11. U deed Uw wind waaien; de zee bedekte hen; zij zonken als lood in de machtige wateren.

12. Wie is als U, Eloih, temidden van de Goden? Wie is als U, roemrijk in heiligheid, vreselijk in roem en wonderen! O Eloih! U strekte Uw rechterhand uit, en zij gingen ten onder in de aarde.

13. Barmhartige Almachtige, Eloih, mijn God en de God van mijn vaders; die Israël voort geleid

heeft en haar in het land van haar vaderen bracht, O Eloih! Die hen geleid heeft naar een heilige en vreedzame woonplaats.

14. Alle volkeren zullen het horen en bevreesd zijn; ontvucherende gedachten zullen bezit nemen van de inwoners van Palestina. En de edelen van Edom zullen verbaasd staan! De krijgers van Moab; zij zullen door beven overmand worden, en de wilde mensen van Kana'yan zullen wegsmelten!

15. U, O Eloih, zult hen met vrees slaan; door de grootheid van Uw sterke arm zullen zij verbaasd en hulpeloos zijn als steen. Want dit land is Uw steun. O Eloih; in het paasfeest van het bloed van het lam verkreeg U het; en Israël zal er met vrees over komen.

16. En U zult hen tot de berg van hun erfgoed brengen, naar Uw plaats, Onze God, Eloih. Om te wonen in Uw heiligdom, hetgeen U opgericht hebt voor Uw rijk, tot in de eeuwen der eeuwen.

HOOFDSTUK XX

1. Mozes riep de hoofdliden en de rab'bahs bijeen, in 't geheim. Hij sprak in hun bijzijn en zei:

2. Wat heb ik op mij genomen, O Jehovih? Zie, Uw zoons en dochters zijn mij uit Egipt gevolgd; hoe moet ik hen aan U binden en niet aan mij, O mijn Vader in de hemel?

3. Jehovih zei tegen mij: Mozes, Mozes, hetgeen Ik tot u zeg, zegt u tot de rab'bahs en tot de hoofdliden; en u zegt tegen hen: Niet Mozes, noch de hoofdliden, noch de rab'bahs brachten jullie uit Egipt; jullie werden eruit gebracht door de Schepper, Jehovih, die God is van alles, Kapitein van alles, Hoofd van alles, Rab'bah van alles.

4. Want hierin heb Ik de lijn getrokken tussen Mijn volk en Mijn vijanden, de afgodendienaren van de mensen. Vanwege tekenen en wonderen maken de afgodendienaren een mangod van hun magiër en aanbidden hem. Maar wie is zoals u, Mozes, Mijn zoon; wie kan u evenaren in wonderen en in de grootheid van uw handelen?

5. Wie voerde Mijn miljoenen aan; en bracht hen uit een grote macht zonder een man, vrouw of kind te verliezen?

6. Maar Ik laat u weten dat u een groter wonder zult doen dan een van deze, want u zult uzelf ervoor bewaren een afgod te worden voor de mensen. Want u zult Mij in alle dingen aan uw volk bekendmaken; hen lerend dat u slechts een man bent. En uw hoofden en uw rab'bahs zullen hen evenzo op dezelfde manier onderwijzen; want Ik zal alle afgoderij van het aangezicht der aarde verwijderen.

7. Noch zal Ik koningen of koninginnen hebben; Ik ben toereikend voor alle mensen.

8. Zoals Abraham Mijn volk in families (gemeenschappen - uitg.) verdeelde, met rab'bahs en met hoofdrab'bahs, zo zult u hen opnieuw oprichten.

9. En Mijn geboden, die Ik aan Abraham gaf, zal Ik aan u geven; en Mijn halvemaan (altaar - vert.) zal de volheid van Mijn wet zijn voor de rab'bahs en de hoofdrab'bahs.

10. Mozes zei: Ik riep tot Jehovih en zei: Hoe zal het zijn met het vierkant en het midden van de dag? En de engel van Jehovih, sprekend namens de Vader, zei: Naar het noordoosten God; naar het

zuidwesten Heer; naar het noordwesten Baäl; naar het zuidoosten Ashtaroth 17). Want Osiris is reeds gestorven.

11. Daarom moeten jullie deze nacht een plaats gereedmaken, opdat de Grote Geest ons kan zegenen. De rab'bahs en de hoofdlieden zeiden: Het is goed.

12. En toen het nacht was begaven Mozes en de rab'bahs en de hoofdlieden zich een eindje terzijde; en ze zetten wachtposten uit opdat zij alleen mochten zijn. En toen zij zo waren voorbereid, kwam het licht van Jehovih op Mozes, en de boeken van de Ouden werden voor hem geopend. En hij diende emethachavah aan hen toe; door de stem van Jehovih hervestigde hij het; met al de riten en ceremoniën zoals zij tot op vandaag bestaan. En daarna werden de hoofdlieden niet langer zo genoemd, maar hoofdrab'bahs, want Mozes zalfde hen; op bevel van Jehovih zalfde hij hen.

13. En in weinig dagen schreef Mozes de Levitische wetten; want de innerlijke tempel bestond alleen in gesproken woorden; maar de uiterlijke tempel was geschreven. Daarom werd er gezegd: de Hebreëen hebben twee wetten; één die niemand anders kent; en één voor degenen die niet geschikt waren voor het geloof; diegenen die Leviëten genoemd werden, maar het in feite niet waren, maar aanhangers die de Israëliëten uit Egupt gevolgd waren en die voor het grootste deel geen God bezaten, weinig oordeelsvermogen en geen kennis.

14. Maar van alles dat Mozes deed, en onderwees en hoe hij met eigen handen werkte, zouden vele boeken geschreven kunnen worden. En het staat te betwijfelen of de wereld ooit zo'n goede en grote man voortbracht.

15. Ten tijde dat Mozes Shakelmarath bereikte, was hij vierenveertig jaar oud volgens de Hebreeuwse zon, maar volgens de Eguptische was hij achtentachtig jaar oud.

16. Over Farao en zijn scharen, die niet vernietigd waren in de zee, laat het gezegd zijn dat zij terugkeerden naar hun plaatsen. En niet lang daarna verbande Farao God (Osiris) van de aarde en verklaarde zichzelf tot de Redder der Wereld en Plaatsvervanger van de Heilige Geest.

17. De schrijvers en archivariissen kwamen bijeen in Kaona en stelden Feh-ya (een Eguptenaar) aan om te schrijven over het vertrek van de Israëliëten uit Egupt. En Feh-ya schreef het verslag en noemde het de EXODUS van de Hebreëen, en het werd ingebracht in het koninklijk Huis van de Archieven. En afschriften ervan gingen naar de grote steden en werden daar ook bewaard, want zo luidde de wet van Egupt. Feh-ya's verslag werd naderhand door Ezra aangenomen, en is hetgeen dat tot op vandaag bekendstaat als het Eerste Boek Exodus.

18. Het Boek Genesis, zoals het aanwezig was in de Eguptische verslagen, was geschreven door Akaboth, Dueram en Hazed en het was de essentie waaruit Ezra het kopieerde via zijn schrijvers, precies zoals het tot op vandaag is. De inspiratie voor Genesis was afkomstig van Osiris, de valse God, en zijn afgezanten van wie Yotabba en Egupt de voornaamsten waren, de engeldienaren van Osiris. En voorzover de optekeningen nu gelden, was de geest van beide boeken de Eguptische versie van het gehele onderwerp.

19. Betreffende de genealogieën, waarin de mensen tot zo'n hoge leeftijd geleefd schenen te hebben, volgt hier dus de verklaring daarvan:

20. Thothma had tegen zijn griffiers gezegd: Bij het onderzoek naar de waarheid van legenden, moeten jullie de speelruimte daarvan hanteren. Want de ene legende zal zeggen: zo'n man leefde zevenhonderd jaar geleden; een andere legende zal zeggen: hij leefde duizend vijftig jaar geleden. De speelruimte daartussen is derhalve driehonderd vijftig jaar, hetgeen de tijd van die man zijn leven is. En op die manier werd speelruimte verward met feiten, en niet met de opzet om te

misleiden.

21. En zie, het geschiedde dat de historische documenten waardeloos werden; en om de zaken nog erger te maken waren de documenten zo omvangrijk, bestaande uit meer dan zesduizend boeken, dat de schrijvers van Ezra er geen touw aan vast konden knopen. Niettemin waren ze allemaal geschreven, niet op de eerste plaats door de Israëlieten, maar door hun vijanden, waarin het getuigenis over de wonderen in geen geval te zwak is.

22. Zo eindigt de geschiedenis van Mozes' verlossing van de Faithists uit Egypte.

23. Nu kunt u vernemen over Chine uit het land Jaffeth:

HOOFDSTUK XXI.

De geschiedenis van CHINE (Tschin'e) van Jaffeth, de stichter van China

1. Dit zijn de generaties van de zeven voorgangers van Chine, de uitverkorene van de Grote Geest, Ormazd, anderszins in het Fonecisch: Eloih; dat wil zeggen:
2. Tse'wong gewon Hi-gan, hij gewon Ah So, hij gewon T-soo Yong, hij gewon Ah Paing, hij gewon T-chook Lee, hij gewon Tschine Loo, hij gewon Ah Sho'e, hij gewon Tschin'e (Chine), begaafd met su'is en sar'gis van zes generaties.
3. Van hen waren T-soo Yong en Ah So profeten van Jehovih (Ormazd) en Ah Sho'e was een ziener; maar de zes generaties konden de Stem horen, en zij wandelden oprecht en onderhielden de geboden van Jehovih zoals die in de Zarathoestriscche wetten geopenbaard waren.
4. Ah Sho'e was mandenmaker, en naar de aard van de mens Zarathoestra; en Chine, zijn zoon, was de vierde geborene van Ah Sho'e's vrouw Song Heng. Net als Mozes was Chine koperkleurig en zeer groot, maar zijn haar was rood als dat van een vos en hij was schuchter en van weinig woorden.
5. Ah Sho'e, d.w.z. Chines vader, zei: Ik heb andere zoons gekregen; mijn woorden zijn verstandig en waarachtig; Chine was niet als elk ander kind dat op de wereld geboren werd; want jongens of meisjeskind, geen geneesheer kon zeggen wat het was, maar hij neigde eerder naar het jongenskind. De engel van Jehovih (Ormazd) kwam bij me, voor de geboorte en zei: Het kind moet Chine genoemd worden, hetgeen betekent: zonder sekse; zoals het geschreven staat onder de Ouden: i-e-s-u, zonder aardse verlangens. Want hij zal het uitverkoren volk van Jehovih herstellen.
6. Daarover vertelde ik de geneesheren voor de geboorte, maar zij wilden het niet geloven. Niettemin verzocht ik, naar het gebod van Jehovih, zeven geneesheren om getuige te zijn van de geboorte, opdat er naderhand niet gezegd kon worden dat de dokters het kind tijdens de geboorte verkeerd behandeld hadden.
7. Deze geneesheren verschenen, te weten Em Gha, Tse Thah, Ah Em Fae, Te Gow, T'si, Du Jon, Foh Chaing en Ah Kaon, en zij aanschouwden hoe het kind geboren werd, waartoe zij een eed aflegden en een verslag opstelden betreffende het ongewone van zulk een geboorte, en over de profetie van zijn komst op de wereld; dit verslag werd opgeborgen in de Ha Ta'e King (bibliotheek) van getuigenissen behorend tot de zonnekoning. (staats archieven - uitg.)
8. Aangezien ik nu op hoge leeftijd ben, stel ik, Ah Sho'e, deze dingen te boek, waarvoor er

honderden zijn gekomen om mij te vragen over de jeugd van Chine.

9. Ten eerste, dat hij de meest luie van alle kinderen was en ongelofelijk dom. Want zijn broers en zusters bespotten hem in verband met zijn voorspelling dat hij een groot man zou worden.

10. Ten tweede, hij at minder dan een vogeltje (Fa'ak) en groeide zo weinig dat we ons voor hem schaamden tijdens zijn jeugd; hij was werkelijk niets dan vel en botten, met een groot hoofd.

11. Ten derde; toen hij rondliep, bewogen de stoelen en tafels zich van hem vandaan; en toch raakte niemand ze aan.

12. Ten vierde, de engelen van Jehovih droegen hem dikwijls rond de hut en tilden hem op om vruchten van de bomen te plukken.

13. Ten vijfde, lachte hij nooit maar was ernstig en vriendelijk als een oude man die de wereld had prijsgegeven. Maar hij sprak zo weinig dat niemand wist of hij verstandig of dom was.

14. Toen hij drie jaar oud was maakte zijn moeder zich los van hem, of liever hij maakte zichzelf los. En vanaf die tijd at hij niets dan vruchten, noten en rijstekorrels. Toen hij zestien jaar oud was begon hij opeens groot en sterk te worden en kreeg een diepe tint. Daarop bezorgde ik hem een leraar; maar zie eens, hij kon een heel boek in één dag leren. Hij leerde iets door het eenmaal te horen; noch vergat hij iets dat hij geleerd had.

15. Op zijn tweeëntwintigste jaar begon hij te praten en de engelen uit de hemel spraken ook door hem. En groot was zijn spraak.

16. Vanaf het opgaan van de zon in de ochtend tot laat in de avond hield zijn tong niet op te spreken. En zijn mond was als het ware de spreekbuis van de hemel. Want wanneer de ene engel een tijdje voor het publiek had gesproken, kwam de volgende en nog een, en zo door; en wanneer er geen een kwam, sprak Chine zelf.

17. En er kwamen mensen met grote kennis bij hem, en filosofen om hem op zijn kennis te testen; maar allemaal gingen ze beschaamd weer weg, alsof het dwazen waren. Noch was het mogelijk hem een vraag te stellen die hij niet juist kon beantwoorden. Of het nu ging om een tablet te lezen of de afmeting en bouw van een tempel te onthullen die hij nooit gezien had; of de ziekte van iemand die ver weg was; want alle zaken waren voor hem als een open boek.

18. Gedurende vier jaar bleef deze grote wijsheid in hem en zijn roem verspreidde zich van oost naar west, en van noord naar zuid; niemand wist hoe ver. Toen hem gevraagd werd hoe ver hij kon zien, zei hij: Over heel mijn land. En hij wees met zijn vinger en zei: Op dit tablet, Chine-land!

19. Aldus werd het land Chine (China) genoemd, hetgeen zo luidt tot op vandaag.

20. Ah Sho'e zei: Opeens stopte Chine's overvloedige spraak, en antwoordde hij alleen met ja en nee op alle dingen. En hij zweeg gedurende zeven jaar en tachtig dagen. En toen kwamen de engelen van de tweede hemel naar hem toe. Daarna sprak hij niet meer als een mens (behalve vertrouwelijk), maar hij sprak als het Al Licht, waarvan de wereld de rest weet.

HOOFDSTUK XXII

1. Chine zei: Ik ben slechts een man. Ik ben het Al Licht. Mijn stem is hetgeen wat eeuwig leeft.

Aanbid niet mij; aanbid geen mens; aanbid het Al Licht. Ik ben Jehovih (Ormazd) de Eeuwige Tegenwoordige. Vanwege Mijn overvloed in de mens opent hij zijn mond; vormt hij woorden.

2. Mij te kennen is alle dingen te kennen; hij die naar Mij streeft is Mijn uitverkorene. Hij die Mij niet kent, bewijst Mij niet; hij die Mij kent, kan Mij niet bewijzen. Voor ieder zelf ben Ik HET ZELF van dat zelf. Het vervolmaken van dat zelf wat in ieder zelf is; zo iemand is één met Mij. Te reizen op zo'n weg, dat is de rechte weg.

3. Luister naar Mij, O mens! Ik kom elke drieduizend jaar; Ik verlicht de wereld opnieuw. Mijn stem komt op de zielen van de mensen; uw Allerhoogste is Mij; uw allerlaagste is de zonde. Twee dingen slechts plaats Ik voor u, O mens; het Zelf dat Mijzelf is, en het zelf dat uzelf bent. Welke wilt u dienen? Want hierop berust uw verrijzenis of uw hel.

4. In de tijd van de eerste van de Ouden stelde Ik dezelfde vragen. Al wie zei: Ik wil U dienen, Ormazd, Gij Volkomen Zelf, die was Mijn uitverkorene. Al wie antwoordde: Ik wil het zelf van mijzelf dienen, was van satan. Deze laatste volgde de verkeerde weg. Zijn spoor was bloed en dood; oorlog zijn glorie.

5. Zij vielen op Mijn uitverkorenen aan; als tijgers hebben zij hen achtervolgd. Ik riep uit in de oude tijden: Waarom vervolgen en vernietigen jullie Mijn uitverkorenen? En zij antwoordden: Zij willen geen oorlog; zij dienen onze koning niet; zij dienen de Koning der koningen; zij beoefenen de vrede; zij verdedigen onze God niet.

6. Maar Ik strekte Mijn hand uit vanuit de tweede hemel; Ik boog Mij omlaag naar Mijn maagdelijke dochter, de gekwelde aarde, Ma-lah. En Ik nam Mijn uitverkorenen en plaatste ze in Brahma's hand; en zij waren bevallig en snelvoetig, dapper in liefde en goede werken. En Ik zond grote kennis naar de zonen der mensen, en wijsheid en vrede en grote blijdschap.

7. En Ma-lah bloeide en was geurig als verse honing, en schoon en vol deugd. Haar dochters verhulden de dij en de enkel; haar volle borsten waren verborgen en haar woorden waren eerbaar.

8. Haar zonen stonden vroeg op, brachten overvloedig voort, en met liederen van blijdschap, en met dans. Want Mijn geliefden vormden de wegen van de mensen, hun nageslacht was als de zoete bloesems van een boomgaard; als de geur van rode klaver. Ik zei tegen hen: Vrees niet; uw zoons en dochters zijn een grote glorie voor u. Tel de dagen van uw vrouw; en verheug u wanneer de geboorte naderbij komt; want het is de vrucht van Mij en u.

9. En zij leerden de kleintjes in hun handen te klappen en blij te zijn; Ik schiep hen hiervoor. Zing, O aarde! Houd uw hoofd op, zei Ik tot Mijn geliefden, want het Mijne is een plaats van heerlijkheid en zoete liefde, sprankelend van verrukking. Niemand kon hen in toom houden; als jonge veulens en jonge lammeren bij het spel; hun bokkensprongen waren zonder ophouden en heel jeugdig.

10. Dit was Mijn goede schepping; de zaligheid van Mijn uitverkorenen; dit was Mijn goedgevormde aarde in de dagen van vrede; in de tijden van Mijn uitverkorenen. Noch oorlog, noch gejammer was er; noch honger noch dorst; noch gebrek; noch velden die onbebouwd lagen; noch ziekte, noch kwaadaardige kwalen; noch verwensingen; noch gevloek; noch leugens; noch misleiding; noch moeilijkheden en zwaar gezwoeg; noch iets kwaads onder de zon.

11. Ik, het Al Licht, Jehovih, heb gesproken. Zullen zij Mijn woorden horen? Hoe zal de mens Mij, de Schepper, beoordelen? Heeft hij zich temidden van Mijn beminden begeven; en Mijn verhevenen die Mijn geboden gehoorzamen? Heeft hij de schoonheid van de aarde gezien in de handen van Mijn uitverkorenen?

12. O mens! Jij dwaas! Jij begeeft je in een donkere hoek en zegt: Wat donker! Jij gaat naar Mijn vijanden toe en zegt: Wat een nutteloze schepping! Of zoekt onder hen die Mij niet dienen, en zegt: Ellendige wereld! Onder hen die Mij haten, en zegt: Wat slecht dat ze elkaar vermoorden. O, had Jehovih maar een betere schepping gemaakt!

13. Je roept uit: Er is geen geluk op de aarde; alles bestaat uit ellende, zorgen, pijn en dood! En dat is je maatstaf, O mens, om je Schepper te beoordelen! Jij zegt: Er is geen vrede, noch plezier, noch liefde, noch harmonie op de aarde!

14. Koppige mens! En tegenstrijdig, met een bekrompen oordeel! Zou je maar op een heldere, hoge plaats staan en dan oordelen! Heb je Mijn uitverkorenen afgemeten, die vertrouwen hebben in Mijn Persoon? Waarom heb je jezelf op prijs gesteld? En jezelf boven alle dingen geplaatst? Wie heb je gevonden die Mijn Persoon ontkende, maar woonde in genotzucht en verwaandheid?

15. Waar is je standaard, behalve de Allerhoogste? Wat is je verschil van mening over het allerlaagste? Als Ik Mijzelf het Allerhoogste noem, ben jij dan meer voldaan? Of zal een mens niet spreken van het Allerhoogste, noch van het allerlaagste? Bestaan zulke dingen niet? En moeten zij geen namen hebben?

16. Jouw boosaardige hand verheft zich tegen Mijn uitverkorenen, om hen te doden. En wanneer je een spoor van bloed over de aarde hebt getrokken, en je hand is moe van het verwoesten, en je kleintjes hebben niets om te eten, dan bid je: O Vader, help Uw kleinen!

17. Ik heb gesproken.

HOOFDSTUK XXIII

1. Chine sprak Jehovih's woorden en hij zei: Zij hebben plezier nagejaagd, en u, O aarde! Zij hebben zich gebogen voor de mensen, voor de koning en de rijke man, en kijk nu eens naar hun ellende! De koning zei: Kom mij dienen. Pak uw speer en uw krachtige pijl en boog, en ga met me mee. Ik zal u grote genoegens tonen; u zult mijn vijanden afslachten, en ik zal u een loon betalen.

2. En zij holden om de koning te dienen; ja, ze wasten hun handen in het bloed van Mijn onschuldigen. Omdat de koning zei: Bravo! Goede slachter! Dan waren zij verheugd, goed beloond!

3. Ik heb gezegd: Jullie zijn op de verkeerde weg; dien alleen Mij, want Ik ben Goede Verrukking. Omdat jullie elkaar vermoorden zal het land niet bewerkt worden; raken jullie verhongerd en in lompen. En zij vragen: Wat zal Jehovih voor loon betalen? Meer dan de koning?

4. Hierin zit uw zwakte, O mens! U zegt: Wacht nog even, ik wil eerst de mens dienen; en naderhand Jehovih.

5. Welk voordeel hebt u van uw broeders dood? Met al zijn schatten aan goud en zilver, wat hebt u eraan?

6. Zie, zelfs zij die voor Mij en Mijn wegen kiezen wilt u niet in vrede laten leven. Omdat zij zeggen: Mijn Schepper is Mijn Koning; Hem wil ik dienen. De koning zegt: Ga op ze af; slacht ze af! Ze plaatsen Jehovih hoger dan mij!

7. En u zegt Het is een goed en heilzaam iets om de koning te dienen en zijn vijanden te doden. Mijn land te dienen door mensen te doden, dat is een grote glorie!

8. Maar de stem van Mijn geliefden steeg op tot Mij; Mijn lammeren vluchtten voor de wolven en werden verdreven uit Mijn heerlijke weiden. Aanschouw Mij, Ik ben naar hen toegekomen, naar de liefhebbers van de vrede en deugd en barmhartigheid. Mijn hand is over hen uitgestrekt met grote kracht; Mijn woord is hen gegeven, en het is niet dood.

9. Ik zal hen bijeenroepen; zij zullen opnieuw hun hoofden opheffen en zich verheugen over Mijn Tegenwoordigheid.

10. Nadat Jehovih's stem tot Chine gekomen was reisde hij heinde en ver; en vanwege zijn wonderbaarlijke wijsheid werd hij ontboden door mannen met grote kennis en zelfs door koningen. En waar hij ook heenging predikte hij op dezelfde manier, voor de vrede en liefde en tegen de oorlog.

11. Drie jaar lang reisde Chine, verkondigde hij de Schepper boven al het andere in de hemel en op aarde. En vervolgens rustte hij honderd veertig dagen, slapend als een jong kind, en hij zei niets meer dan een kind zou zeggen.

12. Toen kwam er een verandering over Chine; hij was als een nieuw mens in de wereld, en niet als een God. En hij stond op en zei: Mijn Vader, de Schepper van de mensen, roept mij. Ik hoor zijn stem. Het is als een brandend vuur in mijn ziel, mij voortbewegend. Niet met pijn, maar met grote kracht. Hij zegt:

13. Chine, Mijn Zoon! Chine, Mijn Zoon! Mijn huis staat in brand! Mijn kleinen verbranden. Ga jij, Chine, naar ze toe. Zij verkeren in angst en beven; zij weten niet waar ze naartoe moeten gaan. De koningen van de aarde hebben hen buiten de wet gesteld; zij worden opgejaagd en zijn verhongerd. Ga jij naar ze toe, O Chine! Met die bedoeling schiep Ik je levend op de wereld; jij zult Mijn Stem voor hen zijn.

14. Chine zei: Jehovih zegt: Wie kan het vuur de baas worden wanneer hij in het huis blijft? Hij gaat naar buiten waar er water is. Roep jij Mijn volk uit het huis van Mijn vijanden. Geef ze een bron met schoon water; ze versmachten van dorst. Zeg tegen ze: Jehovih leeft! Zijn liefde is in overvloed aanwezig; komen jullie naar Mijn fonteynen die niet zijn opgedroogd. Komen jullie en luister naar het verbond van Mijn Zoon, Chine.

15. Ik zweer U, O Jehovih, U, mijn Almachtige! Ik wil geen andere God hebben dan U, Gij Schepper! Al Licht! Meest Roemrijke! U bent mijn Koning! Heilig, Heilig, Eeuwig Tegenwoordig! O mijn Kapitein, mijn Allerhoogste Kapitein! Ik groet U in de Opgaande zon! Midden op de dag, meest Machtige! En in de lieflijk Ondergaande Zon!

16. Ik ken niets anders dan U; U zweer ik mijn meest plechtige eed, O Jehovih! Roep Uw engelen, heilig en zeer wijs; Uw schrijvende engelen! Zij zullen mijn verbond met U vernemen, Mijn Schepper! Zij zullen het in de hemelse boeken schrijven, O mijn Meester! Zolang de zon blijft bestaan, en de maan en de aarde en de sterren, zal mijn eed aan U standhouden tegen mij:

17. U alleen zult mijn Koning zijn; U alleen zult mijn God en Hemelse Heerser zijn. Alle andere koningen zweer ik af, en alle andere Goden en kapiteins en grote heersers: voor geen van hen zal ik mij buigen of hen aanbidden, niet in eeuwigheid. Ik, Chine, heb gesproken.

18. Ik zweer tot U, Gij Grote Geest, U bent mijn verbintenis tot het einde van de wereld. Ik zal geen oorlog voeren noch tot oorlog aanzetten; voor de vrede heb ik voor eeuwig gezworen. En ofschoon ze mij kunnen ronselen en martelen, of mij op slag doden, zullen ze mij niet dwingen; ik zal niet één druppel bloed vergieten van welke man, vrouw of welk kind dan ook die U levend op de aarde

hebt geschapen.

19. Ik zweer tot u, Gij Al Persoon, die zo groot bent dat de aarde, de zon en de sterren de holte van Uw hand niet zouden vullen; te zijn als U, O Jehovih. Eerlijk handelend met alle mensen, zoals U het zou doen; goed, vergevend en zonder boosheid tot in eeuwigheid. En gelijkelijk in alle bezittingen met Uw uitverkorenen, O Jehovih.

20. Hen te verheffen die zijn neergeworpen; de gekwelden en hulpelozen te verlossen; niet het kwaad vergelden, noch de vruchten van de boosheid, aan welke mens dan ook, tot in eeuwigheid, O Jehovih. En goed voor hen die mij beledigen; en in mijn handelen standvastig op Uw koers, Mijn Schepper.

21. In mijn bloed verbind ik mij met U; door de aderen in mijn vlees doe ik een eed voor altijd. Niet te huwen buiten Uw Orde, de Hi-tspe 18). Bloed uit het bloed van Uw uitverkorenen zullen mijn erfgenamen zijn en mijn erfgenamen na mij, tot in eeuwigheid.

22. Hoor mij aan, O Jehovih: Ik maak een nieuw verbond; het zal geschreven staan aan het hemelse firmament. Ik zal goeddoen met al mijn kracht; de tranen van de lijdende armen zullen als brandend bloed in mijn aderen zijn; ik zal niet gaan zitten en rusten, noch mijn gemak ervan nemen, noch rijkdom eropna houden terwijl zij in armoede verkeren.

23. Spoor mij aan, O Vader in de hemel; scherp mijn geweten scherper dan een zwaard; drijf mij aan tot werk voor de armen en gekwelden, geef mij geen rust zolang ik goed kan doen voor hen.

24. O, was mijn verbond maar met zwaarden bezet, naar alle kanten uitstekend; opdat ik geen vrede kon vinden dan door U te dienen, mijn Schepper, Ormazd. En dat ik rein en sterk was en wijs en sneller dan leven en dood, en nooit falend.

25. En dat mijn eed Uw uitverkorenen bereikte, en zij mij hoorden; dat mijn stem aangenaam voor hen was, en aanlokkelijk als een vroege liefde.

26. Dat zij tevoorschijn zouden komen uit hun schuilplaatsen, Uw trouwe kinderen, en niet bang zouden zijn.

27. Ik zou naar hen toegaan als een liefhebbende vriend, en het hoofd voor hen buigen vanwege hun langdurig lijden en hun geloof in U, Jehovih.

28. Als een vader die zijn zoon verloren en weer gevonden heeft, zou ik hen in mijn armen willen nemen, Uw vereerders; Gij Al Ene, Eeuwige Geest.

29. Als een rozenstruik die in de modder vertrapt is; hoe zij geslagen werden, O Jehovih. Arm tot de dood, en in lompen en verstrooid. Maar ik was hen schoon en geef hen nieuwe grond; hun zingende en lovende stemmen behoren de ganze aarde blij te maken.

HOOFDSTUK XXIV

1. De grote steden van de Ouden in Jaffeth waren verwoest door Joss (Te-in) en zijn boze geesten, die de stervelingen inspireerden tot oorlog. En voor het grootste deel was het een land van ruïnes, maar duizenden steden die naast de verbrokkelde muren stonden, waren over de hele breedte van het land verspreid.

2. Jehovih sprak tot Chine en zei: Nu is het de geschikte tijd voor Mijn uitverkorenen. Zie Mijn vijanden, de afgodendienaars; u kent ze door hun soldaten. Nu zijn zij zwak. Zij hijgen van het werk van hun grote veldslagen. Laat Mijn volk uit zijn verblijven komen en het hoofd hooghouden.
3. Zeg tegen hen, O Chine, dat er geen Joss, geen Ho Joss, geen Te-in, geen Po, geen Fo-Te-in is om hen bang te maken. En verzoek Mijn Zoons en Dochters op te staan terwijl de vijand rust! Zij zullen het land bewonen dat werd uitgeplunderd, en het laten bloeien en voortbrengen in overvloed. Roep Mijn vogelvrijverklaarde ras wakker; de vijand is ziek van zijn verwondingen; zijn hart is beschaamd en ontroostbaar, hij is neergeworpen.
4. Chine ging naar A'shong en bracht vele bekeerlingen bijeen, de afstammelingen van de Faithists, de zuivere Brahmins, de Ijnen van Zarathoestra, de mensen van de Grote Al Ene, die geen Goden en Heren aanvaardden. En hij vestigde hen, en bedacht ploegen en hakken om de grond om te spitten; want deze werktuigen waren verloren geraakt en vernietigd, al honderden jaren, en niemand wist nog hoe ze te vervaardigen.
5. Chine zei tegen hen: Dit is een goede filosofie; wacht niet tot jullie goed gevoed en gekleed zijn voordat jullie je hoofd buigen bij het altaar van Jehovih. Wanneer jullie hebben gebeden en gezongen voor Hem, ga dan het veld in om te werken. En Hij zal je zegenen.
6. Denk aan de heidenen, zij zeggen: Eerst voor het lichaam zorgen en daarna de geest. Maar ik zeg je, Jehovih schiep ze beide tegelijk. En hij die zegt: Eerst voor het lichaam zorgen; kijkt naderhand nooit meer naar zijn geest.
7. In alle dingen moeten jullie voorrang geven aan de geest; zoals de Schepper over al Zijn werken gaat, zo behoort de geest van de mens over de werken van de mens te gaan, en ook over zijn stoffelijk lichaam.
8. Hierin ligt de basis van de wijsheid van jullie voorvaderen, de Zarathoestriërs. Want wat zijn de heidenen en de afgodendienaren die voor zichzelf werken anders dan dienaren van het vlees?
9. Sommige mensen werken voor de verheffing van de geest, hetgeen reinheid is, en liefde, goedheid en rechtvaardigheid; zulke mensen zijn op de rechte weg om een groot volk te worden. Maar wanneer zij streven, elke man voor zichzelf, gaan zulke mensen vallen.
10. Haar grenzen mogen dan ruim zijn en haar volk zich vermeerderend, maar ze heeft een knagende worm van binnen die haar vroeg of laat plotseling zal benadelen.
11. Het is altijd gevaarlijk als twee uitersten elkaar tegenkomen: grote rijkdom en armoede op grote schaal. Het komt niet alleen op de rijken neer om van hun weelde aan de armen te geven, maar ze moeten ook naar hen toegaan, hen onderwijzen en opheffen.
12. Bedenk eens hoe vergeefs het voor zo iemand is om tot Jehovih te bidden als hij dit niet doet. Zijn gebed stijgt niet omhoog. Laat hem maar eerst antwoord geven aan de behoeftigen. Dat is als het openen van zijn eigen ziel zodat Jehovih hem kan bereiken.
13. Denk eraan dat alle mensen verstand hebben en dat zij volmaakt behoorden te zijn om de dingen van hun eigen standpunt uit te bekijken en niet vanuit het uwe. Overweeg dan eens hoe onterecht het is om iemand ongevraagd uw mening aan te smeren.
14. Chine vestigde de families van de uitverkorenen, maar beperkte ze tot tweehonderd; en aan elke familie gaf hij een priester. Maar hij gaf het voorrecht aan vierduizend mensen om in een stad te wonen.

15. Chine zei: Jullie zijn geteisterd door Goden; ik werd door de Schepper in de wereld gezonden om jullie in de familie tot vrijheid te brengen. Ik ben maar een mens. Uit mezelf heb ik geen gezag. Jehovih, de Schepper, woont vrijuit in mij. Jullie kunnen hetzelfde bereiken.
16. Omdat Hij in mij is, zal dit Chine-land (Chine'ya - uitg.) genoemd worden. Daar is een tijd voor. Mijn naam is als een startpunt om de tijd aan te geven toen de Schepper begon aan Zijn tempel van de vrede, die zich over heel dit volk zal uitstrekken.
17. Jehovih zegt: Waarom wil de mens uit zichzelf toch ijdel zijn? Ik heb werkelijk niet één mens geschapen op het aardoppervlak die zichzelf is. Hij is samengesteld uit allerlei eigenaardigheden, ziel en lichaam. Kijk eens naar zijn vlees; vanwaar hij het ontving en onderhoudt. Nog niet een enkele haar op zijn hoofd heeft hij zelf gemaakt; noch is het uit nieuw materiaal gemaakt, want het werd telkens weer gebruikt.
18. Evenzo is zijn geest niet van hem; zelfs niet zijn simpelste gedachte; maar hij is van begin tot eind uit geleende dingen samengesteld, want zo schiep Ik hem.
19. Hij verbeeldt zich dat Ik, die hem schiep, niets ben; maar zelfs zijn verbeelding ving hij op van iemand anders. Hij verzamelt een beetje hier en een beetje daar, en verkondigt vervolgens wat hij weet.
20. Chine zei: De ene persoon zegt: Ik ben normaal; noch engelen noch stervelingen heersen over mij! Toch heeft hij alleen maar staan opscheppen als een gek, die hetzelfde zou zeggen. Een ander zegt: Let eens op mijn wijsheid! De hoogste engelen spreken door mij. Toch weet hij niet of het waar is of niet. Noch kent een van hen de bron. Want als een engel het zegt, is die engel zelf samengesteld uit geleende kennis.
21. Chine zei: Op een dag zag ik een groot wiskundige en die zei: Er zijn geen Goden of Heren of engelen, noch een of andere Al Persoon. Alles is leegte. Hij liet me een boek zien dat hij bezat en ik vroeg: Wie maakte dat boek? Hij zei: Ik maakte het; nee, ik maakte de stof niet, en ook niet de boekband; ik bedoel dat ik de filosofie samenstelde die in het boek staat; nee, ik maakte de filosofie ook niet, maar vond het; nee, het was niet zoek; ik bedoel dat ik mezelf leidde om de filosofie te vinden; nee, iemand kan zichzelf niet leiden; ik bedoel dat ik gezocht en gevonden heb wat nieuw voor mij was. Dus zat er tenslotte maar weinig van hem in dat boek.
22. Ik zag drie engelen naast die man staan en zij lachten om hem. Als ik het die engelen gevraagd had, hadden zij misschien gezegd: Nee, de gedachten kwamen van ons. En had ik verder gekeken dan had ik engelen achter hen gezien die hetzelfde beweerden. Toch zijn zelfs zij niet de hoogsten.
23. Daarom zeg ik tegen u: Alle dingen komen van een Allerhoogste; jullie kunnen Hem noemen hoe je wilt. Hij die zegt: Jehovih sprak tot mij, die zit het dichtst van allemaal bij de waarheid. Want alle goede kennis die tot de mens komt is het woord van Jehovih tot die mens. Hetzij het komt van een engel of van een ander persoon, of van het gewoonste sterfelijk ding, het komt niettemin van de Allerhoogste.
24. Om die reden moeten jullie je niet in aanbidding buigen voor mensen of engelen, maar alleen voor de Hoogste, Jehovih, want Hij is het Hoofd en Toppunt van het Allerhoogste dat je kunt voorstellen. En, als tegenstelling, het allerlaagste; de voet van de ladder; noemen jullie het duisternis en kwaad, en verdorvenheid en zonde, en dood en satan.
25. Schrijf niet dit of dat toe aan mensen of engelen, want zij zelf zijn niet de eerste oorzaak, noch slechts gedeeltelijk verantwoordelijk; maar schrijf alle goede, hoge, beste en wijze dingen toe aan Jehovih; en alle kwade, duistere, verdorven en lage dingen toe aan satan.

26. Met deze voorwaarden dienen jullie elkaar duidelijk te maken wat je bedoelt; en het is een eenvoudige zaak om in je eigen ziel te kijken om te begrijpen naar welk van die twee jullie het meeste neigen.

27. De ziel kan vergeleken worden met een wijnrank die naar boven of naar beneden geleid kan worden. En als jullie willen weten of een wijnrank naar boven of naar beneden gaat, zoek dan naar de vruchten en niet naar de geur. Sommige mensen bidden veel, maar wat goede werken betreft zijn ze als een wijnrank zonder vruchten, maar met een overvloedige geur.

HOOFDSTUK XXV

1. Chine zei: De ene mens wacht tot hij rijk is voordat hij de armen helpt; een volgende mens wacht op de engelen om hem te inspireren en hem wonderen te geven alvorens hij de ongeletterden onderwijst; een ander wacht op de menigte om voor het eerst mee te doen; en weer een ander wacht op iets anders. Kijk uit voor zulke mensen of leg ze op de weegschaal waarmee stro wordt gewogen.

2. De Zoons en Dochters van Jehovih gaan rechtdoor. Zij zeggen: Het is het hoogste en beste! Ik zal naar binnen gaan! Ofschoon ik het niet tot stand breng, zal ik toch niet tekortschieten (mijn deel).

3. Overweeg te allen tijde de grondslag van de dingen. Jehovih zegt: Ik schiep al het levende om voort te brengen naar zijn eigen soort. Wees scherpziend wat betreft met wie jullie trouwen en overweeg of je keuze volgens de Allerhoogste inspiratie is.

4. Ook dienen jullie de Allerhoogste inspiratie van welke man of vrouw ook niet te beoordelen naar de woorden, maar naar de werken. Want het verheffen van de wereld zal voornamelijk tot stand gebracht worden door de vrucht van een oordeelkundig huwelijk.

5. Chine zei: Ik verklaar dat er een gebondenheid bestaat waar de mensen geen weet van hebben, want het behoort tot de volgende wereld; hetgeen betreft het verwekken van egoïstisch nageslacht in deze wereld. Want terwijl hun erfgenamen zich in duisternis bevinden kunnen zij zelf niet opstijgen in de hemel.

6. En vergeleken hiermee verklaar ik dat er ook een heerlijkheid in de hemel bestaat voor hen die trouwen uit zelfverloochening, die voortdurend en met genoegen goeddoen voor anderen; want zij brengen erfgenamen voort om Jehovih ook te verheerlijken in goede werken.

7. Voor dat doel werd het teken van de besnijdenis aan jullie voorvaderen gegeven, opdat de Faithist vrouwen niet verleid zouden worden door afgodendienaars. En toch, ondanks alle voorzorgen, vielen er veel die door het vlees verleid werden. En hun erfgenamen zonken steeds lager in de duisternis totdat zij de Al Persoon uit het oog verloren en niet meer in Hem geloofden.

8. De hand die ruw is van het werken zal een betere erfgenaam garanderen dan de hand met kuiltjes van een trotse vrouw. De laatste heeft een hartstochtelijke ziel en haar nakomelingen zullen een ziel van gal en suiker hebben; ofschoon zij zoet mogen zijn, zullen zij er in de toekomst blijk van geven bitter te zijn.

9. Denk aan uw erfgenaam; toon hem een ordelijk huis met een hoofd. Opdat hij kan opgroeien met begrip voor de discipline van de aarde en de hemel.

10. De vader zal de meester zijn in alle dingen; en de moeder zal de plaatsvervangend meesteres zijn in alle dingen, om te heersen in zijn afwezigheid.
11. Want elke familie zal een koninkrijk in zichzelf zijn; maar niemand zal een tiran zijn, ofschoon hij voorrang in alle dingen kan hebben.
12. Ga niet aan tafel zitten om te eten totdat allen er rondom staan; en wanneer zij zijn gaan zitten zult u zeggen: Tot Uw eer, O Jehovih, ontvangen wij dit, Uw gave; blijft U bij ons tot Uw eigen heerlijkheid, tot in eeuwigheid, amen!
13. Want de voornaamste eigenschap van de woorden ligt in de discipline voor de jonge geest; hem standvastig te houden op de ordelijke wijze van de engelen in de hemel. En omdat hij dit met u repeteert, leert hij u met terechte vreugde te eren.
14. En wanneer de zoons en dochters nog klein zijn, moet u hen leren te werken; hen boven alles te inspireren niet tot luiheid te vervallen, hetgeen op de grens van de hel ligt.
15. Maar laat ze zich niet te veel inspinnen en bezorg ze ook geen pijn; denk eraan dat zij uw glorie behoren te zijn, die Jehovih u schonk om onder uw hoede te zijn, niet voor uw zelfverheerlijking, maar voor hun eigen verrukking en heilige genoegens.
16. Want zij zullen zingen en spelen, en in de handen klappen en zich verheugen en dansen, want dit is hun dank aan de Schepper; en de aarde zal blij zijn omdat zij op de wereld kwamen.
17. Denk eraan dat werk een genoegens moet zijn en zwaar werk een groot genoegens; dit anders te doen zijn voor uw kinderen en voor uzelf is het uitbuiten van de mens tot niet meer dan een beest in het veld. Maar u moet hen tot groepen vormen en hun werk dient prettig en vol van lering te zijn.
18. En zelfs uw kleintjes moeten leren dat u slechts een broeder bent, een oudere broeder en één van de kinderen van dezelfde Schepper; hen lerend dat iemand die dingen ophoopt en als eigendommen houdt, gelijk staat aan een kannibaal die zijn verwanten opeet met huid en haar.
19. Bovenal moet u hen leren het geschapen lichaam tevens heilig en rein te houden; want hierin ligt de gezondheid en kracht. Onrein zijn betekent ziek zijn, en ziek zijn betekent onrein zijn. Kijk naar de heidenen en de afgodendienaren, zij die zich voeden met vlees en bloed; op het moment dat zij opscheppen over hun gezondheid stinken ze als een kadaver; hun vlees is overladen en opgeblazen, hun adem als een varkensstal. Hoe kan hun ziel dan rein zijn of hun verstand helder? Zij hebben van zichzelf een etterend stankhuis gemaakt waar de geest in moet wonen.
20. En ze zeggen: Bah! Ik zie geen Jehovih! Ik ken geen Al Persoon! Ik ontken de ziel van de dingen! Waar zit de geest? Ik kan hem niet zien. Of het geluid van Zijn stem die ik niet kan horen? En als er een Grote Geest bestaat, laat Hem dan bij me komen! Ik zou Hem zien. Ja, dat zeggen ze met hun smerige lichamen. Laat ze rein worden dan zullen ze de ijdelheid van zulke woorden begrijpen.

HOOFDSTUK XXVI

1. Jehovih zei tegen Chine: Nu zal Ik de naties in beweging brengen. Door u zal Ik hen de glorie en heerschappij van Mijn koninkrijken laten zien.
2. Want u zult wandelen zonder voeten; schrijven zonder handen; horen zonder oren; zien zonder

ogen; en u zult in de lucht opstijgen als een vogel; door uw eigen wil gaan waar u maar wilt.

3. En u zult de onweerswolk omlaag brengen, en op het geluid van uw stem zal het gaan regenen.

4. En u zult zeggen: Ga weg, wolken; en de zon zal in plaats daarvan gaan schijnen.

5. En u zult bij sommigen komen die hongerig zijn, en uw stem zal opstijgen tot Mij, en Ik zal het hemelse voedsel omlaag zenden uit de hemel; en uw volk zal daarvan eten en de honger zal gestild worden.

6. En u zult uw hand uitstrekken over de doden die gereed zijn voor de oven, en zij zullen weer tot leven komen en gezond gemaakt worden.

7. Want dit zijn de getuigenissen dat u mijn dienaar bent, en Mijn geboden gehouden hebt:

8. Waarbij u tegen hen moet zeggen: Kijk naar mij; ik ben maar een mens! Waarom vallen jullie neer voor de Goden en aanbidden ze? Want ik vraag u, O al jullie mensen, dat jullie mij niet zullen aanbidden en niet anders zullen noemen dan een mens die ernaar streeft de wil van zijn Vader, de Schepper, te volbrengen.

9. Want al wie één wordt met Hem, voor zo iemand zijn er vele wonderen mogelijk; alhoewel ik jullie verklaar dat het in feite geen wonderen zijn, maar mogelijkheden die door Jehovih geschonken worden aan de oprechten die Hem in daad en waarheid dienen.

10. Jehovih zei tegen Chine: En wanneer u deze dingen aan velen getoond hebt, weet u dat uw tijd op de aarde voorbij is. Want Ik zal u in een trance dompelen en de mensen zullen jammeren en zeggen: Helaas, hij is gestorven! En zij zullen u bedekken en uw lichaam in de oven werpen op de manier van de doden; en het vuur zal fel branden en uw lichaam voor hun ogen verteren. Maar u zult hen tevoren verzocht hebben bij de oven de wacht te houden, want u zult de elementen van uw verbrande lichaam bijeenbrengen en herstellen, en er opnieuw in wonen en rondgaan om te prediken voor de mensen.

11. Maak u derhalve gereed; maak deze profetieën van tevoren bekend opdat de mensen het kunnen getuigen en het dus opgetekend kan worden in de bibliotheken van de koningen en koninginnen.

12. Chine vertelde aan de gemeenten van Faithists, de ware Zarathoestriërs, wat Ormazd (Jehovih) gezegd had en veel van hen hielden bitter.

13. In de voorafgaande jaren, toen Chine had gereisd en gepredikt met de stem van Jehovih, bezocht hij de koningen en prinses en rijke lieden in vele streken; en terwijl hij aldus sprak en hen berispte om hun bestuur en om hun bezittingen, kozen zij geen partij tegen hem. Maar naderhand, als hij weer weg was, zeiden de koningen en koninginnen en edelen: Chine heeft een gevaarlijke doctrine gepredikt, want hij zei: U zult geen andere koning dan de Schepper hebben, die koning is over alles. Zal dit onze slaven niet tegen ons opzetten? En als de mensen zich begeven in gemeenschappen van henzelf en de koning negeren, waar moet de koning zijn inkomsten dan vandaan halen?

14. En er waren priesters van Dyaus en andere Goden, en sprekers in de tempels (orakels) waar de Goden schreven op zandtafels. Behalve hen waren er talloze zieners en profeten. En de koningen, die op hun hoede waren, verdiepten zich in de zaak en vroegen aan de geesten of de leerstellingen van Chine wel juist waren.

15. En sommige van de geesten zeiden: Er bestaat geen Al Persoon. Zie, wij hebben de sterren en de zon bezocht en heinde en ver gekeken en we zagen geen enkele Schepper of Al Persoon. Er is geen

Grote Geest, behalve Te-in die een voormalig sterveling was, maar gestegen is tot de almacht in de hemel en op aarde.

16. En andere geesten zeiden: Er is niets in de hemel dat we niet ook op de aarde hebben. Hoe moeten we Ormazd dan vinden? Verspil uw tijd niet aan Chine en zijn doctrines; hij zal jullie koninkrijken omverwerpen. Eet, drink en bevredig je verlangens; want dat is de kern van alle dingen in de hemel en op aarde.

17. Te-zee, de koning van A'shong, de hoofdstad van de provincie Aen-Na-Po'e die tevens een groot filosoof was, had Chine eerder horen prediken en hij was bijzonder geïnteresseerd. Enige tijd hierna bezocht een magiër, Loo Sin, Te-zee, die de magiër over de wonderen van Chine vertelde. De magiër luisterde naar het verhaal van de koning en deze vroeg de magiër of hij zelf, naast zijn goochelarij, ook wijsheid in woorden kon openbaren net als Chine, en als dat zo was, hoe het bereikt kon worden?

18. Loo Sin, de magiër, antwoordde: Te-zee, O koning, u weet niet hoe u mij, uw dienaar, in verlegenheid gebracht hebt. Want als we jong zijn en ontdekken dat we de natuurlijke krachten van een magiër bezitten, gaan we naar een adept toe om al de mysteries van de orde te leren, en daar leggen we een hoogst bindende eed af, dat we nooit door een toespeling, of woord, of teken, of geschreven teken iets van onze tekenen en mysteries zullen openbaren, waarbij we onszelf gebonden hebben onder de dreiging van hoge straffen, die ik u niet kan noemen.

19. Weet dan, O koning, dat ik al uw vragen kan beantwoorden en dat ik verlangend ben u te dienen, maar wat moet ik doen?

20. De koning zei: Ik, die koning ben, onthef u van uw eed, De magiër zei: Vergeleken met mijn macht, ofschoon ik slechts bedel van deur tot deur, is uw macht, O koning, slechts als kaf op de wind. In mijn subtiele rijken bevinden zich de sleutels van alle heerschappijen. Niet alleen heers ik met mijn kunde over de stervelingen, maar ook over de geesten der doden. Mijn eed is dus te groot voor u om mij van te ontslaan, want ik kan mezelf er niet eens van ontslaan!

21. Te-zee, de koning, zei: Aangezien u dus niet alle dingen kunt doen, en speciaal een eed opheffen, bent u voor mij niet geschikt om mee om te gaan. Loo Sin, die heel graag iets verdienen wilde, zei: Wat dat betreft, O koning, zeg ik u dat ik niet alles kan onthullen, want de eigenschap van mijn kunst hangt veelal af van zijn geheimen en mysteries. Niettemin, aangezien ik heel arm ben, zou ik u een aanwijzing kunnen onthullen waardoor u, als u zich er ijverig op toe zou leggen, ook de rest zou kunnen bereiken.

22. Daarop verzocht de koning hem om voor hem op te treden en stemde erin toe hem te belonen overeenkomstig het gebod van de schikgodinnen (geesten). En Loo Sin ging meteen aan het werk en voerde wonderbaarlijke kunststukjes op, zoals het laten bewegen en omrollen van de tafels, stoelen en lessenaars; en het laten spreken van stemmen in onzichtbare plaatsen. Ook veranderde hij staven in slangen en liet vogels plaatsnemen op de schouders van de koning; en hij veranderde water in wijn, en ook bracht hij vissen en legde ze op de grond aan de voeten van de koning.

23. De koning zei tegen hem: Al die dingen heb ik van jongs af gezien. Toon mij nu eens, terwijl u hier blijft, hoe u in het huis van mijn buurman kunt kijken.

24. De magiër zei: Ja, O koning, maar voor dat kunststuk is het nodig om de toestand van de heilige geest (trance) binnen te gaan, en de prijs is kostbaar!

25. De koning zei: Ik zal u betalen, begeef u dus maar in de toestand van de heilige geest.

26. Loo Sin draaide zijn ogen naar boven en produceerde een huivering, net als iemand die

doodgaat en nadat hij zich op de vloer uitgestrekt had, verzocht hij de koning hem vragen te stellen.

27. De koning zei: Hier is krijt, teken op de vloer de letter die bovenaan op mijn tablet staat, links van de troon! Daarop tekende de magiër het op de juiste wijze. En nu beproefde de koning hem nog eens voor wat betreft zijn vermogen om zonder ogen te zien, en wel op verafgelegen plaatsen; en nadat hij dit op velerlei manieren bewezen had, zei de koning: Kunt u ook de geesten der doden tonen?

28. Loo Sin zei: Zeker kan ik dat, O koning. Maar dat vereist van mij dat ik de verheven toestand van scheppen betreed, en dat is nog veel duurder!

29. De koning zei: Heb ik u niet gezegd dat ik u zal betalen? Begin dus maar, en ga direct de verheven toestand van scheppen binnen!

30. Loo Sin begaf zich vervolgens naar een donkere hoek, legde zich op de vloer neer en slikte daarna zijn tong in en werd bewegingsloos en stijf, als iemand die geheel gestorven is. Weldra steeg er een licht op als een dunne rook uit het lichaam en dat ging enigszins opzij staan, en een stem sprak uit het licht, die zei:

31. Wie bent u dat u de geesten der doden oproept? Neem u in acht! Hij wiens lichaam hier stijf en koud naast mij ligt, is een van de erfgenamen van de onsterfelijke Goden! Wat wilt u, mens van de aarde?

32. De koning zei: Wie bent u? De stem antwoordde: Ik ben Joss, Te-in! Heerser van hemel en aarde! De verpersoonlijkte Grote Geest! De schepper van alle dingen!

33. De koning zei spottend: U bent welkom, O Te-in! Ik ben een van de meest gezegende der stervelingen, omdat ge mijn plaats tot een heilige plaats hebt gemaakt.

34. Toen nam de geest een sterfelijke vorm aan en ging voor de koning staan, terwijl het lichaam van de magiër ook zichtbaar op de grond lag. De geest zei: Welke vraag bezwaart u, O koning? Spreek, en ik zal u antwoorden, want ik ben de verpersoonlijking van de totale wijsheid en waarheid.

35. De koning zei: Waarom bent u niet eerder aan mij verschenen? Waarom werd ik in het duister gelaten betreffende uw werkelijke bestaan? Geef me hier antwoord op, want het is de grondslag waarop ik vele vragen wil baseren.

36. De geest zei: Mijn zoon, Te-zee, sinds uw jeugd ben ik bij u geweest en heb over u gewaakt, want u zult de grootste koning op de hele wereld worden. Ja, er liggen grote werken op u te wachten. En als u uw koninkrijk wilt uitbreiden of grote veldslagen wilt winnen, zal ik u dan de manier daarvoor tonen? Of als u een andere vrouw tot echtgenote wenst, zal ik haar voor u zoeken?

37. De koning zei: U bent een groot hemels heerser, ik geloof u helemaal, maar u beantwoordt mijn vraag niet. Bovendien vraagt u me over mijn koninkrijk en over een andere vrouw als echtgenote, en dat zijn geen dingen die ik van u verlang. En wat de kwestie van de vrouwen betreft, heb ik nog niet eens een echtgenote, dus hoeft ik ook geen andere.

38. De geest zei: Wie zegt u dat ik ben? De koning antwoordde: Ik weet niet of u een gek of een duivel bent; en ik zeg dat ik of iemand als u gezien heb, of anders u, via menig magiër. Maar helaas, daar houdt alle kennis mee op.

39. De geest zei: U zei dat u zou betalen wat de schikgodinnen bepaalden. Luister dus naar me, O

koning; u moet Loo Sin vier goudstukken geven. En daarna zal ik u alle dingen verklaren.

40. Vervolgens wierp de koning vier goudstukken naar Loo Sin en verlangde de beloofde kennis. Toen zei de geest: En u zweert dat u het niet zult onthullen?

41. De koning zei: Ik zweer plechtig dat ik niets van wat u me leert zal openbaren. De geest zei: Weet dan, O koning, dat ik Loo Sin de magiër ben! Door een langdurige training bereikt de magiër het dat hij zijn lichaam in de geest kan verlaten en in elke gewenste vorm of gedaante kan verschijnen. Wilt u me beproeven? De koning zei: Laat mij de geest van koning Ha Gow-tsee zien.

42. De geest liep terug naar het lichaam van Loo Sin en keerde weldra bij de koning terug, er uitziend als de geest van Ha Gow-tsee. De koning zei: Het is precies de koning! De geest antwoordde: Hier, O mens, eindigt dus de filosofie. Kijk, ik ben ook Loo Sin. Sommige mensen bestaan uit een geest, sommigen uit twee, sommigen uit drie, en sommigen uit vier voor één stoffelijk lichaam. En toch is er in feite maar één persoon.

43. De koning vroeg: Wat gebeurt er met de geest als het stoffelijk deel gestorven is? De geest antwoordde: Een van de twee is mogelijk voor ieder mens: zijn geest zal of oplossen in een niet-bestaan en verstrooid en nietig worden als de lucht van de hemel, zoals de warmte van vuur dat opgebrand is; of anders zal hij zich reïncarneren in het lichaam van een kind voordat het wordt geboren, en zo opnieuw leven.

44. Aldus kwamen alle mensen op de wereld. Een kind dat dood geboren wordt is iemand in wiens lichaam zich geen geest reïncarneerde. Er zijn geen nieuwe scheppingen. Dezelfde mensen die nu op de aarde leven hebben er altijd op geleefd; noch zullen er anderen zijn. Zij gaan uit een lichaam als het oud en afgedragen is; en daarna gaan ze een jong lichaam binnen en leven steeds opnieuw, tot in eeuwigheid. Noch is er meer of minder voor elke man, vrouw of kind op de hele wereld.

45. De koning vroeg: Wat is dan het hoogste en beste dat een sterfelijk mens tijdens zijn leven kan doen?

46. De geest zei: Eten en drinken, slapen en rusten en je verheugen om talloze nakomelingen te verwekken.

47. De koning vroeg: Hoe lang zou een geest blijven leven als hij zichzelf niet reïncarneerde? De geest zei: Als het stoffelijk lichaam tot as verbrand is, dan is dat de tijd; als het lichaam begraven is en rot en tot de aarde terugkeert, dan is dat de tijd; als het lichaam gebalsemd en goed bewaard wordt, gaat de geest terug in het gebalsemde lichaam en blijft daar tot het lichaam tot stof vergaan is. Wanneer het lichaam tot stof is vergaan of tot as verbrand is, dan is de geest vrijgekomen en gereed om zich te reïncarneren of op te lossen en voor altijd te verdwijnen.

48. De koning vroeg: Zoals het bij u gaat, gebeurt het ook zo bij alle magiërs? De geest zei: U hebt maar vier goudstukken gegeven; als u meer wilt weten, wordt de prijs hoger. De koning zei: Ik heb u gezegd dat ik zou betalen wat de schikgodinnen ook besloten; ga dus verder. De geest zei: Het is precies zo bij alle magiërs. De koning vroeg: Toon me nu dat u kunt prediken als Chine.

49. De geest zei: U moet me vragen stellen, dan zal ik erover preken.

50. De koning stelde vele vragen en de geest sprak erover. Tenslotte zei de koning: Dat is voldoende; ik zal u betalen; u kunt gaan. Wat uw prediking en uw doctrines betreft, die betekenen niets. Nu zal ik een andere magiër laten halen; want uit een beraadslaging met velen moet ik wel bij de waarheid uitkomen.

HOOFDSTUK XXVII

1. Koning Te-zee vroeg naar een volgende magiër, Wan-jho geheten; die kwam en hem werd verzocht zijn krachten te tonen; maar ook hij verlangde een hoge prijs, waarin de koning toestemde om te betalen en Wan-jho begon te vertonen. Eerst liet hij een roos in een afgesloten fles verschijnen; toen een kleine slang die hij schiep uit een stok, en hij liet vogels komen om voor de koning te zingen; vervolgens veranderde hij azijn in water; daarna schreef hij op een stenen tablet zonder het tablet aan te raken, zelfs terwijl het onder de voeten van de koning lag.
2. Nadat hij nog veel meer soortgelijke kunstjes had vertoond, verlangde hij zijn geld en zei: De engelen zijn verdwenen; ik kan niets meer doen. De koning zei: En hebt u geen macht om ze terug te halen?
3. Wan-jho zei: Hoeveel zou u willen geven? De koning antwoordde: Drie goudstukken. En Wan-jho zei: Ah, kijk eens, in dat geval komen ze terug! Wat wilt u? De koning gebood hem de geesten van de doden te tonen, zodat hij met ze kon praten.
4. Wan-jho begaf zich naar dezelfde plaats als waar Loo Sin een vertoning had gegeven; hij ging liggen en bracht zichzelf in de doodstrance. Kort daarop verscheen een engel, gekleed in het wit en ging voor de koning staan, zeggend: Almachtige koning, wat wenst u? Aanschouw mij, ik ben de Godin Oe-tu Heng, ik kom van mijn troon in de hoge hemel. En als u verlangend bent om in de oorlog te veroveren, of grote rijkdommen te verwerven, of meer vrouwen die zeer schoon zijn, zal ik het dan door mijn zeer krachtige wil aan u geven?
5. De koning zei: Ik ben gezegend, O Godin, omdat u me bent komen bezoeken. Maar helaas, geen van de dingen die u me genoemd hebt, schikt mij. Ik verlang niets wat deze wereld betreft. Geef mij licht met betrekking tot de plaats in de hemel waar koning See Quan woont.
6. De geest zei: Was hij uw vriend of uw vijand? De koning antwoordde: Hij was mijn doodsvijand. De geest zei: Daarom vroeg ik u: is hij uw vriend of uw vijand, want ik zag een zekere See Quan in de hel, kronkelend in helse pijnen. En toch zag ik nog een See Quan in het paradijs. Dus zal ik maar gaan en degene halen die in de hel zit.
7. De geest ging naar de hoek, keerde weldra terug en zei: O,O,O,O,O! Verschrikkingen! Demonen! Hel! en dat soort dingen, voorwendend in kwellingen te verkeren, alsof het See Quan was die gefolterd werd.
8. Daarna verzocht de koning om vele verschillende geesten, hetzij ze altijd bestaan hadden of dat ze verzonnen waren, ze kwamen evengoed. Tenslotte zei koning Te-zee: Breng me nu de meest wijze God in de hemel, want ik wil hem vragen stellen. Dus begaf de geest zich weer naar de hoek, kwam vervolgens terug en zei: Mens van de aarde! Omdat u mij geroepen hebt ben ik gekomen. Weet u wanneer ik kom, dat ik vier goudstukken beding voor Wan-jho, mijn profeet?
9. De koning zei: Zeer terecht, God! Ik zal hem betalen. Vertel me nu maar waar de mens vandaan komt en wat zijn lot is?
10. De geest zei: Om te beginnen dus, is de lucht boven de aarde vol met elementaire geesten; de grootste zijn zo groot als een mannavuist en de kleinste niet groter dan het kleinste levende insect op de aarde. Hun afmeting duidt op hun intelligentie; de grootste zijn ontworpen voor menselijke wezens. Zij vullen heel de lucht van de aarde, en alle ruimte in het firmament boven de aarde; zij hebben van eeuwigheid tot eeuwigheid bestaan, want zij waren zonder begin.

11. Terwijl een kind nog in de schoot zit, gaat een van deze elementalen het kind binnen en dadelijk is daar het begin van de mens. En op gelijke wijze worden alle dingen voortgebracht die op de aarde leven.
12. De koning vroeg: Voor die tijd dat de mens ontstaat en deze elementalen nog rondzweven, weten zij dan iets? De geest zei: Veel van hen bezitten grote wijsheid en listigheid, en daarbij zijn het grote leugenaars, dieven en schurken. Kent u een zekere Loo Sin, een magiër? De koning antwoordde: Jawel. En de geest zei: Nou, Loo Sin wordt bezeten door de elementalen en het zijn allemaal grote leugenaars die net doen alsof ze de geesten van de doden zijn! Wat mijzelf betreft, ik ben een zeer deugdzaame Godin, uit de hoogste hemelse sferen. Ik zeg u, O koning, dat deze elementalen de vloek van de wereld zijn; ze zijn verlangend om in het leven geboren te worden, dat ze dus een ziel kunnen hebben, en ze inspireren de stervelingen tot het vaderschap en moederschap opdat ze een gelegenheid zullen krijgen om te incarneren.
13. De koning zei: U hebt goed geantwoord, O Godin. Ik zal betalen zoals u het bedong. En daarop vertrok de geest. Koning Te-zee verzocht om een andere magiër, Hi Gowh, met de rang van priester en nadat hij met hem had onderhandeld over zijn prijs voor de vertoning, verzocht hij hem te beginnen.
14. Hi Gowh gaf vervolgens een voorstelling op dezelfde manier als de anderen en hij verrichtte grote wonderen. En ook hem gebod de koning om de geesten der doden te laten zien. Hi Gowh beklaagde zich over de prijs; maar omdat de koning hem verzekerd had dat zijn eisen zouden worden ingewilligd, ging de magiër naar dezelfde hoek en bracht zichzelf in de heilige geest (trance); en weldra verscheen er een geest die zei: Gegroet zij u, O koning! Hetzij u veroveringen verlangt of rijkdommen of meer vrouwen, u zegt het me maar en ik zal overvloedig schenken. Weet dan, dat ik de geest van de grote Zarathoestra ben.
15. De koning zei: Grote Zarathoestra, u bent zeer welkom. Maar helaas, geen van de dingen die u genoemd hebt, is wat ik verlang. Zeg mij, O Zarathoestra, wat is de oorsprong en bestemming van de mens?
16. De geest zei: Allereerst, O koning, in lang vervlogen dagen draaide de zon zo snel in het rond dat zij haar buitenste rand afwierp, en de rand brak in een miljoen stukken die naar alle kanten vlogen, en die stukken zijn de sterren en de aarde en de maan.
17. En gedurende miljoenen jaren was de aarde slechts een steen, roodgloeiend; maar na verloop van tijd koelde zij af; en de buitenste stenen op de aarde oxideerden en dit schiep het mos; toen stierf het mos; maar de geest van het mos reïncarneerde zich en dat schiep het gras; en het gras ging dood; maar de geest van het gras leefde en reïncarneerde zich, en aldus schiep het de bomen.
18. Toen stierven de bomen; maar de geest leefde en reïncarneerde en werd tot dieren; en zij stierven, maar hun geesten leefden en werden mensen. Daarna reïncarneert de geest zich niet langer, maar zweeft omhoog in vrede en rust lange tijd, waarna hij tenslotte weer in de zon opgaat en uitdooft, net als een lamp die opbrandt.
19. De koning vroeg: Hoe staat het dan met uzelf? De geest antwoordde: Ik was de oorspronkelijke Zonnegod die uit de zon vandaan kwam om deze wereld onder mijn hoede te nemen. Zij is in mijn berusting. De koning vroeg: Wie is dan de Allereerste die nog steeds bij de zon blijft?
20. De geest antwoordde: Omdat u vele vragen stelt, O koning, moet u meer geld betalen. De koning verzekerde de geest dat het geld, tot ieder bedrag, betaald zou worden; waarop de geest zei: Ahura Ormazd was de oorsprong van alles; maar toen de zon zijn oppervlakte uitwierp werd Ahura Ormazd in stukken geworpen, naar iedere ster ging een stuk, behalve de aarde, en ik kwam hier uit

eigen beweging omdat het groter en beter was dan elke andere wereld.

21. De koning stuurde de geest en de priester weg en liet een andere halen, een magiër die ook de rang van priester bekleedde, Gwan Le. En Gwan Le, die ervan verzekerd werd dat zijn prijs betaald zou worden, begon ook met zijn voorstelling. En hij vertoonde dezelfde kunsten als de anderen. Toen gebod de koning Gwan Le om de geesten van de doden op te roepen.

22. De priester verontschuldigde zich over de kosten van de doodstrance (kracht van de heilige geest), maar toen hem nogmaals verzekerd was dat zijn eisen zouden worden ingewilligd, ging hij naar de hoek en bracht zichzelf in de bezwijming, stijf en koud.

23. Kort daarop verscheen er een engel die zei: Aanschouw mij, O koning, ik ben Brahma. En als u een overwinning in de oorlog wenst, of grotere rijkdommen of meer vrouwen, ik zal het u schenken. Ik kan u vertellen over verborgen schatten, en over rijke mijnen en over vrouwen waar men zeer naar verlangt. Ik kan u ook vertellen hoe uw legers in een groot bloedbad uw vijanden kunnen overwinnen.

24. De koning zei: Ik ben verrukt, O Brahma. Maar ik verlang niets van hetgeen u genoemd hebt. Vertel me van de oorsprong en bestemming van de mens.

25. De geest zei: Weet dan, O koning, dat alle levende dingen uit twee delen bestaan, het stoffelijke en het geestelijke; alle dode dingen zijn slechts één, dat is de geest. U, O koning, was eerst een steen, een heel grote steen; toen hij verging tot stof, ging uw ziel in zilver, een heel groot stuk; maar toen het zilver wegroepte, ging uw ziel in goud over; en toen het goud vergaan was, begon uw ziel naar het plantaardige leven over te gaan; en daarna ging het over naar het dierlijke leven; toen in een mens van lage orde, toen in een mens van hogere orde, zoals u nu bent. Aldus kwam de mens omhoog sinds het begin en reïncarneerde zich steeds opnieuw, almaar hoger. En als hij volmaakt van geest is zoals u bent, keert hij nooit meer terug om zich te reïncarneren. De koning vroeg: Wat doet de geest nadat hij deze wereld verlaten heeft? De geest antwoordde: Dan zult ge uw seksuele partner ontmoeten, uw zielenvrouw; en zult u nooit iets anders meer doen dan u overgeven aan seksuele bevrediging en de geestelijke gebieden bevolken met verrukkelijke geestelijke nakomelingen.

26. De koning zei: Het is best, u bezit een wonderbaarlijke doctrine. Daarop vertrok de geest en ook de priester. En de koning vroeg om weer een andere priester, Tseeing, een Brahmaanse profeet. En de koning vroeg hem: Wat ziet u voor uw koning?

27. De priester zei: Door de ritens van mijn orde kan ik geen van de geheimen van hemel of aarde ontsluiten voordat u de prijs voor deze gunst betaald hebt, hetgeen twee goudstukken bedraagt. Dus betaalde de koning hem. Tseeing zei: En indien u rijkdommen wenst, of succes in de oorlog of nieuwe vrouwen, spreek en het zal u geschonken worden overeenkomstig de prijs. De koning zei: Helaas, Tseeing, ik verlang geen van deze gunsten; vertel me de oorsprong en het lot van de mens, want ik wil vernemen wie ik ben, en de bedoeling en het einde.

28. Tseeing zei: Het eerst van alles was Brahma, die rond was als een ei. Toen brak Brahma open en de schaal bestond uit twee helften en de ene helft was de hemel en de andere helft was de aarde. Vervolgens incarneerde Brahma zich in de aarde; maar hij kwam niet op als slechts één, zoals hij verwachtte, maar hij kwam op in tien miljoen en een miljoen delen, en elk deel was een levend ding, een boom of een plant, of een vis of een vogel, of een beest of een mens. En dit is alles dat er is of ooit zal zijn.

29. Maar Brahma keek uit over de wereld en hij zag dat sommige mensen goed waren en sommige slecht. En hij zei: Ik zal het goede van het kwade scheiden. En opdat er gerechtigheid zou

geschieden, riep hij al de naties en stammen der mensen bij zich. En toen zij gekomen waren zei hij tegen hen:

30. Al wie genoeg scheidt in de aarde, het zal hem voor eeuwig toebehoren. En ofschoon hij sterft, zal zijn geest de kracht hebben zich te reïncarneren in een volgend ongeboren kind en dus opnieuw leven, en zo door tot in eeuwigheid. En hij zal grote bevrediging in de aarde vinden, in eten en drinken, en met vrouwen, en in alle soorten van genoegens, want het zal voor altijd van hem zijn.

31. Maar al wie genoeg heeft in de geest zal in de geest gezegend worden. Hij zal zich niet na de dood reïncarneren en opnieuw leven, maar hij zal voor altijd in de hemel wonen en hemelse genoegens beleven. Maar aangezien hemelse genoegens niet van het soort aardse genoegens zijn, zal de kiezer voor het geestelijke niet leven zoals de aardse mensen.

32. Maar hij zal afgezonderd leven en zijn vlees kwellen met vasten en kastijdingen. Ook zal hij niet trouwen of met een vrouw leven, noch kinderen verwekken, noch enige bevrediging aan wat dan ook op de aarde hebben, behalve door louter en alleen te leven, want de aarde is niet van hem, noch behoort hij tot de aarde.

33. Toen Brahma nu de twee stellingen aan de kinderen der aarde had uiteengezet, voegde hij er nog aan toe: Kiezen jullie nu maar wat je wilt; want nadat jullie gekozen hebben, is daar het einde. Want jullie die de aarde kiezen zult van de aarde zijn, zelfs alle opvolgende generaties. Maar al wie voor de hemel kiest, voor hem en zijn erfgenamen zal het definitief zijn, en voor eeuwig.

34. Daarop maakten de stervelingen hun keus, en zie, bijna allemaal kozen ze voor de aarde. Maar duizenden en miljoenen jaren later had Brahma berouw over zijn vroegere besluit, want hij zag dat de aarde te vol mensen werd, en zij waren grenzeloos zondig. En Brahma zond een watervloed en vernietigde duizend miljard keer tien miljoen van hen. En hij stuurde Zarathoestra in de wereld om een nieuw oordeel te geven.

35. Zarathoestra opende opnieuw de poort van de hemel en zei: Al wie hierna voor Brahma kiest en zijn vlees zal kwellen en de aarde haat en apart van de wereld leeft, hem zal ik redden van de aarde en ook van de hel, want ik ben zeer bekwaam en invloedrijk bij de Schepper.

36. Zodanig, O koning, is dus de oorsprong en de bestemming van de mens. Sommigen worden voor eeuwig voor de aarde geboren, en sommigen worden voor de hemel geboren. Niettemin staat voor een ieder de weg open om te kiezen wat hij wil, de aarde of de hemel.

HOOFDSTUK XXVIII

1. Te-zee ging lange tijd door met zijn onderzoekingen, en met vele profeten, magiërs, zieners en priesters. Later zei hij:

2. Alles is ijdelheid; alles is valsheid. Niemand heeft me juist geantwoord, wat betreft de oorsprong en bestemming van de mens. Zelfs de engelen, of wat het dan ook zijn, kunnen me alleen inlichten over de dingen van de aarde; zij zien alleen zoals de mens ziet. En het kan best waar zijn dat deze engelen niets meer zijn dan Loo Sin zei, dat wil zeggen alleen maar de geest van de magiër. Omdat zijn lichaam in die trance verkeert, schijnt het redelijk.

3. Daarom zal ik nu een halt toeroepen aan deze magiërs en priesters; ze zijn niets goeds onder de zon. Dus vaardigde Te-zee een besluit uit dat zijn eigen provincie omvatte en de magiërs en priesters beval de provincie te verlaten, op straffe van de dood. En dus vertrokken zij uit zijn

provincie.

4. Nu wilde het geval dat de koningen van nog vijf grote provincies precies hetzelfde deden, en op zowat hetzelfde tijdstip. En dit waren de provincies, te weten: Shan Ji, onder koning Lung Wan; Gah, onder koning Loa Kee; Sa-bin-Sowh, onder koning Ah-ka Ung; Gow Goo, onder koning Te See-Yong; en deze provincies maakten het grootste deel van Jaffeth uit. En al die koningen vaardigden edicten uit op dezelfde manier. Zodat de magiërs, zieners en priesters genoodzaakt werden hun roepingen vaarwel te zeggen of uit deze provincies te vertrekken naar waar de barbaren woonden.

5. Jehovih gebod Chine om naar koning Te-zee te gaan, en toen hij was aangekomen, zei de koning tegen hem: Er zijn nogal wat jaren verlopen sinds ik u gehoord heb, en u was diepzinnig. Het doet me groot plezier dat u weer bij me gekomen bent opdat ik u vragen kan stellen.

6. Chine zei: Toen u mij vroeger hoorde, sprak de Grote Geest door mij. Nu heb ik veel geleerd en Hij gebiedt me uit eigen kennis te spreken.

7. Om te beginnen dus, ben ik een man zoals u bent; maar wel heeft elke man een andere opdracht. U bent koning van deze provincie en men heeft me verteld dat u bovendien goed en wijs bent. Ik hoop dat het zo is. Anders zullen mijn woorden u niet aanstaan. Wat mijzelf betreft, ik werd in de wereld gezonden om dit land te bestemmen en het Chine'ya (Chine-land) te noemen, en diegenen opnieuw te vestigen die de Grote Geest aanvaardden. Want Chine'ya met haar volk zal een apart land blijven en een ander volk dan de rest van de wereld.

8. Weet dan, O koning, dat ik niet kom met ijdel gepoch dat ik, Chine, veel ben of veel kan doen; in tegendeel, ik zeg u dat ik een van de zwakste der mensen ben, en toch heb ik meer kracht dan ieder andere man op de wereld. En toch, let u maar op, van mijzelf is er niets om over op te scheppen. Want ik ben slechts een werktuig in de handen van Jehovih (Ormazd) en ik zelf doe niets, maar Hij handelt door mij.

9. Ik kijk u aan en zie dat u magiërs en priesters ondervraagd hebt, en dat u niet tevreden bent. Weet dan, O koning, dat dit uw fout is, door uw oordeel niet te verruimen.

10. U hebt met magiërs gewerkt die onder de kracht van engelen van de eerste verrijzenis staan, en zelfs engelen daaronder.

11. Al zulke engelen onderwijzen volgens hun eigen persoonlijk begrip; als zwervende individuen gaan ze rond. En hun wonderen zijn van dezelfde aard, louter en alleen individuele wonderen.

12. Hij, over wie ik onderwijs, bewerkt wonderen, niet op kleine schaal maar in de aangelegenheden van koninkrijken en naties; niet slechts door middel van magiërs, maar door koningen en koninginnen, en zelfs via gewone mensen. Uzelf bent een instrument in Zijn hand.

13. Kijk eens, op hetzelfde moment dat u uw besluit uitvaardigde tegen magiërs en ascese, precies op dat moment deden vijf andere grote koningen hetzelfde! Dat is inderdaad een wonder! Niemand kan Zijn wonderen nabootsen. Vlei uzelf ook maar niet dat zulke zaken bij toeval gebeuren. Zij gebeuren niet bij toeval, maar door Jehovih. Want Zijn engelen in de tweede verrijzenis zijn geordend en ze werken in machtige legers.

14. Te-zee zei: U bent geweldig, Chine; of anders zet uw plotselinge filosofie mijn verstand op zijn kop! Ga door! Hoe zullen we, om te beginnen, weten of er engelen bestaan die echt de geesten van de doden zijn? Ten tweede, hoe moeten we onderscheid maken tussen de eerste en de tweede verrijzenis?

15. Chine zei: Alleen door te zien en te horen met de natuurlijke ogen en oren kan iedereen ertoe komen alles te weten, en met de geestelijke ogen en oren, hetzij op aarde of in de hemel. Wanneer deze zintuigen zuiver en helder zijn, dan weet een mens dat de geesten der doden leven. Want ik verklaar naar waarheid, O koning, dat de geest van mijn lichaam bij vele gelegenheden uit mijn lichaam tevoorschijn is gekomen en soms subjectief en soms objectief is uitgetreden. Dit is geen speciale schepping voor mij alleen; maar het is iets dat duizenden en tienduizenden door discipline kunnen bereiken.

16. Betreffende de eerste en tweede verrijzenissen dient u te weten, O koning, dat geesten die persoonlijke dingen of aardse dingen regelen; of rijkdommen of persoonlijk gewin aanbieden, of een huwelijk, uitwendend tegen deze of die man wat goed voor hem is als enkeling; dat geesten die grote namen verschaffen, voorgevend dat ze deze of gene grote persoonlijkheid zijn die al lang dood is; dat al diegenen bedriegers zijn die niet voorbij de eerste verrijzenis zijn gekomen. Zij ontkennen de IK BEN, de Grote Geest, de Al Persoon. Hun hoogste hemel bestaat eruit zich steeds weer aan stervelingen vast te klampen en te zwelgen in genotzucht. Zij vleien u, vertellen u dat u deze of die grote man was in een vroegere incarnatie. Zij bewerken u om winst te maken voor hun eigen magiër; zij zijn zonder waarheid of deugd en van geringe wijsheid.

17. De tweede verrijzenis komt niet naar een enkeling als een enkeling; het komt als een legermacht, maar niet naar een enkeling, maar naar een koninkrijk, een natie, een gemeenschap. Want zoals zulke engelen behoren tot georganiseerde gemeenschappen in de hemel, zo werkt die organisatie met deugdzame organisaties van stervelingen.

18. Dit is wijsheid, O koning, te ontkomen aan het persoonlijke ego; één te worden met een organisatie, te werken met de Grote Geest voor de verrijzenis der mensen. Want zoals u zichzelf voor dit doel één maakt met velen, zo werkt de Vader met u en hen. Zoals u zichzelf handhaaft als een persoonlijk ego, zo komen afzonderlijke engelen naar u toe als enkelingen.

19. Apart beantwoordt aan apart; de eerste verrijzenis aan de eerste; de tweede aan de tweede. Bovendien staat de Al Persoon boven alles en bewerkt ieder in zijn eigen soort, voor een groot doel.

20. Denk niet, O koning, dat ik een nieuwe doctrine samenstel; ik verklaar slechts datgene wat ook door de Ouden verkondigd werd. En zo velen als er naar voren kwamen en geloof bezaten, zij werden Jehovih's uitverkoren mensen genoemd omdat ze werkelijk Hem kozen.

21. Oordeel dus dat, wie ook de Al Persoon ontkent, niet van Zijn orde is; ook heeft zo iemand niet het licht van de Vader in zich. Maar hij die gekomen is tot begrip dat alle dingen slechts een harmonieus geheel zijn, is er ook in geslaagd te weten wat er bedoeld wordt met de uitdrukking: Al Persoon, want Hij omvat Alles; en is dientengevolge Eeuwig Tegenwoordig, alles vervullend, zich overal uitstrekkend.

22. In tegenstelling met Hem lopen er twee filosofieën parallel, dat zijn duisternis en kwaad. De een zegt dat het geen Al Persoon is, het is leegte, en nog minder dan de delen ervan; de ander zegt dat het enige Allerhoogste de grote engel is die ik vereer, die is als een man en apart van alle dingen.

23. Deze omvatten de basis van alle doctrines in de wereld, of van hetgeen er altijd geweest is of ooit zal zijn. De laatste is afgoderij hetgeen kwaad is; de tweede is ongeloof, hetgeen duisternis is; en de eerste is geloof, ware liefde, wijsheid en vrede.

24. In deze drie categorieën worden alle mensen door Jehovih en Zijn engelen geklasseerd. En men kan ze vergelijken met drie personen die over een veld uitkijken; de een ziet een licht en weet dat hij het ziet; de volgende hoopt dat hij het ziet, maar ziet alleen een wit blad; maar de derde ziet

helemaal niets.

25. Als getuige is de laatste derhalve waardeloos; de tweede is een bijkomstige getuige; maar de eerste is positief en staat het hoogst en stevigst van al. Hij kent zijn hemelse Vader. Hij ziet Hem in de bloemen, in de wolken en in de zonnenschijn; in de vruchten en gewassen; en in de dieren van het veld en in ieder kruipend ding; en in de sterren, de maan, de aarde en de zon. In ziekte, in gezondheid, in verdriet en in blijdschap; werkelijk, hij vindt Jehovih in alle dingen; hij weet dat Jehovih's oog en oor voor altijd op hem gericht zijn; en hij wandelt oprecht in vrees, maar in waarheid en vertrouwen en fierheid en blijdschap!

26. Te-zee, de koning, vroeg: Vertel mij, O Chine, wat is de oorsprong en bestemming van de mens?

27. Chine zei: De Eeuwig Tegenwoordige bezielt hem tot leven in zijn moeders schoot; en hij wordt dan en daar een nieuwe schepping, zijn geest uit de Geest Jehovih, en zijn lichaam uit de aarde; een tweevoudig wezen schiep de Vader hem.

28. Zijn bestemming is de eeuwige verrijzenis; in dit opzicht kan de mens voortreffelijke arbeid verrichten terwijl hij opstijgt van eeuwigheid tot eeuwigheid.

29. De koning vroeg: Als Jehovih al die tijd aan het scheppen is, zal het firmament dan niet te vol raken met engelen?

30. Chine zei: Duizend mensen lezen een boek, en toch wordt dat boek niet voller met ideeën dan in het begin. De stoffelijke mens is niet deelbaar en vult dus een plaats op. Gedachte, hetgeen vergeleken kan worden met de ziel, is het tegenovergestelde hiervan. Tienduizend mensen kunnen van uw bloementuin houden, maar toch wordt uw tuin niet voller vanwege hun liefde. De verheven zielen in de hoogste hemelen zijn zonder massa en substantie; en evenzo zijn de gebieden waarin zij wonen, vergeleken met stoffelijke dingen.

31. De koning zei: Ik wou dat ik als u was! Trouwens, als ge uw staf wilt gebruiken om mij zelfs maar half zo wijs te maken, zal ik mijn hele koninkrijk weggeven!

32. Chine zei: U kunt niet onderhandelen over geloof, of het kopen zoals een jas of schoenen. Totdat het geloof is verkregen is er geen verrijzenis. Geen vogel vloog ooit zijn nest uit zonder eerst erop vertrouwd te hebben te kunnen vliegen. En wanneer u geloof hebt zult u uw koninkrijk wegwerpen en daarvoor in de plaats hemelse schatten kiezen. Totdat u geloof hebt verkregen zult u uw koninkrijk behouden. In dezelfde trant is dit een oordeel voor de rijke man.

33. Rijkdommen en het koninkrijk van een koning kan men vergelijken met gouden ballen die in diep water aan iemands voeten zijn gebonden; hij kan niet omhoog stijgen totdat hij zichzelf heeft losgesneden, en afwerpt hetgeen hem bindt. Evenzo worden de mensen in de geest gebonden en totdat zij de zaak eigenhandig aanpakken is er geen verrijzenis voor hen.

HOOFDSTUK XXIX

1. Te-zee, de koning, zei tegen Chine: Omdat u me dit grote licht hebt gegeven komt het me voor dat ik een besluit hoor uit te vaardigen dat mijn hele volk gebiedt om uw doctrines aan te nemen.

2. Chine antwoordde: O mens! Wat schiet u te kort om onze Vader te begrijpen! Geweld is zijn vijand. Zo'n gebod zou geen haar beter zijn dan het vestigen van iedere andere hemelse heerser. Het zou zichzelf dwarsbomen. Hij komt niet met zwaard en speer zoals de afgoden; Hij komt met

onderwijs, het belangrijkste boek daarvan is het voorbeeld van goede werken, en van vrede en vrijheid voor allen.

3. Te-zee zei: U redeneert goed. Hoor mij dan aan, u grootste van de mensen; beveel mij alsof ik de minste van de dienaren was, en ik zal u gehoorzamen.

4. Chine zei: O koning, u kwelt mij met mijn eigen onvermogen om u te doen begrijpen! U moet uzelf geen dienaar van welke mens dan ook maken, maar van Ormazd, de Grote Geest.

5. De koning zei: Dan zal ik mijn koninkrijk wegdoen. Maar Chine zei: Overweeg eerst hoe u Hem het beste kunt dienen door dit of dat te doen en dan uw hoogste licht te volgen, en u zult zich niet vergissen.

6. De koning vroeg: Hoe, zegt u, moet ik mijn koninkrijk en mijn rijkdommen opzij zetten en handelen als u?

7. Chine zei: U zult uw eigen rechter zijn. Als ik u oordeel en u volgt mijn oordeel op, dan ben ik aan u gebonden. Laat mij ook mijn vrijheid houden.

8. Te-zee zei: Als de Grote Geest me uw wijsheid zou geven, dan zou ik Hem dienen. Hoe lang, zegt u, moet iemand Hem dienen teneinde grote wijsheid te bereiken?

9. Chine zei: Stel dat iemand verschillende stukken glas heeft; sommige zijn helder, sommige zijn vertroebeld door rook en vet; hoe lang, zegt u, zou ervoor nodig zijn om ze allemaal even helder te maken? Want zodanig is het ego in de mens; het vertroebelt zijn ziel; en wanneer hij het ego heeft afgeschaft is de ziel helder, en dat is wijsheid, want dan aanschouwt hij de Vader door zijn eigen ziel; ja, en hij hoort Hem ook. En totdat hij dit doet, gelooft hij niet in Zijn Persoon of Tegenwoordigheid, ongeacht hoezeer hij het beweert.

10. De koning hield Chine vele dagen bij zich en ondervroeg hem met grote wijsheid en genoegen. Op een dag zei Chine tegen hem: Jehovih zegt tot mij: Begeef u vlug naar de andere vijf grote provincies van Chine'ya en verklaar aan de koningen daarvan wie Ik ben. Chine voegde eraan toe: Daarom, O Te-zee, moet ik u verlaten, maar na vele dagen zal ik bij u terugkomen en u het getuigenis van onsterfelijk leven tonen.

11. De koning zorgde voor kamelen en bedienden en zond Chine op weg. En, nadat Chine vertrokken was, zei Te-zee tegen zichzelf: Ofschoon ik Chine's doctrines niet verordenen kan, zie ik geen reden waarom ik niet de opheffing van Te-in en de andere afgoden kan bevelen. En daarop handelde hij zoals hij dacht dat het beste was en verbood de priesters de offerande te verrichten (eredienst - uitg.) voor Joss (God) en Ho Joss (Heer God) en Te-in en Po en welke andere heerser in de hemel ook, behoudens de Grote Geest.

HOOFDSTUK XXX

1. Na verloop van tijd voltooide Chine zijn werk bij de zes koningen van Jaffeth, en keerde hij terug naar Te-zee om te sterven.

2. Op dat tijdstip waren er op verschillende plaatsen meer dan duizend families (gemeenschappen) van Faithists gevestigd, hetzij door Chine of zijn volgelingen, de hoofd'ab'bahs. En toen Chine bij koning Te-zee was teruggekeerd, kwamen er uit alle windstreken mannen en vrouwen om hem te ontmoeten en wijsheid te vernemen.

3. En allen die op de een of andere manier ziek, lam, blind of doof waren genas hij door het woord E-O-Ih over hen uit te spreken. En personen die bezeten waren door boze geesten genas hij door hen toe te staan zijn staf aan te raken. En velen die gestorven waren bracht hij tot leven; want hij toonde de mensen de kracht om wat dan ook te volbrengen. Ja, hij steeg op in de lucht en wandelde daarin over de hoofden van de menigte. 19)

4. En terwijl hij boven in de lucht was zei hij tegen de menigte: Nu zal ik temidden van u omlaag komen en sterven, zoals alle mensen sterven. En jullie moeten mijn lichaam vijf dagen laten liggen, zodat de ogen ingezonken en zwart zullen zijn, tonend dat ik werkelijk dood ben.

5. En op de zesde dag moeten jullie het lichaam in de oven werpen en het tot as verbranden. En de as moeten jullie in het veld brengen en naar alle kanten uitstrooien, opdat er van mij niets meer te zien of te herkennen is op de aarde.

6. En op de zevende dag, die een heilige dag voor jullie zal zijn, zullen jullie op het veld waar mijn as werd uitgestrooid een wervelwind zien, en de wervelwind zal de as van mijn lichaam verzamelen, en mijn ziel zal daarin wonen en het volledig maken, zoals jullie mij nu zien, en ik zal de wervelwind laten ophouden en omlaag dalen naar de aarde en nog zeven dagen bij jullie blijven, en dan zullen jullie een schip aanschouwen dat in een buitengewoon helder licht uit de hemel neerdaalt, en ik zal daarin gaan en opstijgen naar de tweede hemel.

7. Geen enkele man, vrouw of kind zal zeggen: Kijk, Chine was een God. Ook zullen jullie geen afbeelding van mij oprichten, noch een monument, noch op welke manier ook meer voor mij of mijn gedachtenis doen dan voor de minste van de stervelingen. Want ik zeg u dat ik slechts een man ben die de aardse bezittingen, verlangens en aspiraties heeft afgeschaft.

8. En wat jullie mij ook zien doen, of weet dat ik gedaan heb, datzelfde is mogelijk voor alle mannen en vrouwen die levend op de aarde geschapen zijn.

9. Eraan denkend dat alle dingen mogelijk zijn bij Jehovih (Ormazd); en Hem alleen zij alle eer en heerlijkheid tot in eeuwigheid.

10. Zo stierf Chine, en hij werd op de zesde dag tot as verbrand, onder oppertoezicht van koning Te-zee, en de as werd over het veld verstrooid zoals verzocht was.

11. En op de zevende dag, terwijl de menigte de hele plaats omringde, kwam er een wervelwind die de as in geringe mate bijeenbracht; en de as werd verlicht en de ziel van Chine ging erin, en hij liet de wervelwind stoppen en kwam precies voor de voeten van de koning omlaag.

12. En Chine zei: Weet u wie ik ben? En de koning antwoordde en zei: U bent waarlijk Chine. En omdat dit geschied is, bepaal ik dat dit, uw geboorteland, van nu aan tot in eeuwigheid Chine'ya zal worden genoemd! En ik zal het ook aan de andere koningen berichten, en zij zullen hetzelfde verordenen.

13. Chine zei: Doet u evenzo. En aangezien de Vader mij zeven dagen heeft toebedeeld om bij Zijn uitverkorenen en bij u te blijven, O koning, moet u bericht geven aan hen die ik u zal noemen om te komen en mij te woord te staan. En daarop vertelde Chine de koning wie hij wenste dat er komen zouden.

14. En Chine wandelde over de aarde, precies eender als voor zijn dood, en geen mens die naar hem keek kon vertellen dat hij door de dood heen was gegaan. Ook zijn kleding was niet anders, ofschoon die was samengesteld uit de as in de wervelwind.

15. Op de laatste dag van zijn verblijf riep hij Te-zee en de personen die hij uitgekozen had, en dit sprak hij tot hen:

HOOFDSTUK XXXI

1. Mijn broeders en mijn zusters, luister naar mij, in de naam van de Grote Geest. Dit zijn Chine's laatste woorden, want de Vader roept mij. Jullie moeten oplettend zijn, opdat jullie je mijn preek zult herinneren; wees ook bedachtzaam, want ik ben niets meer of minder dan een van jullie.
2. Ik werd in de wereld gezonden om dit grote volk te ommuren met Jehovih's hand. Ik heb jullie voor de komende drieduizend jaar gemaakt tot een exclusief volk. Ik geef jullie vrede en vrijheid; ik heb een sluier over het bloedige verleden getrokken en leerde jullie lief te hebben en elkaar te respecteren.
3. Chine'ya zal de meest talrijke natie ter wereld worden; dit is het wonder van de Vader voor u. Op de grondslag die ik u gegeven heb zullen uw doctrines berusten van nu aan tot in eeuwigheid.
4. Wees waakzaam tegen Goden (Josses) en verlossers, en speciaal behoedzaam voor geesten van de doden die niet de Grote Al Persoon belijden.
5. Al dergelijken zijn aanstichters tot oorlog en zucht naar aardse dingen.
6. Wees uitsluitend voor elkander; laat geen barbaren van buiten temidden van u komen, speciaal niet om te huwen met mijn volk.
7. Toch zult u geen oorlog tegen hen voeren.
8. Maar het is gewettigd dat u muren rondom bouwt, om ze weg te houden. En deze muren zullen standhouden als het oordeel van de Vader tegen alle volken die u molesteren of benadelen.
9. En bij elke maanfase moeten jullie je verbond vernieuwen, hetgeen mijn verbond was met Jehovih.
10. Leer dit aan je kinderen en gebied hen het aan hun erfgenamen na hen te leren, en zo door tot in eeuwigheid!
11. Zweren jullie de Grote Geest om alle hemelse heersers te negeren, behalve de Schepper, de IK BEN die overal is.
12. En ofschoon er onder jullie afgodische vereerders komen die hun God, hun Heer of hun verlossers verkondigen, luister niet naar ze. Maar niettemin, vervolg ze niet en doe ze ook geen kwaad, want zij verkeren in duisternis.
13. Ook moeten jullie niet in verwaandheid boven hen staan, want jullie voorvaderen waren net als zij.
14. De Vader heeft een wijde wereld geschapen, en vruchtbaar en vreugdevol, en Hij geeft het in de hoede van de mensen.
15. Voor het ene volk het ene land, voor een ander volk een ander land, en zo verder, over de hele

wereld.

16. Chine'ya geeft Hij aan u en Hij zegt:

17. Wees als broeders en zusters in dit, Mijn heilig land.

18. Dat in de dagen van weleer door Mijn uitverkorenen, de Faithists vanouds, tot bloeien gebracht werd als een bloemenkoninkrijk.

19. Maar zij verwaarloosden Mijn geboden.

20. Afgodendienaars kwamen over hen en vernietigden hen, en verwoestten hun rijke velden; ja, de beenderen van Mijn volk waren over heel het land verstrooid.

21. Maar nu zijn jullie nogmaals verlost, en jullie zullen Chine'ya weer laten bloeien als Mijn hemels koninkrijk.

22. En jullie zullen je vermenigvuldigen, en bouwen, en planten, en deze erfenis die Ik jullie schenk, tot een voorbeeld maken voor alle volken, van industrie en vrede en voorspoed.

23. En van de menigte die in een koninkrijk kan wonen, liefde, geduld en deugdzaamheid openbarend.

24. En door jullie veronachtzaming van oorlog en oorlogsuitvindingen, zullen jullie een getuigenis zijn van Mijn tegenwoordigheid in die dagen.

25. Want de tijd zal zeker komen dat Ik aan alle ongerechtigheid en oorlog en afgoderij een einde zal maken, en dan zal Ik de Al Persoon voor de hele wereld zijn.

26. Chine heeft gesproken; zijn laatste woorden zijn gesproken. Jehovih's schip van vuur daalt omlaag uit Zijn hoogste hemel!

27. Chine zal hierin opstijgen; en evenzo zullen jullie, die rein en goed en vol liefde zijn.

28. Een licht, als een grote wolk, maar schitterend en verblindend van heilig licht, daalde over heel het veld waar de menigte zich bevond.

29. Velen vielen neer in vrees; en velen huilden luid van groot verdriet.

30. Toen liep Chine op Te-zee toe en kuste hem, en onmiddellijk liep hij naar het midden van het veld en was verdwenen in het buitengewoon heldere licht.

31. En het licht wentelde rond als een wervelwind en steeg op, hoger en hoger, en toen werd het niet meer waargenomen.

32. Chine was heengegaan!

33. En nu werden de macht en heerlijkheid van Jehovih geopenbaard. Meteen maakte Te-zee speciale wetten die alle personen beschermden die Goden, Heren en verlossers verwierpen, maar het Al Licht (Jehovih) vereerden. Vier andere koningen volgden met dezelfde edicten en wetten.

34: De Faithists waren veilig in vrijheid gebracht overal in Chine'ya. (Zo eindigen de openbaringen van de drie tijdgenoten, de Zonen van Jehovih, Capilya, Mozes en Chine).

Opmerkingen van de uitgever

- 1) In het Boek van Lika kan men zien dat deze engelen gemachtigd waren om uit naam van de Eeuwige Tegenwoordige te spreken. Anders zouden de stervelingen de engel aanbidden in plaats van Jehovih.
- 2) Haoma betekent geestelijk voedsel. Hieruit zou blijken dat ahaoma aards voedsel betekent. Zelf heb ik in de geestelijke kring gestaan toen er diverse soorten vruchten en bloemen door de geesten werden gebracht en in het midden van de kring werden geworpen. En dit wordt altijd voorafgegaan door een koude wind. Honderdduizenden spiritualisten zijn nu getuige geweest van deze manifestaties.
- 3) Tot de categorie muziek wordt in China zowel als in het oude Griekenland alles gerekend dat bijdraagt tot harmonie tussen enkelingen en tussen enkelingen en de staat.
- 4) Een van de voornaamste doctrines van de Zarathoestriërs en hun opvolgers, de joden, luidde dat de vrouw gedurende de zwangerschap niet bij haar echtgenoot behoorde te slapen, opdat ze geen onheilige verlangens zou krijgen; en dat ze zichzelf in een heilige geestesgesteldheid zou houden.
- 5) Dit landelijk recht bestaat nog altijd in de landelijke districten in India.
- 6) Deze uitdrukkingen worden op andere plaatsen gebruikt. Een leverancier voor de koning is wat wij noemen een politicus. Een leverancier voor Dyaus is een priester.
- 7) Het geweldloze karakter en de beschaving van Capilya's doctrines in India bereikten een dergelijke hoogte dat, toen de christenen onder de dekmantel van de Oost-Indische Compagnie begonnen met Christus op te leggen en te plunderen, duizenden van hen zich liever onderwierpen om neergeschoten te worden dan de wapens op te nemen en menselijk bloed te vergieten. En de zendingen en de Britse pers publiceerden deze vredesdoctrine van de Oost-Indiërs als een bewijs van dwaze afgoderij.
- 8) Met Osirische vereerder wordt iemand bedoeld die de osirische filosofie beschouwde als het hoogste; niet noodzakelijk iemand die bad, zong of zich boog voor een afgod.
- 9) Het woord Farao is Foenicisch voor zonnekoning.
- 10) Dit zou ongeveer tweeëndertig voet bedragen (+/- 9.5 meter).
- 11) Zie Ezra-bijbel, Exodus 2 : 10. De etymologie van het Hebreeuwse woord Mozes is: een aanvoerder, en het bezit geen enkele verwijzing naar "uit het water getrokken". Vandaar dat het Ezra- verslag wel in duigen moet vallen, behalve voorzover de feiten het Israëlitische verslag bevestigen.
- 12) Volgens het verslag in de Ezra-bijbel was er een edict om de mannelijke Hebreeuwse kinderen te doden. Indien dit zo was, waarom bracht Mozes' moeder hem dan naar deze hoogst gevaarlijke plaats? Zou welke moeder dan ook haar toevlucht nemen tot zo'n dwaas plan? Wat betreft de

engelen die het kind droegen, zoals ook in het geval van Capilya, is er nu voldoende bewijs voorhanden dat in dit land (U.S.A.) en in Engeland honderden volwassen mensen door engelen gedragen werden.

13) Iz-zerl.

14) Een familie van tien, d.w.z. dertig mensen; een kleine gemeenschap.

15) Het is inderdaad vreemd dat de wereld het bijbelverslag gedurende tweeduizend jaar heeft ondersteund, met voorbijzien aan deze enorme blunder. Niettemin zien we nu dat we helemaal niet het mozaïsche verslag gekregen hebben, maar het Egyptische.

16) De student dient niet te vergeten dat de Egyptenaren de vereerders waren van de Heer en God, en niet de Israëlieten.

17) Zie tablet Emethachavah, Boek van Saphah.

18) Eén van de orden van Faithists in China. Gelijkwaardig aan Hi-dang in sommige streken.

19) Duizenden spiritualisten zijn tot op zekere hoogte in hun eigen huis getuige geweest van deze prestatie.